

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ,
ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ & ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ**

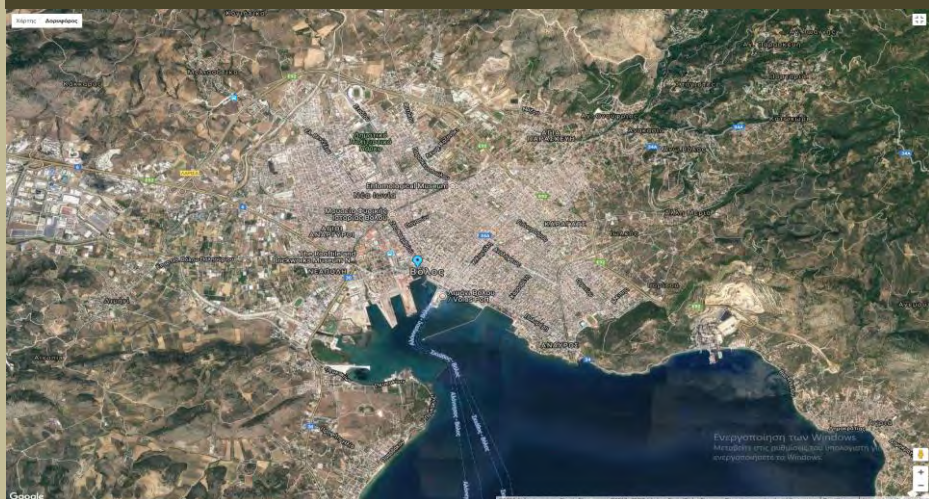

ΕΚΠΟΝΗΤΡΙΑ: ΜΑΡΓΑΡΙΘΗ ΕΛΕΝΗ - ΜΑΡΙΑ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΟΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ΣΤΟΝ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ:
Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ**

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ Δ.

ΒΟΛΟΣ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2018

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Για την εκπλήρωση της διπλωματικής μου εργασίας, θα ήθελα πρώτον από όλους να ευχαριστήσω, τον επιβλέποντα καθηγητή μου κ. Καλλιώρα Δημήτριο, για τις χρήσιμες συμβουλές και επισημάνσεις που μου έκανε κατά την περίοδο της διπλωματικής μου εργασίας.

Την οικογένεια μου για την υποστήριξη, την υπομονή και την κατανόηση που έδειξαν όλο αυτό το διάστημα της προσπάθειάς μου.

Επίσης ευχαριστώ όλους τους συναδέλφους μου δημοτικούς υπαλλήλους τοπικών υπηρεσιών για την βοήθεια που μου προσέφεραν στην διεξαγωγή της έρευνας.

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους καθηγητές μου για τις γνώσεις και τις εμπειρίες τους που θέλησαν να μοιραστούν μαζί μου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Α' ΜΕΡΟΣ

1. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

1.1. ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ	8
1.2. ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΕ ΤΟΠΙΚΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ	11
1.2.1. ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	11
1.2.2. ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	11
1.3. Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ	12

2. ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

2.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	14
2.2. Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ	15
2.3. Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ (1821 - 1827)	16
2.4. ΤΟ ΝΕΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ. Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ (1827 - 1833)	17
2.5. Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΚΗΣ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑΣ (1833-1843)	18
2.6. Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ 1912	19
2.7. Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 - 1974	19
2.8. Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1975 -1997	19
2.9. ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ « ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» (1997 - 2010)	20
2.10. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» (2010 - ΣΗΜΕΡΑ)	21

Β' ΜΕΡΟΣ

3. ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΠΟΥ ΕΙΣΑΓΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΝΕΑ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ

3.1. ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΣΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΑΝΑΔΕΙΞΗΣ ΑΙΡΕΤΩΝ	26
3.2. ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ	26
3.3. ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΣΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ	27
3.4. ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΣΤΗ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ	28
3.5. ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ ΤΩΝ Ο.Τ.Α.	29

4. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ	
4.1. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ	32
4.2. ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ	38
4.3. Ο ΔΗΜΟΣ ΒΟΛΟΥ ΤΟ 2001	39
5. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΚΟΣ ΔΗΜΟΣ ΒΟΛΟΥ	
5.1. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ	42
5.2. ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΠΑΙΔΙΟΥ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ - ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ (Δ.Ο.Ε.Π.Α.Π.- ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.) ΒΟΛΟΥ – Ν.Π.Δ.Δ.	45
5.3. ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (Κ.Ε.Κ.Π.Α. - Δ.Ι.Ε.Κ.) – Ν.Π.Ι.Δ.	46
5.4. ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΟΛΟΥ (ΑΝ.Ε.ΒΟ Α.Ε.	47
5.5. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΥΔΡΕΥΣΗΣ-ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΒΟΛΟΥ (Δ.Ε.Υ.Α.Μ.Β.)	49
Γ' ΜΕΡΟΣ	
6. ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΠΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ	
6.1. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ	51
6.2. ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ	53
6.3. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΟΜΗΣ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	55
6.4. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ	62
6.5. ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ «Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» & «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ»	64
7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	66
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	68
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι	71
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ	98

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η εργασία έχει θέμα την Διοικητική Μεταρρύθμιση των ΟΤΑ από τον Καποδίστρια στον Καλλικράτη. Η περίπτωση του Δήμου Βόλου.

Σκοπός της εργασίας αυτής είναι η περιγραφή του συστήματος λειτουργίας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ενός σημαντικού και δημοκρατικού θεσμού τόσο της διοίκησης όσο και της πολιτικής και οι αρμοδιότητες της στους δύο βασικούς πυλώνες αρχιτεκτονικής της, τον «Καποδίστρια» και τον «Καλλικράτη». Επίσης περιλαμβάνει την μελέτη της περίπτωσης του Δήμου Βόλου ενός από τους μεγαλύτερους Δήμους της Ελλάδος στον οποίο ζω και εργάζομαι.

Η εργασία χωρίζεται σε 3 μέρη. Το πρώτο μέρος αποτελείται από τρία κεφάλαια, στα οποία παρουσιάζονται η οργάνωση της Δημόσιας Διοίκησης, τα συστήματα Διοικητικής Οργάνωσης και η τοπική αυτοδιοίκηση στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής ένωσης. Επίσης γίνεται μια παρουσίαση του διοικητικού συστήματος της Ελλάδος κάνοντας μια ιστορική αναδρομή από την εποχή της Τουρκοκρατίας μέχρι σήμερα, ενώ καταγράφονται οι αρμοδιότητες της Τ.Α. με το προηγούμενο καθεστώς του Καποδίστρια, αλλά και με το πρόγραμμα Καλλικράτης.

Το δεύτερο μέρος ασχολείται με την υφιστάμενη κατάσταση του Δήμου Βόλου. Δίνεται ένα σύντομο προφίλ της πόλης, λόγω του ότι υπάρχουν μελέτες κάθε μορφής που περιγράφουν την υφιστάμενη κατάσταση αναλυτικά, με στοιχεία κοινωνικά, δημογραφικά οικονομικά, και παρουσιάζονται οι σημαντικότερες επιχειρήσεις του Καλλικρατικού Δήμου Βόλου. Στο δεύτερο μέρος γίνεται παρουσίαση του νέου θεσμικού πλαισίου, και των νέων δεδομένων στον τρόπο λειτουργίας των ΟΤΑ.

Το τρίτο μέρος της εργασίας αποτελείται από την δειγματοληπτική έρευνα μέτρησης της ικανοποίησης των πολιτών από τις υπηρεσίες του Δήμου πριν και μετά τη νέα διοικητική μεταρρύθμιση του 2011, τα συμπεράσματα, αλλά και την κριτική προσέγγιση των δύο προγραμμάτων «Καποδίστρια» και «Καλλικράτη».

Το θέμα επιλέγει διότι απαντά, με πρωτογενή στοιχεία, σε ένα προβληματισμό που με ενδιέφερε ως εργαζόμενη στον Δήμο Βόλου και για τον οποίο δεν υπήρχαν στοιχεία από ανάλογη μελέτη ούτε στον Καποδιστριακό αλλά ούτε και στον Καλλικρατικό Δήμο, σε ποιο δηλαδή βαθμό είναι ικανοποιημένοι οι πολίτες από την εξυπηρέτησή τους από τις υπηρεσίες του Δήμου πριν αλλά και μετά την νέα διοικητική μεταρρύθμιση.

Με την εργασία αυτή έγινε μια πρώτη καταγραφή των αλλαγών που πραγματοποιήθηκαν με την μετάβαση από τον «Καποδίστρια» στον «Καλλικράτη» και

αναδείχθηκαν τα όποια πλεονεκτήματα ή παθογένειες της διοικητικής αυτής αναδιάρθρωσης.

Η εργασία αυτή θα μπορούσε μελλοντικά να αποτελέσει οδηγό αναφοράς για τους αιρετούς, εργαζόμενους σε όλες τις βαθμίδες της τοπικής αυτοδιοίκησης καθώς και για οποιονδήποτε δημότη ή φορέα ενδιαφέρεται να ενημερωθεί για την λειτουργία των ΟΤΑ και ειδικότερα την περίπτωση του Δήμου Βόλου. Επίσης μπορεί να αποτελέσει την βάση για περαιτέρω έρευνα σε επίπεδο «Καλλικρατικών» Δήμων για την ικανοποίηση δημοτών ή υπαλλήλων από την μεταρρύθμιση.

Λέξεις - κλειδιά: οργανωτική αναδιάρθρωση, ΟΤΑ, «Καλλικράτης», «Καποδίστριας», τοπική αυτοδιοίκηση, υπηρεσίες Δήμου Βόλου, Δήμος Βόλου, Διοικητική μεταρρύθμιση, βαθμός ικανοποίησης πολιτών.

SUMMARY

The present paper deals with the Administrative Reform of Local Authorities, from Kapodistrias up to Kallikratis. The case of the Municipality of Volos.

The aim of this paper is to describe the operation system of Local Authorities, an important and democratic institution of both administration and politics and its responsibilities concerning the two main pillars of its architecture, “Kapodistrias” and “Kallikratis”. It also includes the case study of the Municipality of Volos, one of the largest Municipalities of Greece, where I live and work.

The paper is divided into 3 parts. The first part consists of three chapters, which present the organisation of Public Administration, the Administrative Organisation Systems and the local authorities within the framework of the European Union. Furthermore, a presentation of the administration system of Greece is made, making a historical retrospection since the Ottoman domination era to the present, while the responsibilities of Local Authorities are recorded, under the previous “Kapodistrias” system, but also under the program “Kallikratis”.

The second part deals with the existing situation of the Municipality of Volos. A brief profile of the city is given as there are several studies of every kind which describe the current situation in detail, with social, demographic and economic data, and the most important enterprises of the “Kallikratis” Municipality of Volos are presented. In the second part, the new institutional framework and the new data on the way of Local Authorities functioning are presented.

The third part of the paper consists of the sampling survey on the citizens' satisfaction with the services of the Municipality before and after the new administrative reform in 2011, the conclusions and the critical approach of the two programs, “Kapodistrias” and “Kallikratis”.

The topic was chosen because it responds, with primary data, to a concern that interested me as an employee in the Municipality of Volos and about which there was no evidence from a similar study either in the Kapodistrian or in the Kallikratan Municipality, that is, to what extent citizens are satisfied with their service by the municipal agencies before and after the new administrative reform.

This paper made a first recording of the changes that took place with the transition from “Kapodistrias” to “Kallikratis” and showed the advantages or problematic areas that may exist due to this administrative restructuring.

This paper could in future serve as a reference guide for elected officials, employees at all levels of local authorities, as well as for any citizen or institution who are interested in being informed about the operation of Local Authorities and in particular the case of the Municipality of Volos. It can also provide the basis for further research concerning "Kallikratis" municipalities on the subject of citizens' or employees' satisfaction with the reform.

Key - words: organizational restructuring, local authorities, "Kallikratis", "Kapodistrias", local government, agencies of the Municipality of Volos, Municipality of Volos, Administrative reform, citizens' satisfaction level.

1. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

1.1. ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Η έννοια της δημόσιας διοίκησης είναι συνδεδεμένη με τη μέριμνα, την προαγωγή και τη διαχείριση δημοσίων υποθέσεων, δηλαδή υποθέσεων του λαού με την ευρεία έννοια της λέξης. Σε καμία περίπτωση ο σχεδιασμός της δεν είναι μία άσκηση επί χάρτου, αλλά μία υπόθεση που χρειάζεται υπευθυνότητα, αμεροληψία και κυρίως ανθρώπους με όραμα και συλλογικότητα. Η διοίκηση διακρίνεται στην ιδιωτική και την δημόσια. Η ιδιωτική διοίκηση εξυπηρετεί καθαρά ιδιωτικούς σκοπούς και για να τους πραγματοποιήσει χρησιμοποιεί τη συνδιαλλαγή δηλαδή συμβατικές μεθόδους στο πλαίσιο της συμβατικής ελευθερίας. Αντίθετα η δημόσια διοίκηση στοχεύει στην εξυπηρέτηση των δημοσίων αναγκών και σκοπών του δημοσίου ή γενικού συμφέροντος και αναγκών του κοινωνικού συνόλου, χρησιμοποιώντας κυρίως τη δημόσια εξουσία για την εξυπηρέτηση των στόχων αυτών. Ανήκει στην εκτελεστική λειτουργία και διακρίνεται από τις δύο άλλες λειτουργίες τους Κράτους, τη νομοθετική και τη δικαστική, σύμφωνα με το άρθρο 26 του Συντάγματος

Η εκτελεστική λειτουργία στο πλαίσιο της αρχής της νομιμότητας, αναλαμβάνει την εκτέλεση των κανόνων δικαίου, ασκείται από την Κυβέρνηση και από τα όργανα της δημόσιας διοίκησης. Τόσο βέβαια η Κυβέρνηση, όσο και τα όργανα της δημόσιας διοίκησης, εκτός από την εκτέλεση των κανόνων δικαίου, έχουν τη δυνατότητα να θέτουν κανόνες εκδίδοντας κανονιστικές πράξεις, ύστερα από γενική, ειδική ή ειδικότερη νομοθετική εξουσιοδότηση τυπικού νόμου (άρθρο 43 παρ. 2 του Συντάγματος).

Η δημόσια διοίκηση, σύμφωνα με τους Πετράκο και Ψυχάρη (2016), ανήκει ιεραρχικά στην Κυβέρνηση, η οποία τη χρησιμοποιεί για να εφαρμόζει τις πολιτικές της, καθώς και για να υλοποιήσει τις αποφάσεις τις οποίες λαμβάνει. Τα μέλη της Κυβέρνησης θέτουν τους σκοπούς της διοικητικής δράσης με βάση πολιτικούς σκοπούς, ενώ τα όργανα της δημόσιας διοίκησης είναι υποχρεωμένα να ασκούν τα καθήκοντα τους αμερόληπτα, προκειμένου να διασφαλίζεται η ίση μεταχείριση των πολιτών.

Η δημόσια διοίκηση μπορεί να οργανωθεί κάθετα και οριζόντια. Καθετα οργανώνεται όταν κάθε επιμέρους κλάδος της συντάσσεται ιεραρχικά μεταξύ των οργάνων που τον αποτελούν, έτσι ώστε το όργανο που βρίσκεται στην κορυφή της πυραμίδας να αποφασίζει, ενώ όσο βαδίζουμε στη βάση της, να διευρύνεται ο αριθμός των διοικητικών οργάνων, αλλά να μειώνεται η αποφασιστική τους αρμοδιότητα. Με

αυτό τον τρόπο η διευθέτηση των διοικητικών υποθέσεων συντελείται με τρόπο ενιαίο και λειτουργικό. Οριζόντια οργανώνεται η δημόσια διοίκηση όταν η διοικητική εξουσία μεταβιβάζεται κατά ειδικότητες, οι οποίες αντιστοιχούν σε συγκεκριμένες ανάγκες. Έχουμε να κάνουμε δηλαδή με καθ' ύλη καταμερισμό των διοικητικών έργων. Αυτό το σύστημα βασίζεται στην ειδίκευση κατά αντικείμενο ή έργο (Ακριβοπούλου Χρ., 2010).

Από τα πιο γνωστά συστήματα διοικητικής οργάνωσης που αναγνωρίζονται και εφαρμόζονται διεθνώς, βρίσκουμε το αποσυγκεντρωτικό, το συγκεντρωτικό, το αποκεντρωτικό και το σύστημα της αυτοδιοίκησης (Πετράκος και Ψυχάρης, 2006).

Αρχικά, το αποσυγκεντρωτικό το σύστημα, που εφαρμόζεται σε ομοσπονδιακά κράτη, όπως οι ΗΠΑ ή η Γερμανία και όχι σε ενιαία κράτη. Στο σύστημα αυτό η ομοσπονδιακή δημόσια διοίκηση εμφανίζεται ως πλήρως ανεπτυγμένη στην κεντρική διοίκηση, αλλά ελάχιστα παρούσα στο μέσο και κατώτερο τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Οι ομοσπονδιακές πολιτείες ή κρατίδια διαθέτουν εξουσία εμφανώς διακριτή από τη κεντρική, ενώ στα κράτη μέλη υπάρχει πρωτογενής εξουσία, νομοθετική, δικαστική και εκτελεστική, η οποία τελικά υπόκειται στην κεντρική κρατική εξουσία (Πετράκος και Ψυχάρης, 2006).

Στο συγκεντρωτικό σύστημα τις αποφασιστικές αρμοδιότητες ασκούν τα όργανα του κράτους σε όλη την κρατική επικράτεια. Οι περιφερειακές ή τοπικές διοικητικές υπηρεσίες λειτουργούν επίσης με το σύστημα αυτό, ωστόσο όμως τόσο ως προς τη συγκρότηση τους, όσο και ως προς τις αρμοδιότητες τους εξαρτώνται από την κεντρική διοίκηση και υπόκεινται στην εποπτεία και οικονομική ενίσχυση της. Στην ουσία έχουμε να κάνουμε με αποσυμφόρηση και καταμερισμό των υπηρεσιών από το κέντρο στην περιφέρεια για καλύτερη και πιο αποτελεσματική οργάνωση του Κράτους. Για παράδειγμα ένα υπουργείο, όπως το Υπουργείο Παιδείας του οποίου οι αποφάσεις αποτελούν κατευθυντήριες γραμμές για όλη τη χώρα (Πετράκος και Ψυχάρης, 2006).

Ένα άλλο σύστημα διοικητικής οργάνωσης, είναι το αποκεντρωτικό. Σύμφωνα με την Κεσανίδου (2002), με βάση το άρθ. 101 Σ. η διοικητική οργάνωση του Κράτους οργανώνεται με το αποκεντρωτικό σύστημα. Τα όργανα του Κράτους έχουν γενική αποφασιστική αρμοδιότητα για τις υποθέσεις της διοικητικής τους περιφέρειας, ενώ τα κεντρικά όργανα έχουν μόνο ειδική αρμοδιότητα, δηλαδή αρμοδιότητα που προβλέπεται από ειδικές διατάξεις και αναφέρεται σε συγκεκριμένο θέμα, καθώς και τη γενική κατεύθυνση, τον συντονισμό και τον έλεγχο νομιμότητας των περιφερειακών οργάνων. Οι κυριότεροι σκοποί της αποκέντρωσης είναι: α) η δυνατότητα άμεσης

επαφής με τα αρμόδια για τη λήψη των αποφάσεων όργανα δηλαδή περισσότερο προσιτή Διοίκηση στους πολίτες, και β) ταχύτερη και αποτελεσματικότερη επίλυση των προβλημάτων που απασχολούν τη Διοίκηση από περιφερειακά όργανα α οποία έχουν αμεσότερη αντίληψη των σχετικών συνθηκών με καταμερισμό εργασίας.

Τέλος, στο σύστημα της αυτοδιοίκησης, οι αρμοδιότητες διοικητικής φύσεως ανήκουν σε οργανισμούς που είναι οργανωμένοι με τη μορφή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, χωρίς αυτά να ανήκουν στις κρατικές υπηρεσίες. Έχουν δική τους νομική προσωπικότητα διακριτή από εκείνη του κράτους, ασκούν δημόσια και όχι κρατική εξουσία και οι πράξεις που εκδίδουν αποτελούν διοικητικές πράξεις κανονιστικού ή ατομικού περιεχομένου. Οι αυτοδιοικούμενοι οργανισμοί δεν μπορούν να εκδίδουν αυτοτελώς κανονιστικές πράξεις, εκτός αν διαθέτουν νομοθετική εξουσιοδότηση με ειδικότερο χαρακτήρα (τεχνικό ή λεπτομερειακό), σύμφωνα με το άρθρο 43 παρ.2 εδ.β' του Συντάγματος. Επιπλέον, διαθέτουν δημοσιονομική και διοικητική αυτοτέλεια. Ως προς την πρώτη συνεπάγεται ότι μπορούν να διαθέτουν τη δική τους περιουσία και επιπλέον να συντάσσουν το δικό τους προϋπολογισμό, ισολογισμό και απολογισμό (Ακριβοπούλου και Ανθόπουλος, 2015).

Τόσο η αποκέντρωση, όσο και η αυτοδιοίκηση αλληλοεξαρτώνται και συντρέχουν, χωρίς όμως να συγχέονται ή να ταυτίζονται. Η άποψη αυτή έχει υιοθετηθεί από πολλούς επιστήμονες και μελετητές, που καταλήγουν στην ίδια διαπίστωση (Τσιγαρίδη Χ, 2015). Βασική διαφορά των δύο αυτών συστημάτων είναι ο βαθμός εξάρτησης τους από τα κεντρικά όργανα. Στην αποκέντρωση υπάρχει αυστηρός ιεραρχικός έλεγχος από το κράτος, ενώ στους αυτοδιοικούμενους οργανισμούς το κράτος ασκεί διοικητική εποπτεία, η οποία όμως δεν αποτελεί τροχοπέδη στην ελεύθερη πρωτοβουλία τους. Επιπρόσθετα, τα όργανα της αυτοδιοίκησης αναδεικνύονται από το λαό με τις εκλογές που γίνονται και επομένως ο πολίτης αισθάνεται ότι συμμετέχει ενεργά και με πλήρη συνείδηση στην ανάδειξη τους, ενώ τα όργανα της αποκέντρωσης διορίζονται από την κεντρική διοίκηση. Παρόλο τις διαφορές τους, κρίνεται αναγκαίο να ειπωθεί ότι και στα δύο συστήματα πηγή εξουσιών τους αποτελεί το Κράτος και ότι κοινός σκοπός τους είναι η επίλυση τοπικών προβλημάτων με τον καλύτερο και πιο αποτελεσματικό τρόπο για το συμφέρον του πολίτη.

1.2. ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΕ ΤΟΠΙΚΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

1.2.1. ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Με την αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001, έλαβαν χώρα αρκετές καινοτομίες ως προς την ρύθμιση των θεμάτων της τοπικής αυτοδιοίκησης, που άφηναν ευρέα περιθώρια για μια ριζική αναδιοργάνωση του δεύτερου βαθμού. Ιδιαίτερη σημασία έχουν όμως δύο σημεία σύμφωνα με την Δρούτσα Χ, (2014). Το πρώτο αφορά τον καθορισμό δύο αυτοδιοικητικών βαθμών, και το δεύτερο τις αρμοδιότητες και την κατανομή τους. Συγκεκριμένα, το άρθρο 101 του Συντάγματος κατοχυρώνει τα δύο θεμελιώδη συστατικά στοιχεία της αποκέντρωσης, σε ότι αφορά την περιφέρεια, δηλαδή τη σύσταση αποκεντρωμένων οργάνων και την ανάθεση σε αυτά αποφασιστικών αρμοδιοτήτων. Στην περίπτωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, το άρθρο 102 του Συντάγματος κατοχυρώνει ρητά δύο βαθμούς Αυτοδιοίκησης, χωρίς ωστόσο καμία αναφορά στον οργανωτικό τύπο τόσο της πρωτοβάθμιας όσο και της δευτεροβάθμιας αυτοδιοίκησης. Μετά την αναθεώρηση του 2001 καθώς πριν από αυτή, το Σύνταγμα του 1975/1986 κατοχύρωνε μόνο την πρώτη βαθμίδα Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δηλαδή τους δήμους και τις κοινότητες και άφηνε στη διακριτική ευχέρεια του νομοθέτη την ίδρυση των λοιπών βαθμίδων (Ψυχάρης και Σιμάτου, 2003).

1.2.2. ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Το υφιστάμενο σύστημα διοικητικής οργάνωσης στην Ελλάδα διαμορφώνεται με μια σειρά από νόμους οι οποίοι επέφεραν τις σημαντικότερες αλλαγές στη διοικητική οργάνωση του Κράτους τα τελευταία χρόνια και παρουσιάζονται με την σειρά που έκαναν την εμφάνισή τους (Ψυχάρης και Σιμάτου, 2003).

Πρώτος, είναι ο Νόμος 1622/1986 «Τοπική Αυτοδιοίκηση – Περιφερειακή Ανάπτυξη & Δημοκρατικός Προγραμματισμός», με τον οποίο εκτός των άλλων σημαντικών αλλαγών, θεσμοθετήθηκαν για πρώτη φορά οι Περιφέρειες, οι οποίες από τότε, αποτέλεσαν βασικό στοιχείο της διοικητικής οργάνωσης της χώρας μας μέχρι και σήμερα. Δεύτερη μεγάλη θεσμική μεταβολή, επήλθε με τον νόμο 2218/1994 «Ίδρυση νομαρχιακής, τροποποίηση διατάξεων για την περιφέρεια κ.α.», που μαζί με τον νόμο 2240/1994 «Συμπλήρωση διατάξεων για την νομαρχιακή αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις», θεσμοθέτησαν τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και μετέτρεψαν την νομαρχία, από βαθμίδα αποκεντρωμένης κρατικής διοίκησης, σε δεύτερου βαθμού

τοπική αυτοδιοίκηση. Το 1997, με τον νόμο 2503/1997 «Διοίκηση, οργάνωση, στελέχωση της περιφέρειας, ρύθμιση θεμάτων για την τοπική αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις», η περιφέρεια μετετράπηκε σε ενιαία αποκεντρωμένη μονάδα διοίκησης.

Σημαντικό σταθμό στην ιστορία της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης αποτέλεσε ο νόμος 2539/1 997 «Περί συγκροτήσεως της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης», γνωστός ως πρόγραμμα «Ιωάννης Καποδίστριας» προς τιμήν του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδας Ιωάννη Καποδίστρια, ο οποίος το 1828 διαίρεσε την Ελλάδα σε 13 διοικητικά τμήματα. Σύμφωνα με το πρόγραμμα αυτό αναμορφώθηκε ο πρώτος βαθμός της τοπικής αυτοδιοίκησης, με την κατάργηση των υφιστάμενων τότε δήμων και κοινοτήτων και τη σύσταση νέων δήμων (910) και κοινοτήτων (124). Οι περισσότεροι δήμοι (747) προήλθαν από τη συνένωση άλλων δήμων και κοινοτήτων. Ο διαχωρισμός έγινε με βάση ορισμένα κριτήρια, όπως η έκταση, η μορφολογία του εδάφους, η ύπαρξη φυσικών πόρων και η θέση σε σχέση με τα μεγάλα αστικά κέντρα (σημαντικότερο από τα οποία ήταν ο πληθυσμός). Έτσι, σύμφωνα με το παραπάνω σχέδιο, υπήρχαν δήμοι αστικοί, ημιαστικοί, αγροτικοί, δήμοι νησιωτικοί, δήμοι πολεοδομικά συγκροτήματα, και δήμοι τμήματα μητροπολιτικών περιοχών. Πολλές γειτονικές κοινότητες συνενώθηκαν και αποτέλεσαν όλες μαζί έναν δήμο με σκοπό να διοικηθούν καλύτερα και οι κάτοικοί τους να εξυπηρετούνται πιο εύκολα και να φροντίζουν να λύνουν προβλήματα της καθημερινής ζωής των ανθρώπων. Την τρέχουσα χρονική περίοδο έχει τεθεί σε εφαρμογή με τον Ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α 87/7-6-2010) το νέο πρόγραμμα του «Καλλικράτη», με ευρεία διοικητική αναδιάρθρωση της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης, με την κατάργηση των κοινοτήτων και την δραστική μείωση των δήμων από εννιακόσιους δεκατέσσερις σε μόλις τριακόσιους είκοσι πέντε με την αναγκαστική συγχώνευσή τους. Επιπλέον, όριζε την κατάργηση των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων και την ενσωμάτωσή τους στις δέκα τρεις (13) περιφέρειες που διατηρούνται, στα ίδια όρια, αλλά με αιρετό περιφερειάρχη, και επτά αποκεντρωμένες διοικήσεις.

1.3. Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Με την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της μετέπειτα δηλαδή Ε.Ε, φάνηκε από τα ιδρυτικά μέλη, ότι δεν υπήρχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τον καθορισμό των αρμοδιοτήτων των τοπικών και περιφερειακών αρχών και την συγκέντρωση της

διοικητικής οργάνωσης στο πλαίσιο της ίδιας της Κοινότητας. Η Συνθήκη του Μάαστριχτ με την οποία συστήνεται η “Επιτροπή Περιφερειών” και αναγνωρίζεται το δημοτικό εκλογικό δικαίωμα, αποτελεί σημείο αναφοράς για τη σχέση της Κοινότητας με την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Το Ευρωπαϊκό Δίκαιο σήμερα δεν επιτρέπει στις χώρες και τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης την εκτέλεση διατάξεων αντίθετων προς το Κοινοτικό Δίκαιο (Μπεσίλα – Βήκα, 2010).

Η παρέμβαση της ένωσης στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής ενοποίησης σε χώρες της Ε.Ε με ισχυρή αυτοδιοίκηση αντιμετωπίζεται μάλλον ως απειλή, ενώ χώρες όπως η Ελλάδα με αδύναμη τοπική αυτοδιοίκηση επωφελούνται και αναπτύσσονται στο πλαίσιο αυτό. Τα περισσότερα Ευρωπαϊκά κράτη έχουν προχωρήσει στη συγκρότηση ισχυρών Περιφερειακών Δομών αποφεύγοντας την ανάληψη όλων των υποθέσεων από τις κεντρικές δημόσιες υπηρεσίες με σκοπό τη διευκόλυνση του πολίτη και την καλύτερη λειτουργία της διοίκησης. Σημαντικές αρμοδιότητες ανάπτυξης και προγραμματισμού έχουν οι Αυτοδιοικητικές Περιφέρειες της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Ισπανίας ενώ με μεγάλη αυτονομία λειτουργούν οι Αυτοδιοικητικές Περιφέρειες της Πορτογαλίας, της Φιλανδίας και της Σουηδίας (Αρταβάνη Μ-Α, 2011)

Η παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε τομείς όπως η επιλογή προσωπικού, η προστασία του περιβάλλοντος και η επιχειρηματική δραστηριότητα συνεχώς μεγαλώνει. Η έγκριση του “Ευρωπαϊκού Χάρτη Αυτονομίας” που τέθηκε σε ισχύ την 1/09/1988 αποτελεί απάντηση στην συνεχώς αυξανόμενη προσπάθεια διείσδυσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης στους τοπικούς οργανισμούς, ενώ ανακύπτει ζήτημα για την ανωτερότητα του Δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι του εθνικού Δικαίου της κάθε χώρας (Μπαλλιάν, 2014) .

2. ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

2.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι δήμοι και οι κοινότητες είναι δύο έννοιες που έχουν βαθιά ιστορική διαδρομή και εξέλιξη στον Ελλαδικό χώρο μέσα στο πέρασμα των αιώνων. Η περίοδος της Τουρκοκρατίας, η περίοδος της Βαυαρικής Αντιβασιλείας η μεταρρύθμιση του 1912 έως τις τελευταίες μεταρρυθμίσεις, σήμερα οι Δήμοι αλλά και ως πρόσφατα οι κοινότητες, αποτελούν κύτταρα δημοκρατικής διοικητικής οργάνωσης. Από νομική άποψη η εξουσία τους δεν είναι πρωτογενής, όπως εκείνη του κράτους, αλλά δοτή η παράγωγή παραχωρημένη από το κράτος, η διοίκηση τους αναδεικνύεται από τους ίδιους τους εκλογείς της εδαφικής περιφέρειάς τους και δεν διορίζεται από την κεντρική εξουσία. Αρχικά, το πρόγραμμα Καποδίστριας και στη συνέχεια το πρόγραμμα Καλλικράτης αποτελούν τους δύο πιο πρόσφατους πυλώνες της αρχιτεκτονικής της νέας Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης διοίκησης των τελευταίων χρόνων.

Η Ελληνική νομοθεσία προβλέπει δύο τύπους τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού, τους Δήμους και τις Κοινότητες. Πολλοί σύμφωνα με το πρόγραμμα ανασυγκρότησης της πρωτοβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης «Ιωάννης Καποδίστριας» θεωρούσαν ότι ο «Καλλικράτης» καταργεί αυτήν την παλιά διάκριση που συνδέεται με την παράδοση του τόπου και υποστήριζαν ότι χαρακτηριστικό της τοπικής αυτοδιοίκησης πρέπει να είναι η αμεσότητα δημότη και δήμου, η όποια, κατά τη γνώμη τους, περιορίζεται δραστικά με τη συνένωση των περισσότερων δήμων και τη συγχώνευσή τους σε νέους μεγάλους, με συνέπεια την ταλαιπωρία των πολιτών. Πίστευαν ακόμη ότι υπάρχει κίνδυνος, εφόσον οι δήμοι είναι μεγάλοι και ισχυροί, οι τοπικοί άρχοντες τους να κομματικοποιηθούν και να ελέγχονται από την κεντρική εξουσία, ενώ λόγω των υπερεξουσιών που απολαμβάνουν οι δήμαρχοι, πίστευαν ότι υπάρχει κίνδυνος ροπής τους προς καταχρηστική ή πλημμελή άσκηση των καθηκόντων τους και εξυπηρέτηση ρουσφετολογικών συμφερόντων, αφού δεν δύνανται να ελέγχονται άμεσα και αποτελεσματικά από τους πολίτες. Με το νέο πρόγραμμα του «Καλλικράτη», στόχος είναι να επιτευχθεί τεράστια εξοικονόμηση πόρων με την κατάργηση των βαθμίδων διοίκησης, τον περιορισμό του αριθμού των δήμων στο 1/3 και το δραστικό περιορισμό των νομικών προσώπων της τοπικής αυτοδιοίκησης. Με τον Ενιαίο Κώδικα Αυτοδιοίκησης, (Π.Δ 410/95) δίνεται έμφαση στην αναλυτική παράθεση των αρμοδιοτήτων των Δήμων και των Περιφερειών προκειμένου να είναι

ευχερής ο εντοπισμός τους. Ενισχύεται ο Θεσμός του Συμπαραστάτη του Δημότη και των Επιχειρήσεων, ο οποίος πλέον δεν υπάγεται στην εποπτεία της δημοτικής αρχής διασφαλίζοντας έτσι την αντικειμενικότητα. Με τον Ενιαίο Κώδικα εισάγονται συστήματα σύγχρονων τεχνολογιών για την τήρηση των πρακτικών των αποφάσεων και για τον εκσυγχρονισμό των δημοσιεύσεων αυτών, ενισχύοντας τη διαύγεια στη λειτουργία της δημοτικής αρχής. Περιλαμβάνονται επίσης πληθώρα διατάξεων που αναφέρονται στη διαχείριση και τον έλεγχο των λογαριασμών και της περιουσίας των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ενώ παράλληλα σημαντικά άρθρα του Κώδικα αναφέρονται στο καθεστώς των προσλήψεων του προσωπικού και εναρμονίζουν τις διαδικασίες πρόσληψης προσωπικού στους Ο.Τ.Α μέσω ΑΣΕΠ επιτυγχάνοντας τη διαφάνεια κι ενισχύοντας την αξιοκρατία. (Λαδιάς, 2013). Η μεταρρύθμιση, που σύμφωνα με τον νομοθέτη, «αποτελεί και δημιουργική απάντηση στην κρίση», (εισηγητική έκθεση σχεδίου νόμου Καλλικράτη) έρχεται σε μια περίοδο που τα δημοσιονομικά δεδομένα της χώρας και της Αυτοδιοίκησης ειδικότερα, συναρτώνται με την οικονομική κρίση με απροσδιόριστο χρονικό ορίζοντα ως προς τον τερματισμό της. Η διοικητική ανασυγκρότηση του σχεδίου «Καλλικράτης» σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης», στοχεύει στη δημιουργία ενός σύγχρονου και αποτελεσματικού επιτελικού και αποκεντρωμένου κρατικού συστήματος, με σκοπό την δημιουργία νέων αναπτυξιακών τακτικών για την συγκρότηση κράτους ικανού να ανταπεξέρχεται στις ανάγκες των πολιτών του προσφέροντας ικανό περιβάλλον για οικονομική και κοινωνική ευημερία. Να δημιουργήσει μια ανάπτυξη νέου τύπου με κυρία χαρακτηριστικά της την αξιοποίηση των τοπικών και περιφερειακών συγκριτικών πλεονεκτημάτων, το σεβασμό προς το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής εντάσσεται άμεσα στο παραπάνω πλαίσιο (Μπεσίλα-Βήκα, 2010) .

2.2. Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

Οι ρίζες του θεσμού της τοπικής αυτοδιοίκησης εντοπίζονται στην αρχαία Ελλάδα. Ιστορικά ιδρυτής του θεσμού είναι ο Αθηναίος πολιτικός Κλεισθένης, ο οποίος χώρισε την Αθηναϊκή Πολιτεία και τους πολίτες της σε δήμους, με ξεχωριστά διοικητικά όργανα και ξεχωριστή για τους δημότες του κάθε δήμου προσωνυμία. Όμως ο θεσμός αυτός, αναπτύχθηκε κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας στην οποία βασικό κύτταρο τοπικής διοίκησης υπήρξε η κοινότητα. Μια κοινότητα περιλάμβανε έναν ή

περισσότερους οικισμούς και είχε την ευθύνη κυρίως της πληρωμής των φόρων στην κεντρική Οθωμανική διοίκηση. Οι Ελληνικές Κοινότητες αναπτύχθηκαν σημαντικά και συνέβαλαν στην ενίσχυση, διαμόρφωση και διατήρηση της εθνικής συνείδησης αναπτύσσοντας υψηλό βαθμό αυτοδιοίκησης αναδεικνύοντάς τα σε κέντρα τοπικού πολιτισμού και θεματοφύλακες των παραδόσεων του έθνους όπως η Δημητσάνα και τα Αμπελάκια. Επίσης από τις ισχυρές οικογένειες των προυχόντων του τόπου εκλέγονται και οι κοινοτικοί άρχοντες οι οποίοι ασκούν σημαντικές εξουσίες. Η τάξη αυτή που έχει τις ρίζες της στο κοινωνικό καθεστώς πριν από την τουρκοκρατία, εξασφαλίζει τώρα την επιβίωσή της, και αποκτά πρόσθετη οικονομική δύναμη και συνείδηση της ταξικής υπεροχής της απέναντι στα κατώτερα λαϊκά στρώματα. Κριτήριο για την ανάδειξη των αρχόντων στα κοινοτικά αξιώματα, εκτός από τον πλούτο και την τοπική κοινωνική αναγνώριση, είναι η ικανότητα, η τιμιότητα, η φρόνηση, αλλά και η ηλικία. Ο οριστικός διορισμός γίνεται με «μπουγιουρντί» από την Πόλη. Οι άρχοντες για τις υπηρεσίες τους προς την κοινότητα λαμβάνουν αντιμισθία όσο καιρό διαρκεί η θητεία τους, ενώ οι εκλεγμένοι άρχοντες εκπροσωπούν την κοινότητα στις σχέσεις της με το κράτος και συγκροτούν τη νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική εξουσία του τόπου (Αντωνίου, 1995). Παραδόξως, η Τοπική Αυτοδιοίκηση μεγαλούργησε στις Ελληνικές Κοινότητες κατά τη διάρκεια της τουρκοκρατίας, όταν δεν υπήρχε εξάρτηση από την κεντρική εξουσία.. Οι ελληνικές κοινότητες, ίδρυσαν σχολεία και ιδρύματα, εξασφάλισαν πόρους για κοινωφελή έργα, άπλωσαν τη φροντίδα τους στους κατατρεγμένους, έσπειραν τη δημοκρατία. (Πανταζόπουλος, 1993).

2.3. Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ (1821-1827)

Τα Συντάγματα της Ελλάδας δεν περιέλαβαν διατάξεις για την τοπική αυτοδιοίκηση και η Α΄ Εθνική Συνέλευση που συνήλθε στην Επίδαυρο στις 20-12-1821, κατήργησε τις παλιές κοινότητες με απώτερο σκοπό την ενοποίηση της διοίκησης και καταπολέμηση του τοπικιστικού πνεύματος που είχε αναπτυχθεί σε πολλές από αυτές. Στο Σύνταγμα που ψηφίστηκε την 1η Ιανουαρίου 1822 με το προσωρινό πολίτευμα της Ελλάδας, δεν υπήρχε διάταξη για το θεσμό της τοπικής αυτοδιοίκησης. Όμως ο νόμος 12 της 30 Απριλίου 1822, για τον οργανισμό των Ελληνικών Επαρχιών την διοίκηση ασκούσαν δύο διοικητές διορισμένοι και όχι εκλεγμένοι, ο έπαρχος ως διοικητής της επαρχίας και ο αντέπαρχος ως διοικητής της αντεπαρχίας, ο οποίος υπάγονταν στον έλεγχο και τις διαταγές του πρώτου. Οι κοινότητες διοικούνται από

δημογέροντες που εκλέγονται μεταξύ των επιφανέστερων κατοίκων της. Η Β' Εθνική Συνέλευση του Άστρους ψήφισε ένα νέο Σύνταγμα που ονομάστηκε «Νόμος της Επιδάου» καθώς και τον Οργανισμό των Ελληνικών Επαρχιών, στον οποίο όρισε ότι οι επαρχίες υποδιαιρούνται σε πόλεις, κωμοπόλεις και χωριά. Οι δημογέροντες, σύμφωνα με τις οδηγίες των έπαρχων, ασκούσαν τα διοικητικά, δημοσιονομικά και δικαστικά καθήκοντα κάθε συννοικισμού. Εξαιτίας του αγώνα για την απελευθέρωση, υπήρχε ανάγκη ενιαίων κατευθύνσεων στην διοίκηση που μόνο η συγκέντρωση της εξουσίας στα χέρια της κεντρικής κυβέρνησης μπορούσε να εξασφαλίσει. Έτσι δεν μπορεί να γίνεται λόγος για εφαρμογή ουσιαστικής τοπικής αυτοδιοίκησης (Μάνεσης, 2010).

2.4. ΤΟ ΝΕΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ. Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ (1827 - 1833)

Ως πρώτος κυβερνήτης της Ελλάδας, ο Ιωάννης Καποδίστριας, επιχείρησε να οργανώσει συστηματικά την κοινοτική αυτοδιοίκηση. Την 12η Απριλίου 1828 με ψήφισμά του η Επικράτεια διαιρέθηκε σε ομοιόμορφα τμήματα με επικεφαλείς έκτακτους επιτρόπους. Το κάθε τμήμα υποδιαιρέθηκε σε επαρχίες και κάθε επαρχία σε πόλεις, κωμοπόλεις και χωριά. Η Πελοπόννησος διαιρέθηκε σε 7 τμήματα, τα νησιά σε 6 τμήματα και η Στερεά Ελλάδα σε 2. Κάθε πόλη, κωμόπολη και χωριό είχε από έναν έως τέσσερεις δημογέροντες ανάλογα με τον αριθμό των οικογενειών. Οι δημογέροντες ήταν αιρετοί και εκλέγονταν ανάμεσα σε έναν τεράστιο αριθμό υποψηφίων καταρτιζόταν από τον έκτακτο επίτροπο και τους πρώην δημογέροντες ενώ οι δημογέροντες των πόλεων, κωμοπόλεων και χωριών μαζί με τον έκτακτο επίτροπο εξέλεγαν στην κεντρική πόλη της επαρχίας, κατά τον ίδιο τρόπο και ανάλογα με τους κατοίκους της επαρχίας (Χρυσανθάκης, 1998).

Δύο ή τρεις δημογέροντες μαζί με τους δημογέροντες της κεντρικής πόλης της επαρχίας αποτελούσαν την επαρχιακή δημογερουσία. Όλα τα αιρετά αυτά όργανα λειτουργούσαν υπό την επίβλεψη του έκτακτου επιτρόπου ή του προσωρινού διοικητή του τμήματος. Όμως δύο χρόνια αργότερα, με το ψήφισμα της 1ης Ιανουαρίου 1830 οι έκτακτοι επίτροποι καταργήθηκαν και αντικαταστάθηκαν από διοικητές. Οι επαρχιακές δημογεροντίες αντικαταστάθηκαν από τετραπλάσιο αριθμό υποψηφίων, που τους μισούς υποδείκνυε η Γερουσία και τους άλλους μισούς οι τοπικές αρχές. Ο Καποδίστριας, στην προσπάθειά του να οργανώσει γρήγορα το κράτος, προκάλεσε την εξέγερση εναντίον του σημαντικής μερίδας προκρίτων, μετά την οποία επακολούθησε η

δολοφονία του (1831). Το Ηγεμονικό Σύνταγμα της 15/27 Μαρτίου 1832 της Ε' Εθνοσυνέλευσης του Άργους, μετά το θάνατό του Καποδίστρια, προσπάθησε χωρίς όμως ποτέ να εφαρμοσθεί, να διατηρήσει την διαίρεση της επικρατείας σε τμήματα και σε επαρχίες, που συγκροτούσαν οι κοινότητες (Χρυσανθάκης, 1998).

2.5. Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΚΗΣ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑΣ (1833-1843)

Με το Βασιλικό Διάταγμα της 27.12.1833 «περί συστάσεως των Δήμων», η Βαυαρική Αντιβασιλεία προσπάθησε να οργανώσει την τοπική αυτοδιοίκηση σύμφωνα με τα τότε ευρωπαϊκά Γαλλικά πρότυπα, συστήνοντας τον δήμο ως ενιαίο τύπο ΟΤΑ ενός βαθμού. Η επικράτεια διαιρέθηκε σε Δήμους στους οποίους κάθε χωριό που είχε τουλάχιστον τριακόσιους κατοίκους, μπορούσε να σχηματίσει χωριστό δήμο (Φλογαίτης, 1987). Έτσι κατά τη διάρκεια του 1834, συστήθηκαν περίπου 457 δήμοι διαιρημένοι σε τρεις κατηγορίες:

α) Αυτοί που είχαν τουλάχιστον 10.000 κατοίκους,

β) αυτοί που είχαν τουλάχιστον 2.000 και

γ) αυτοί που είχαν κάτω από 2.000, που αποτελούσαν και τη μεγάλη πλειοψηφία (Μπεςίλα-Βήκα, 2010). Οι Δήμοι συνήθως έφεραν αρχαιοελληνικά ονόματα και σύμβολα από το ένδοξο παρελθόν της χώρας. Υπήρχε ο Δήμαρχος και το Δημοτικό Συμβούλιο. Ο Δήμαρχος αποτελούσε σημαντική καινοτομία σε σχέση με ό,τι ίσχυε επί Τουρκοκρατίας. Από το Βασιλιά διορίζονταν Πάρεδροι για να βοηθούν τον Δήμαρχο κατά την άσκηση των καθηκόντων του. Οι Δήμοι έφεραν το κύριο βάρος για την αντιμετώπιση των τοπικών προβλημάτων, ενώ διέθεταν αιρετούς λειτουργούς με ισχυρή επιρροή που έφθανε μέσω των βουλευτών ακόμη και στο εθνικό κέντρο. Κάποιες από τις αρμοδιότητες ήταν η παροχή στέγης και περίθαλψης, η κατασκευή και συντήρηση «προκαταρκτικών σχολείων», η μισθοδοσία υπαλλήλων, η επιβολή έμμεσων δημοτικών φόρων. Μπορούσαν να καταρτίζουν συμβάσεις με ιδιώτες, ενώ σημαντική ήταν η προσφορά τους στον κοινωνικό τομέα (νοσοκομεία, ορφανοτροφεία, γηροκομεία, βρεφοκομεία), αλλά και σε θέματα ρυμοτομίας και πολεοδομίας. Κάποιες από τις αποφάσεις των Δημάρχων τελούσαν υπό την έγκριση του Νομάρχη, ενώ ο Δήμαρχος σε διάφορες αρμοδιότητες (π.χ. στρατολογικές ή αστυνομικές) δρούσε κατ' εντολή των οργάνων του κεντρικού κράτους. Το Βασιλικό αυτό διάταγμα της 27-12-1833 συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε πολλές φορές σε όλη τη διάρκεια της ισχύος του, και ίσχυσε για ογδόντα περίπου χρόνια (Χλέπα Ν-Κ, 1999).

2.6 Η ΜΕΤΑΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ 1912

Με το νόμο ΔΝΖ/1912 επί Ελευθερίου Βενιζέλου, καθιερώθηκε η κοινότητα ως τύπος ΟΤΑ, παράλληλα με το δήμο. Από άποψη οργάνωσης και λειτουργίας, οι αυτοδιοικούμενοι πρωτοβάθμιοι τοπικοί οργανισμοί διακρίθηκαν σε αστικούς και αγροτικούς, δηλαδή σε δήμους και κοινότητες (Μπεσίλα-Βήκα, 2010). Ως Δήμοι ορίζονταν απευθείας οι πρωτεύουσες των νομών ή οι πόλεις με πληθυσμό μεγαλύτερο των 10.000 κατοίκων ενώ ως κοινότητες ορίζονταν οι συνοικισμοί με τουλάχιστον 300 κατοίκους και σχολείο στοιχειώδους εκπαίδευσης ή αποτελούσαν τις έδρες παλαιών Δήμων ή με λιγότερους από 300 κατοίκους, εάν είχε σχολείο, ή πρόσοδο άνω των 2000 δραχμών και ζητούσαν την ανακήρυξη σε κοινότητα το μισό τουλάχιστον των εκλογέων κατοίκων. Δημιουργήθηκαν έτσι χιλιάδες μικρές και θνησιγενείς κοινότητες σε μόνιμη εξάρτηση από τις κρατικές επιχορηγήσεις (Μπεσίλα-Βήκα, 2010).

2.7 Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 - 1974

Κατά την περίοδο του Μεσοπολέμου (1923-1940), οι κοινότητες και οι δήμοι χάθηκαν προς όφελος των περιφερειακών κρατικών οργάνων, αλλά και διαφόρων Ν.Π.Δ.Δ. ελεγχόμενων από το κράτος, το οποίο επέκτεινε τις δραστηριότητές. Το διάστημα των σαράντα χρόνων (1935-1975) χαρακτηρίζεται από πολιτική αστάθεια, τη δικτατορία του 1936, τη γερμανική κατοχή 1941 - 1944, τον εμφύλιο πόλεμο και τη δικτατορία του 1967. Με το Ν.Δ. 2888/54 «περί κυρώσεως πεντακοσίων τουλάχιστον κατοίκων», οι λειτουργίες της ΤΑ. διευρύνθηκαν και καθορίστηκαν με μεγαλύτερη σαφήνεια και ενιαίο τρόπο. Μέχρι το 1975 η αυτοδιοικητική εικόνα της Ελλάδος παρέμεινε η ίδια, ενώ η αστυφιλία ερήμωσε την ύπαιθρο και οι κοινότητες απέμειναν με μικρό και γερασμένο πληθυσμό, χωρίς δυνατότητες για ανάληψη πρωτοβουλιών και αναπτυξιακών δράσεων. Με το Ν. 180/1975 έγινε πλήρης αποσαφήνιση της δομής της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η οποία πλέον διαρθρώνεται σε βαθμίδες, εκ των οποίων την Α αποτελούν οι δήμοι και οι κοινότητες, ενώ τις λοιπές τις καθορίζει ο κοινός νομοθέτης. Η συνταγματική αυτή διάταξη άνοιξε το δρόμο προς διάρθρωση ενός συστήματος τοπικής Αυτοδιοίκησης προσαρμοσμένου στις σύγχρονες ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας (Πολύζος και Αθάνατος, 2010).

2.8 Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1975 -1997)

Το Σύνταγμα του 1975 ολοκλήρωσε ουσιαστικά την αρχή της αυτοτέλειας των Ο.Τ.Α., κατοχύρωσε τον πρώτο και δεύτερο βαθμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και

αποσαφηνίστηκε πλήρως η δομή της τοπικής αυτοδιοίκησης, η οποία διαρθρώθηκε σε βαθμίδες. Την πρώτη βαθμίδα αποτελούν οι δήμοι και κοινότητες, ενώ οι υπόλοιπες βαθμίδες καθορίζονται από τον νομοθέτη. Κατοχυρώθηκαν τα πέντε ουσιαστικά στοιχεία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (άρθρο 102), που είναι: 1) η κατοχύρωση των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ως εδαφικών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, 2) η άμεση εκλογή των οργάνων των Ο.Τ.Α., 3) η διοικητική αυτοτέλεια των Ο.Τ.Α., δηλαδή η δυνατότητα να έχουν δικά τους όργανα, 4) η κρατική εποπτεία και ε) η διαχείριση των τοπικών υποθέσεων από τους Ο.Τ.Α. (ΥΠΕΣ, 2010)

2.9 ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ «ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» (1997 - 2010)

Το σχέδιο «ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» (Ν. 2539/1997, ΦΕΚ 244/Α'/4-12-1997) πήρε το όνομά του προς τιμήν του πρώτου κυβερνήτη του Νεοσύστατου Ελληνικού Κράτους. Το κύριο χαρακτηριστικό του νέου νόμου ήταν η ριζική αναμόρφωση της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Δημιουργήθηκαν νέοι Δήμοι με ευρεία εδαφική περιφέρεια και περιορίστηκε ο αριθμός των Κοινοτήτων.

Το πρόγραμμα "Ι. Καποδιστρίας" στηρίχτηκε σε συγκεκριμένες αρχές που αποτελούσαν τη βασική προϋπόθεση για την επίτευξη των στόχων του εκσυγχρονισμού της διοίκησης με παράλληλη ενδυνάμωση του ρόλου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των εκλεγμένων αντιπροσώπων τους. Απώτερο σκοπό είχαν τον εκσυγχρονισμό του τοπικού πολιτικού συστήματος στη χώρα αλλά και την δημιουργία των προϋποθέσεων για την διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια της τοπικής αυτοδιοίκησης. Οι αρχές αυτές ήταν:

α) Συνδυασμός των αρχών της δημοκρατικότητας και της αποτελεσματικότητας (διευρυμένοι Δήμοι με ισχυρή δημοτική αποκέντρωση).

β) Συντονισμένη εφαρμογή νομικών ρυθμίσεων και αναπτυξιακών μέτρων.

γ) Αναπτυξιακή ενδοδημοτική ισορροπία (κατοχύρωση της ενδοδημοτικής αποκέντρωσης των δημοσίων επενδύσεων)

δ) Εξασφάλιση ευρύτερης δυνατής πολιτικής και κοινωνικής συναίνεσης.

Επιπλέον, δόθηκε έμφαση στην ανάγκη συντονισμού των τοπικών δημοσίων επενδύσεων για τη δημιουργία έργων τεχνικής υποδομής και κοινωνικού εξοπλισμού ενώ τονίστηκε η σημαντικότητα της ενίσχυσης των εσωτερικών πόρων της ελληνικής περιφέρειας η οποία αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη συνεχή βιώσιμη περιφερειακή και τοπική ανάπτυξη. Εξίσου βασικοί στόχοι του προγράμματος ήταν η διαφάνεια στη διαχείριση των οικονομικών πόρων και τον έλεγχο από τους πολίτες της

τοπικής αρχής και εξουσίας, που οδηγεί σε εγγυήσεις νομιμότητας και την προστασία των συμφερόντων τους αλλά και οι οικονομίες κλίμακας στις λειτουργικές δαπάνες και την ανάπτυξη ανθρώπινων πόρων (ΚΕΔΚΕ, 2008).

Η καινοτομία της μεταρρύθμισης αυτής συνίσταται στην μεγάλη μείωση των Δήμων και των Κοινοτήτων που ήδη υπήρχαν από το 1912 (5.318 Δήμοι και 457 Κοινότητες). Δημιουργήθηκαν 910 μεγαλύτεροι Δήμοι και 124 Κοινότητες με σκοπό την βελτιστοποίηση της δημόσιας διοίκησης στο επίπεδο της τοπικής αυτοδιοίκησης δίνοντας ιδιαίτερη σημασία στους Δήμους έναντι των Κοινοτήτων, οι οποίες διατηρήθηκαν ή δημιουργήθηκαν, με κριτήριο την γεωοικονομική ή ιστορική θέση ή ίσως και την πολιτική σημασία τους.

Τα Όργανα Διοίκησης των Δήμων ήταν: α) το Δημοτικό Συμβούλιο, β) η Δημαρχιακή Επιτροπή και γ) ο Δήμαρχος. Τα Όργανα Διοίκησης των Κοινοτήτων ήταν: α) το Κοινοτικό Συμβούλιο και β) ο Πρόεδρος. Εκτός από δημοτικά συμβούλια συγκροτήθηκαν ως περιφερειακά όργανα και τοπικά συμβούλια με πεδίο αρμοδιότητας τα δημοτικά διαμερίσματα. Τα τοπικά προβλήματα μπορούσαν να συζητούνται στις λαϊκές συνελεύσεις, οι οποίες είχαν αρμοδιότητα έκδοσης ψηφισμάτων, μη αποφασιστικού χαρακτήρα. (ΚΕΔΚΕ, 2008).

Οι αρμοδιότητες των Δήμων και των Κοινοτήτων επικεντρώνονταν σε επτά τομείς: α) ανάπτυξη, β) περιβάλλον, γ) ποιότητα ζωής και εύρυθμη λειτουργία των πόλεων και των οικισμών, δ) απασχόληση, ε) κοινωνική προστασία και αλληλεγγύη, στ) παιδεία, πολιτισμός, αθλητισμός και ζ) πολιτική προστασία. Για την εξασφάλιση της λειτουργίας των Δήμων, προβλεπόταν πενταετής ή επταετής, ύστερα από παράταση, χρηματοδότηση για την υποδομή και τις δραστηριότητες των νέων δημοτικών νομικών προσώπων μέσω του Ειδικού Προγράμματος Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Μάνεσης, 2014).

2.10 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» (2010 - ΣΗΜΕΡΑ)

Το Πρόγραμμα «Καλλικράτης» (Ν.3852/2010 - ΦΕΚ 87/Α΄ / 7.6.2010) αποτελεί συνέχεια του σχεδίου διοικητικής οργάνωσης «Ιωάννης Καποδίστριας» και διέπεται από την ίδια φιλοσοφία, εκείνη της συνένωσης των υπαρχόντων μικρών Δήμων σε μεγαλύτερους. Η συρρίκνωση των Δήμων σε λιγότερους και ισχυρότερους αποτελεί βασική αναγκαιότητα με στόχο την μείωση κόστους λειτουργίας τους και την αντιμετώπιση των οικονομικών δυσχερειών της χώρας μας. Έτσι στην Πρωτοβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση δημιουργούνται 325 Δήμοι που προήλθαν από τους 910 Δήμους

και 124 Κοινότητες του Ν.2539/1997 του Προγράμματος «Ι. Καποδίστριας». Οι 325 Δήμοι διαιρούνται σε Δημοτικές ενότητες οι οποίες περιλαμβάνουν τους Δήμους του Προγράμματος «Καποδίστριας» που συνενώθηκαν. Οι κοινότητες καταργούνται και οι Δημοτικές Ενότητες διαιρούνται σε κοινότητες, οι οποίες ταυτίζονται με τα παλαιά δημοτικά διαμερίσματα του Προγράμματος «Καποδίστριας». Οι Δημοτικές κοινότητες έχουν πληθυσμό πάνω από 2000 κατοίκους και οι Τοπικές κοινότητες μικρότερο από 2000 κατοίκους. Η Αθήνα και η Θεσσαλονίκη συνιστούν δήμους μητροπολιτικού χαρακτήρα (Ε.Ε.Τ.Α., 2014). Το πρόγραμμα Καλλικράτης συμπεριλαμβάνεται στο «Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής» (3845/2010) που έχει υπογράψει η Ελλάδα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΣ) και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΣ) για την έξοδο από την κρίση. Προβλέπει την αναδιοργάνωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με στόχο την ελάττωση του αριθμού των τοπικών διοικήσεων και των αιρετών υπαλλήλων. Με την συρρίκνωση των Δήμων σε λιγότερους και ισχυρότερους, το ελληνικό κράτος ελαχιστοποιεί τα συγκεντρωτικά του στοιχεία, αποκεντρώνεται, αποκτά ευελιξία και αποτελεσματικότητα. Ειδικότερα, η συγκρότηση των Δήμων σε πληθυσμιακά και χωρικά μεγαλύτερες γεωγραφικές μονάδες, διευκολύνει την ανάπτυξη ενός ισχυρότερου διοικητικού συστήματος που ικανοποιεί δύο στόχους. Ο πρώτος είναι οι Δήμοι να αποτελέσουν ισχυρές μονάδες τοπικής ανάπτυξης και ο δεύτερος, να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τις υπηρεσίες που προσφέρουν για την καθημερινή ζωή των πολιτών τους. Η μείωση του αριθμού των Δήμων συμπεριέλαβε για πρώτη φορά και το σύνολο της Αττικής και της Θεσσαλονίκης (ΥΠΕΣ, 2010).

Με βάση το νόμο αυτό εξειδικεύονται και υλοποιούνται βασικές συνταγματικές επιταγές με στόχο τη συγκρότηση της τοπικής αυτοδιοίκησης σε δύο λειτουργικές βαθμίδες, τους δήμους και τις περιφέρειες. Στόχος είναι η σύγχρονη, πολυεπίπεδη διακυβέρνηση και η αποσυμφόρηση των κεντρικών υπηρεσιών. Ο θεσμός της περιφερειακής αυτοδιοίκησης ενισχύει και επιταχύνει τις αναπτυξιακές επιδόσεις και συμβάλλει αποφασιστικά στην άμβλυνση των διαπεριφερειακών αλλά και των ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων όπως, έδειξαν και τα παραδείγματα άλλων χωρών, και συγκεκριμένα στην Ιταλία, τη Γαλλία και την Ισπανία. Οι δομικές αλλαγές για τη ριζική ανασύνταξη του κράτους είναι η κατάλληλη απάντηση στην πολύπλευρη και παγκόσμια κρίση που αντιμετωπίζει η χώρα. Η προβληματική δομή και η επιδείνωση της λειτουργίας του κράτους τα τελευταία χρόνια, θεωρούνται κύριος λόγος γιγάντωσης του δημοσιονομικού προβλήματος των περισσότερων Ο.Τ.Α και εμπόδιο στην

ανάπτυξη τους. Είναι, βέβαια, γεγονός, ότι κατά τα τελευταία χρόνια καταβλήθηκαν έντονες προσπάθειες για την υπέρβαση του συγκεντρωτισμού. Η καθιέρωση της κρατικής περιφέρειας, της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης, η υλοποίηση των συνενώσεων με το πρόγραμμα «Ι. Καποδίστριας» Δήμων και Κοινοτήτων, και η καθιέρωση των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων (ΚΑΠ), αναβάθμισαν τη θέση της τοπικής αυτοδιοίκησης (ΥΠΕΣ, 2010). Χρειάζεται όμως να γίνει πιο ισχυρή και αποτελεσματική καθώς το απαιτούν οι ανάγκες για εξυπηρέτηση του πολίτη, για την ανάπτυξη της χώρας και για την εναρμόνιση στο ευρωπαϊκό κεκτημένο. Με το νόμο 3852/2010 πρόγραμμα «Καλλικράτης», επιχειρείται ο συνολικός επανασχεδιασμός των επιπέδων διακυβέρνησης σε μια νέα αρχιτεκτονική της αυτοδιοίκησης και της αποκεντρωμένης διοίκησης.

Βάση της αιτιολογικής έκθεσης του σχεδίου νόμου «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης» για την υλοποίηση του σχεδίου «Καλλικράτης» ορίστηκαν επτά κατηγορίες κριτηρίων (ΥΠΕΣ, 2010):

1. Πληθυσμιακά (ο αριθμός των δημοτών, ο αριθμός των κατοίκων, η πληθυσμιακή πυκνότητα, η κατανομή των κατοικιών).

Η απόκλιση δημοτών-κατοίκων είναι σημαντικό μέγεθος που ο νομοθέτης έλαβε υπόψη διότι οι παρεχόμενες από τον ΟΤΑ υπηρεσίες παράγονται και διανέμονται στους κατοίκους και όχι στους δημότες. Μέρος των υπηρεσιών απευθύνεται στους δημότες, ενώ ο προγραμματισμός κοινωνικών υποδομών (σχολεία, υπηρεσίες υγείας, παιδικοί και βρεφικοί σταθμοί, ΚΑΠΗ κλπ) απευθύνεται στους κατοίκους. Επίσης οι Ο.Τ.Α της χώρας διακρίνονται και βάση της γεωμορφολογικής τους κατάστασης σε Αστικούς Ημιαστικούς Νησιωτικούς και ορεινούς. Το ποσοστό κατοικούμενων κατοικιών, το ποσοστό κενών και το ποσοστό εποχικών (δεύτερων ή παραθεριστικών) κατοικιών για παράδειγμα είναι μεγέθη εξίσου κρίσιμα στον προγραμματισμό υπηρεσιών και στη διαμόρφωση ισορροπιών στους ΟΤΑ. Το ποσοστό παραθεριστικής κατοικίας (που κατά τεκμήριο είναι για μεγάλο χρονικό διάστημα κενή) είναι χρήσιμο για την πρόβλεψη αναγκαίων εποχικά παρεχόμενων υπηρεσιών (ΕΕΤΑ, 2011).

2. Κοινωνικά (το μέσο μέγεθος νοικοκυριού, οι μορφωτικοί δείκτες, το ποσοστό αλλοδαπών). Τα κοινωνικά κριτήρια αντιστοιχούν σε κοινωνικά σχετικά συμπαγείς περιοχές, ώστε να ικανοποιείται σχετικά η εκπροσώπηση των διαφορετικών κοινωνικών ομάδων στις πολιτικές δομές ώστε να αποφεύγονται ακραίες και πολλές

κοινωνικές ανισότητες. Ταυτόχρονα πρέπει να διατηρούνται στο εσωτερικό κάθε ενότητας κοινές κατά το δυνατό πολιτισμικές και πολιτιστικές παραδόσεις και έθιμα. Παραδείγματα τέτοιων κριτηρίων αποτελούν οι μεταβλητές που αποτυπώνουν μορφωτικά χαρακτηριστικά, δημογραφικά χαρακτηριστικά (μέγεθος νοικοκυριού, ηλικιακή κατανομή, ποσοστό αλλοδαπών, ρυθμός γεννήσεων κλπ). Με βάση αυτά τα μεγέθη μπορεί να τεθούν προτεραιότητες σε σχέση με τις κοινωνικές υποδομές που πρέπει να προγραμματιστούν. Πολλά παιδιά σημαίνει πρόβλεψη για βρεφικούς και παιδικούς σταθμούς, σχολεία και χώρους ψυχαγωγίας των παιδιών. Πολλοί πολίτες τρίτης ηλικίας, σημαίνει αντίστοιχα πρόβλεψη για ανάλογες υποδομές. Η επισημάνση πληθυσμιακών ομαδοποιήσεων οδηγεί σε ανάγκη εξειδικευμένων παρεμβάσεων. Οι μορφωτικοί δείκτες αποτυπώνουν -εκτός από το γενικό προφίλ του μορφωτικού αποθέματος του ΟΤΑ- ανάγκη για πρωτοβουλίες σχετικές με εκπαίδευση όπως για παράδειγμα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας, ανοικτά πανεπιστήμια, ειδική αγωγή κ.λπ. (ΥΠΕΣ, 2010).

3. Οικονομικά (η απασχόληση, η δομή της απασχόλησης, η εργασιακή κινητικότητα, το εισόδημα). Το οικονομικό κριτήριο για την διαμόρφωση της νέας διοικητικής ενότητας βασίζεται στην επιρροή της πόλης - κέντρο στην οικονομική ζωή της ευρύτερης περιοχής, στην οποία περιλαμβάνονται οι υφιστάμενοι Δήμοι που απαρτίζουν την νέα διοικητική ενότητα. Η απασχόληση, το είδος του εμπορίου και η συνάφεια των επαγγελματών συντελούν σε μία διοικητική ενοποίηση ευρύτερου μεγέθους αποτελούν κοινά στοιχεία αναφοράς και μαζί με την εργασιακή κινητικότητα των εργαζομένων εντός του ιδίου ή από άλλους γειτονικούς ΟΤΑ, διαμορφώνουν αλλά και καθορίζουν το ύψος των υπηρεσιών που παράγει. Το εισόδημα (ακαθάριστο κατά κεφαλή εγχώριο προϊόν) είναι ένα ιδιαίτερα κρίσιμο μέγεθος. Δείχνει τη δυνατότητα τοπικών εσόδων και οικονομικών δυνατοτήτων της περιοχής.

4. Γεωγραφικά (το σχήμα, το οδικό δίκτυο, η προσβασιμότητα, τα δίκτυα υποδομών). Κάθε νέα ενότητα πρέπει να έχει σχεδόν συμπαγές σχήμα να αποτελεί ένωση όμορων ΟΤΑ χωρίς να παρεμβάλλονται περιοχές άλλων ΟΤΑ. Το περίγραμμα του νέου ΟΤΑ πρέπει να είναι μια συνεχής γραμμή. Από το παραπάνω εξαιρούνται τα νησιά γιατί δεν πρέπει να χωρίζονται στο εσωτερικό τους από φυσικά σύνορα που εμποδίζουν την επικοινωνία όπως οροσειρές, μεγάλα ποτάμια ή από τεχνητά σύνορα, όπως οι δρόμοι μεγάλης κυκλοφορίας. Τα κοινά σύνορα δύο ενοτήτων πρέπει να είναι σαφή. Το γεωγραφικό κριτήριο έχει ιδιαίτερη σχέση επιπλέον με την γεωμορφία, δηλαδή την ορεινότητα ή την πεδινότητα της περιοχής, την ύπαρξη φυσικών ορίων,

όπως ποταμοί, οροσειρές κ.ο.κ. Το κριτήριο αυτό όμως μπορεί να έχει σημασία κυρίως στην περίπτωση που τα ιδιαίτερα γεωγραφικά χαρακτηριστικά σχηματίζουν μία ευρύτερη γεωγραφική ενότητα και στην οποία ο πολίτης έχει συνείδηση ότι ανήκει

5.Αναπτυξιακά όπως δομή της τοπικής οικονομικής δραστηριότητας και γενικότερα της τοπικής ανάπτυξης. Οι νέοι ΟΤΑ έχουν τη δυνατότητα ανάπτυξης τοπικών πρωτοβουλιών και η μεταρρύθμιση εκτός των άλλων διασφαλίζει τις ελάχιστες εσωτερικές δομές για την επιχειρησιακή ετοιμότητά τους. Ο χώρος ευθύνης αντιστοιχεί σε οικονομικές δραστηριότητες και μεγέθη που τους δίνουν τη δυνατότητα άντλησης πόρων από την τοπική οικονομία αλλά και από ευρωπαϊκά προγράμματα.

6. Πολιτιστικά, Ιστορικά.Το κριτήριο αυτό μπορεί επικουρικά να λειτουργήσει κυρίως για την ένταξη οικισμών σε μία ή άλλη ενότητα. Η ιστορική ένταξη της κάθε περιοχής σε ευρύτερη διοικητική ενότητα είναι σημαντική στο μέτρο που έχει διαμορφώσει συνήθειες σταθερές στους διοικούμενους.

7.Χωροταξικά κριτήρια. Εκτός του διαχωρισμού των ΟΤΑ σε Α΄ & Β΄ βαθμού, υπάρχει μια περαιτέρω διάκριση των δήμων όπου καθοριστικό ρόλο διαδραματίζουν οι αρχές τις βιώσιμης και ισόρροπης χωρικής ανάπτυξης. Οι αρχές αυτές είναι ζωτικής σημασίας και για την Ευρωπαϊκή Ένωση σύμφωνα με το " Σχέδιο ανάπτυξης του Κοινοτικού Χώρου " (Σ.Α.Κ.Χ) μέρος 10, του Συμβουλίου Υπουργών Χωροταξίας της Ευρώπης, αφορούν την διασφάλιση της ίσης πρόσβασης στις υποδομές την γνώση αλλά και την παροχή προστιθέμενης αξίας σε περιοχές που βρίσκονται σε προβληματικές, αγροτικές ή νησιωτικές περιοχές. Χωροταξικά επιχειρείται παράλληλη ανάπτυξη περιφερειακών κέντρων μακριά από τα αστικά κέντρα (ΥΠΕΣ, 2010).

3. ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΠΟΥ ΕΙΣΑΓΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΝΕΑ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ

3.1. ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΣΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΑΝΑΔΕΙΞΗΣ ΑΙΡΕΤΩΝ

Εισάγεται σημαντική μεταβολή σε σχέση με την ανάδειξη των αρχών των νέων Δήμων με την επιμήκυνση της θητείας τους κατά ένα (1) έτος. Η διάρκεια της δημοτικής περιόδου ορίζεται εφεξής σε πέντε (5) έτη. Η ανάδειξη των αρχών των Δήμων γίνεται με μυστική καθολική ψηφοφορία των δημοτών διεξάγεται την ίδια η μέρα διενέργειας της ψηφοφορίας για την εκλογή των Ελλήνων μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στα ίδια εκλογικά τμήματα. Η εγκατάσταση των αρχών που έχουν εκλεγεί γίνεται την 1η Σεπτεμβρίου του έτους διεξαγωγής των εκλογών και η θητεία τους λήγει την 31η Αυγούστου του πέμπτου έτους (ΥΠΕΣ, 2010).

Επαναφέρεται η ρύθμιση για την ανάδειξη του επιτυχόντος συνδυασμού με ποσοστό τουλάχιστον 50% +1 των έγκυρων ψήφων, είτε στον πρώτο γύρο των εκλογών, είτε στον δεύτερο, εφόσον αυτή δεν καταστεί δυνατή στον πρώτο. Η ρύθμιση αυτή υπηρετεί τον στόχο της αυξημένης δημοκρατικής νομιμοποίησης των αιρετών οργάνων των νέων. Μειώνεται το ηλικιακό όριο (του 21ου έτους) εκλογιμότητας για θέσεις δημοτικών και περιφερειακών συμβούλων, καθώς επίσης και για τα συμβούλια τοπικής και δημοτικής κοινότητας. Πλέον, οι νέοι από 18 ετών, μπορούν να συμμετέχουν ενεργά στα κοινά (ΥΠΕΣ, 2010).

3.2. ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ

Οι Αντιδήμαρχοι επιλέγονται μεταξύ των δημοτικών συμβούλων από τον Δήμαρχο και κατατάσσονται σε δύο κατηγορίες. Τους θεματικούς και τους τοπικούς Αντιδημάρχους, οι ρόλοι των οποίων μπορεί να συμπίπτουν στο ίδιο πρόσωπο. Οι θεματικοί Αντιδήμαρχοι μπορούν να αντιστοιχούν στη συγκρότηση των βασικών τομέων της διοίκησης. Οι τοπικοί Αντιδήμαρχοι είναι αρμόδιοι για συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές του Δήμου που ταυτίζονται με τους δήμους / κοινότητες που συνενώνονται. Καταργούνται τα έξοδα παράστασης των αιρετών και καθιερώνεται η αντιμισθία με την υποχρεωτική αναστολή της επαγγελματικής δραστηριότητας του Δημάρχου για Δήμους άνω των 10.000 κατοίκων. Επίσης το 1/3 των θέσεων των αντιδημάρχων είναι άμισθες. Με τον τρόπο αυτό γίνεται ένας εξορθολογισμός των αποδοχών τους για τις υπηρεσίες που προσφέρουν και έτσι επιλύεται και το

πρόβλημα με τις αποδοχές των αιρετών που είναι υπάλληλοι του δημοσίου τομέα, αφού πλέον αυτοί θα λαμβάνουν άδεια από την υπηρεσία τους άνευ αποδοχών, ενώ οι αποδοχές των συνταξιούχων του δημοσίου δεν θα μπορούν να υπερβαίνουν τις αποδοχές του Γενικού Γραμματέα Υπουργείου. Επίσης, οι αιρετοί που έχουν περισσότερα από ένα αξιώματα στην Αυτοδιοίκηση, υποχρεούνται να εισπράττουν την αντιμισθία μόνο από ένα αξίωμα (ΥΠΕΣ, 2010).

3.3.ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΣΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Καθιερώνεται η Εκτελεστική Επιτροπή ως νέο όργανο στη διοίκηση του Δήμου, ως συλλογικό επιχειρησιακό-εκτελεστικό όργανο στους δήμους. Η επιτροπή αυτή αποτελείται από το Δήμαρχο και συμμετέχουν, εκτός από τον Δήμαρχο ως Πρόεδρο, όλοι οι θεματικοί και τοπικοί Αντιδήμαρχοι, καθώς επίσης (χωρίς δικαίωμα ψήφου) και ο Γενικός Γραμματέας του Δήμου. Με ένα τέτοιο συλλογικό επιχειρησιακό όργανο αυξάνεται αποφασιστικά η διαφάνεια και η λογοδοσία της δημοτικής δράσης, καθώς και βελτιώνεται θεαματικά, ο συντονισμός των δράσεων και των υπηρεσιών του Δήμου. Θεσμοθετούνται για πρώτη φορά νέα δημοτικά όργανα όπως η Επιτροπή Διαβούλευσης και το Συμβούλιο Ένταξης Μεταναστών. Η Επιτροπή Διαβούλευσης καθιερώνεται υποχρεωτικά σε δήμους με πληθυσμό άνω των 10.000 κατοίκων χωρίς να αποκλείεται η σύστασή της σε όλους τους δήμους. Προσφέρει τη δυνατότητα συγκροτημένης, θεσμοποιημένης και ανοικτής συμμετοχής και ανταλλαγής επιχειρημάτων με εκπροσώπους της τοπικής κοινωνίας, οι οποίοι μέχρι σήμερα αναζητούσαν μεμονωμένα την πρόσβαση και επιρροή στην ηγεσία του ΟΤΑ. Συστήνεται στους δήμους άνω των δέκα χιλιάδων κατοίκων η επιτροπή ποιότητας ζωής, που λειτουργεί κατ' αντιστοιχία της οικονομικής επιτροπής, με σημαντικές αρμοδιότητες σε θέματα ποιότητας ζωής, όπως, αδειοδοτήσεις καταστημάτων και επιχειρήσεων, καθορισμού χώρων λαϊκών αγορών, υπαίθριου εμπορίου κ.α, καθώς και σε θέματα πολεοδομικού και περιβαλλοντικού χαρακτήρα. Συγκροτείται και λειτουργεί σε κάθε δήμο, το συμβούλιο ένταξης μεταναστών, με απόφαση του δημοτικού συμβουλίου, ως συμβουλευτικό όργανο του δήμου για την ενίσχυση της ένταξης των μεταναστών στην τοπική κοινωνία. Έργο των συμβουλίων αυτών είναι η καταγραφή και η διερεύνηση προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες, που κατοικούν μόνιμα στην περιφέρεια του δήμου. Διασφαλίζεται η εκπροσώπηση στο δημοτικό

συμβούλιο όλων των συνενομένων δήμων και κοινοτήτων, μέσω της εκλογής δημοτικών συμβούλων από την εκλογική τους περιφέρεια. Εκλέγεται πλέον διαπαραταξιακό προεδρείο του δημοτικού συμβουλίου με εκπροσώπηση και της ελάσσονος αντιπολίτευσης. Καθιερώνεται ο «συμπαραστάτης» του δημότη και της επιχείρησης, νέος θεσμός εσωτερικής διαμεσολάβησης μεταξύ πολιτών επιχειρήσεων και ΟΤΑ, με εκλογή του προσώπου που θα υπηρετεί τον νέο θεσμό μέσα από ενισχυμένη πλειοψηφία ποσοστού 2/3 του Δημοτικού Συμβουλίου για την καταπολέμηση της κακοδιοίκησης τόσο σε δήμους όσο και σε περιφέρειες (ΥΠΕΣ, 2010).

3.4. ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΣΤΗ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Για διαφάνεια στις αποφάσεις και την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη αναπτύσσονται εφαρμογές ηλεκτρονικής διακυβέρνησης. Όλες οι αποφάσεις των συλλογικών οργάνων των δήμων και των περιφερειών καθώς και όλων των νομικών τους προσώπων δημοσιεύονται υποχρεωτικά στο διαδίκτυο (ΔΙΑΥΓΕΙΑ), σε διαφορετική περίπτωση δεν ισχύουν. Διασφαλίζεται έτσι η απόλυτη διαφάνεια, ο αποτελεσματικός δημόσιος έλεγχος και γίνεται εφικτή η ουσιαστική λογοδοσία των αυτοδιοικητικών αρχών. Ιδρύεται μιας ειδική κρατική υπηρεσία με αποκλειστική αρμοδιότητα τον έλεγχο νομιμότητας των πράξεων των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτης και δεύτερης βαθμίδας, δηλαδή των δήμων και των περιφερειών, στο πλαίσιο της προβλεπόμενης από το άρθρο 102 παρ. 4 κρατικής εποπτείας. Στο πλαίσιο της ίδιας κρατικής υπηρεσίας ασκείται και ο πειθαρχικός έλεγχος στους αιρετούς των δήμων και των περιφερειών κατά τα οριζόμενα στην ανωτέρω συνταγματική διάταξη. Θεσμοθετείται η αυτοτελής υπηρεσία εποπτείας ΟΤΑ, η οποία αποτελεί αποκεντρωμένη υπηρεσία του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης με αποκλειστική αρμοδιότητα τον έλεγχο νομιμότητας των πράξεων των ΟΤΑ. Στην έδρα κάθε αποκεντρωμένης διοίκησης ιδρύεται αυτοτελής υπηρεσία εποπτείας ΟΤΑ με αρμοδιότητα που εκτείνεται στους ΟΤΑ. οι οποίοι περιλαμβάνονται στα όρια της Αποκεντρωμένης διοίκησης (Παπαχριστόπουλος, 2010).

Επίσης, οι δαπάνες όλων των δήμων, ανεξαρτήτως πληθυσμού, των περιφερειών και όλων των δημοτικών επιχειρήσεων και των νομικών προσώπων

υπάγονται υποχρεωτικά στον προληπτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Από το Ελεγκτικό Συνέδριο εισάγεται ο κατασταλτικός έλεγχος δαπανών πέραν του προληπτικού, το οποίο διεξάγει τακτικό ετήσιο δειγματοληπτικό έλεγχο σε όσες δαπάνες δεν ελέγχονται προληπτικά και εάν χρειαστεί μπορεί να προχωρήσει κατά περίπτωση και σε έκτακτο γενικό ή θεματικό έλεγχο. Ακόμη το ελεγκτικό συνέδριο πραγματοποιεί προσυμβατικό έλεγχο νομιμότητας σε συμβάσεις τις οποίες συνάπτουν οι δήμοι, οι περιφέρειες και τα νομικά τους πρόσωπα καθώς και οι επιχειρήσεις τους. Το ύψος της σύμβασης που εμπίπτει στις διατάξεις ελέγχου μειώθηκε στις 100.000 ευρώ, έναντι του 1.000.000 ευρώ που ίσχυε. Ακόμη ο Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου έχει τη δυνατότητα, εάν διαπιστώσει αδράνεια στην είσπραξη βεβαιωμένων εσόδων, να ορίσει ημερομηνία είσπραξης των εσόδων και σε περίπτωση παρατεταμένης καθυστέρησης που οφείλεται σε δόλο ή βαριά αμέλεια των διοικούντων τον δήμο και τα νομικά του πρόσωπα ή των προϊσταμένων των οικονομικών υπηρεσιών, να παραπέμψει τους αιρετούς στην αρμόδια επιτροπή για τον καταλογισμό της ζημιάς που προξένησαν και τους υπαλλήλους στο Ελεγκτικό Συνέδριο για καταλογισμό ευθυνών. Καθιερώνεται η υποχρεωτική ένταξη των Δήμων και των Περιφερειών καθώς και όλων των Νομικών τους Προσώπων στην Ενιαία Αρχή πληρωμών (ΕΑΠ). Τόσο οι εκκαθάριση πάσης φύσεως αποδοχών αλλά και η πληρωμή κρατήσεων προς τα ασφαλιστικά ταμεία, διενεργούνται υποχρεωτικά μέσω της ΕΑΠ. (ΥΠΕΣ, 2010).

3.5. ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ ΤΩΝ Ο.Τ.Α.

Έλεγχος και περιορισμός του δανεισμού με τη θέσπιση κριτηρίων που εισάγει στο άρθρο 264 ο νόμος 3852/2010.

Αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση επενδύσεων και για τη χρηματοδότηση χρεών τους, εφόσον συντρέχουν, σωρευτικά, οι πιο κάτω προϋποθέσεις, οι δήμοι και οι περιφέρειες μπορούν να συνομολογούν δάνεια με αναγνωρισμένα πιστωτικά ιδρύματα ή χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς της Ελλάδας και του εξωτερικού:

α) Το ετήσιο κόστος εξυπηρέτησης της δημόσιας πίστης κάθε δήμου ή περιφέρειας δεν υπερβαίνει το 20% των ετήσιων τακτικών του εσόδων. Βέβαια, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, μετά από γνώμη της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδας και της Ένωσης Περιφερειών, το ποσοστό αυτό μπορεί να αναπροσαρμόζεται. (ΥΠΕΣ,

2010).

β) Το συνολικό χρέος του δήμου και της περιφέρειας που προβαίνει σε δανεισμό δεν υπερβαίνει ποσοστό των συνολικών εσόδων του, όπως αυτό καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, μετά από γνώμη της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδας και της Ένωσης Περιφερειών. Ως συνολικό χρέος του θεωρούνται οι συνολικές μακροπρόθεσμες και βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις του. Έτσι, σύμφωνα με την 43093/30-07-2010 απόφαση του ίδιου Υπουργού, καθορίζεται ως ανώτατο όριο του συνολικού χρέους δήμου που προβαίνει σε δανεισμό, ποσοστό 60% επί των συνολικών εσόδων του. Χρέος του δήμου θεωρούνται οι συνολικές μακροπρόθεσμες και βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις του, όπως αυτές προκύπτουν:

α) Για τους δήμους που εφαρμόζουν το κλαδικό λογιστικό σχέδιο των ΟΤΑ α' βαθμού, από τον αριθμητικό μέσο των υποχρεώσεων των τριών (3) τελευταίων εγκεκριμένων ισολογισμών τους.

β) Για τους δήμους που δεν εφαρμόζουν το κλαδικό λογιστικό σχέδιο των ΟΤΑ α' βαθμού, από τον αριθμητικό μέσο των υποχρεώσεων των τριών (3) τελευταίων οικονομικών καταστάσεων τους, που καταρτίζουν

Ως συνολικά έσοδα του δήμου λαμβάνονται:

α) Για τους δήμους που εφαρμόζουν το κλαδικό λογιστικό σχέδιο των ΟΤΑ α' βαθμού, ο αριθμητικός μέσος των συνολικών εσόδων των τριών (3) τελευταίων εγκεκριμένων ισολογισμών τους.

β) Για τους δήμους που δεν εφαρμόζουν το κλαδικό λογιστικό σχέδιο των ΟΤΑ α' βαθμού, ο αριθμητικός μέσος των συνολικών εσόδων των τριών (3) τελευταίων εγκεκριμένων απολογισμών τους.

Στα συνολικά έσοδα της προηγούμενης παραγράφου δεν περιλαμβάνονται:

α) Οι εισπράξεις των δήμων από δάνεια (κατηγορία 31 του τύπου του προϋπολογισμού τους).

β) Οι εισπράξεις υπέρ του δημοσίου και τρίτων και επιστροφές χρημάτων (ομάδα 4 του τύπου του προϋπολογισμού τους).

γ) Το χρηματικό υπόλοιπο (ομάδα 5 του τύπου του προϋπολογισμού τους).

Για τους δήμους που συγκροτούνται και λειτουργούν από 1-1-2011, κατά τα οριζόμενα στο ν. 3852/2010, τα οικονομικά μεγέθη των ανωτέρω παραγράφων 1-4 προκύπτουν από τα άθροισμα των επιμέρους όμοιων μεγεθών των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης που συνενώνονται και απαρτίζουν το νέο δήμο.

Προπληρωμές από τους Κ.Α.Π. προς τους δήμους και τις περιφέρειες από το Υπουργείο Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σύμφωνα με το άρθρο 264 «Πιστοληπτική Πολιτική Διαδικασία συνομολόγησης δανείου από Δήμους και Περιφέρειες», καταβάλλονται εφόσον συντρέχουν τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) ο δήμος ή η περιφέρεια έχει εξαντλήσει το σύνολο των δημοσιονομικών του δυνατοτήτων και ιδίως αυτών που έχουν σχέση με την είσπραξη ιδίων εσόδων,
- β) το αντικείμενο της προπληρωμής αφορά στην κάλυψη ανελαστικής δαπάνης,
- γ) υπάρχει δυνατότητα οικονομικής αναπλήρωσης εντός (1) ενός ημερολογιακού έτους και
- δ) η προκαταβολή δε θα υπερβαίνει το ποσοστό του 150% του ύψους της μηνιαίας τακτικής επιχορήγησης του δήμου ή της περιφέρειας από τους Κ.Α.Π.

4.0. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ

4.1. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Η πόλη του Βόλου ξεκίνησε την ανάπτυξή της στα μέσα του 19ου αιώνα από δύο έντονα διαφοροποιημένους οικιστικούς πυρήνες το "Κάστρο" και τα "παλαιά μαγαζεία" αφενός και τα "νέα μαγαζεία" αφετέρου. Το Κάστρο ο παλιότερος οικισμός, κατοικείτο μόνον από τούρκικες οικογένειες και είχε περίπου 1500 κατοίκους. Οι δρόμοι ήταν στενοί και τα σπίτια παλιά. Νότια του Κάστρου προς τη θάλασσα, βρισκόταν το τελωνείο και οι αποθήκες όπου εκεί κατοικούσαν Έλληνες και Ευρωπαίοι έμποροι. Τα σπίτια ήταν επίσης παλιά και οι δρόμοι στενοί και βρώμικοι. Υπήρχαν μερικά "πενιχρά καφενεία και ευτελή εργαστήρια". Τα "νέα μαγαζεία", ο νεώτερος οικισμός, που άρχισε να οικοδομείται μετά το 1846, βρισκόταν κοντά στην παραλία

Πηγή: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Δ. Βόλου -1ος Στρατηγικός σχεδιασμός.

Το κάστρο και η Νέα Πόλις του Βόλου 1882.

ανατολικά του Κάστρου είχε περίπου 5.000 κατοίκους από τους οποίους οι 650 ήταν Εβραίοι και οι υπόλοιποι Έλληνες και περιελάμβανε περίπου 1000 σπίτια τα οποία ήταν μεγάλα, συνήθως διώροφα με αρχιτεκτονική εφάμιλλη εκείνης των εύπορων κατοικιών της πρωτεύουσας. Υπήρχαν ωραία εμπορικά καταστήματα, πολυσύχναστα καφενεία, ξενοδοχεία, χάνια, εστιατόρια, προξενεία, υποκαταστήματα τραπεζών, ταχυδρομείο, δικαστήρια, τελωνείο με αποθήκες, μεγάλος στρατώνας, τούρκικο τζαμί, Εβραϊκή Συναγωγή και η ορθόδοξη Εκκλησία του Αγ. Νικολάου. Ανάμεσα στους δύο οικιστικούς πυρήνες υπήρχε αδόμητη ζώνη και "η ρήξη ήταν πολλαπλή", καθώς τους χώριζαν η εθνο-θρησκευτική σύνθεση, η οικονομική λειτουργία, η αρχιτεκτονική και πολεοδομική μορφή και οι ρυθμοί ανάπτυξης. Το 1881 προσαρτήθηκε η πόλη στο ελληνικό κράτος και έγιναν σημαντικές επενδύσεις σε υποδομές, όπως οδικές,

σιδηροδρομικές συνδέσεις, λιμενικά έργα καθώς έγινε και η τοπογράφηση της θεσσαλικής περιφέρειας και των πόλεων της με σκοπό την εκπόνηση νέων σχεδίων και έργων υποδομής (Kallioras et al, 2015).

Ένα από τα σημαντικότερα έργα υποδομής, σύμφωνα με τους Kallioras et al (2015), ήταν οι σιδηρόδρομοι έργο μεγάλο που ξεκίνησε το 1881 και ολοκληρώθηκε το 1886. Οι εγκαταστάσεις του σιδηροδρομικού σταθμού, κατέλαβαν έκταση 40 στρεμμάτων, ανατολικά του κάστρου και μέχρι την υφιστάμενη κοίτη του Κραυσίδωνα, με έξοδο στη θάλασσα για σύνδεση με το λιμάνι. Η σιδηροδρομική υποδομή περιελάμβανε 2 γραμμές πλάτους 1 μέτρου, που διέσχιζαν τις 2 μεγάλες πεδιάδες της Θεσσαλίας με κεφαλή το λιμάνι του Βόλου: τη γραμμή Βόλου- Βελεστίνου-Λάρισας(65χλμ) και τη γραμμή Βελεστίνο-Φάρσαλα-Καρδίτσα-Τρίκαλα-Καλαμπάκα (147 χλμ.) Η επιλογή πλάτους 1μ, έγινε για λόγους οικονομίας, σε αντίθεση με διεθνείς προδιαγραφές για κανονικό πλάτος 1,43μ, γεγονός που επρόκειτο

Πηγή: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Δ. Βόλου -1ος Στρατηγικός σχεδιασμός.

Το κάστρο και η Νέα Πόλις του Βόλου 1882.

αργότερα, να απομονώσει τον Βόλο από το κανονικό εθνικό δίκτυο. Το 1884 ανεγέρθηκε ο σιδηροδρομικός σταθμός Βόλου και εγκαινιάστηκε το τμήμα της γραμμής Βόλος- Λάρισα, ενώ τα υπόλοιπα παραδόθηκαν σταδιακά μέχρι το 1886. Από το 1895 λειτούργησε το ατμοκίνητο «τρενάκι του Πηλίου», που ένωνε τον Βόλο με τα Λεχώνια (γραμμή πλάτους 0,60μ και μήκους 13χλμ) και η προέκτασή του μέχρι τις Μηλίες (15χλμ) ολοκληρώθηκε το 1903, ενώ η γραμμή αυτή εξυπηρετούσε ως τροχιόδρομος και τη συγκοινωνία της πόλης του Βόλου.

Το 1881 ξεκίνησαν επίσης τα λιμενικά έργα και για το σκοπό αυτό ιδρύθηκε η Λιμενική Επιτροπή και το Λιμενικό Ταμείο Βόλου και επιβλήθηκαν ειδικοί λιμενικοί φόροι. Για την κατασκευή του λιμανιού πραγματοποιήθηκε και η διευθέτηση των χειμάρρων Κραυσίδωνα και Αναύρου, ως προϋπόθεση ενώ υπήρξε μια εντονότατη παρέμβαση στο φυσικό τοπίο της πόλης με μεταφορά της κοίτης του Κραυσίδωνα από την ανατολική πλευρά του σιδηροδρομικού σταθμού προς τα δυτικά πίσω από το Κάστρο (όπου βρίσκεται και σήμερα) και της κοίτης του Αναύρου από την τότε διαδρομή της, κατά μήκος της οδού Ιωλκού (Ελ. Βενιζέλου) στην τωρινή θέση της. Το έργο ξεκίνησε το 1888 παράλληλα με άλλα λιμενικά έργα όπως νέος προβλήτας, εκβαθύνσεις, κατασκευή κρηπιδωμάτων της νέας προκυμαίας Αργοναυτών με επιχωμάτωση μέχρι πλάτους 40 μέτρων (και μήκος μέχρι την καπναποθήκη Παπαστράτου) κατασκευή λιμενίσκου καϊκιών δίπλα στο τελωνείο, υπήνεμου μώλου στην προκυμαία των Παλιών δίπλα στην αποβάθρα των θεσσαλικών σιδηροδρόμων (Kallioras et al, 2015).

Πηγή: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Δ. Βόλου -1ος Στρατηγικός σχεδιασμός.

Σχέδιο της πόλης του Βόλου το 1939.

Το 1882-83με την εφαρμογή του πρώτου πολεοδομικού σχεδίου του Βόλου μετά την απελευθέρωση της πόλης, έγινε προσπάθεια ενοποίησης των δύο οικιστικών πυρήνων και η γεωμετρική μορφοποίηση ενός ενιαίου αστικού ιστού. Το σχέδιο κάλυπτε έκταση πολύ μεγαλύτερη από την ήδη δομημένη και συμπεριλάμβανε και την αδόμητη ζώνη μεταξύ των δύο αρχικών οικισμών. Μέσα στο Κάστρο αρχικά δεν

υπήρχε παρέμβαση και η μορφή του ιστού παρέμενε οργανική, ενώ, σύμφωνα με τους Kallioras et al (2015), στις άλλες περιοχές του σχεδίου η ρυμοτομία ακολουθούσε γεωμετρικό κάνναβο. Με την αποχώρηση των Τούρκων κατοίκων του Κάστρου, συντάχθηκε το «Διάγραμμα Ευθυοφορίας του Φρουρίου του Βόλου» κατεδαφίστηκε η περιτείχιση, έγινε πλήρωση της περιμετρικής τάφρου, διαλύθηκε ο οργανικός ιστός στο εσωτερικό του και ρυμοτομήθηκε η περιοχή με ευθύγραμμους δρόμους κατά αναλογία του γεωμετρικού ιστού της πόλης.

Πηγή: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Δ. Βόλου -1ος Στρατηγικός σχεδιασμός.

Σχέδιο της πόλης του Βόλου το 1947.

Οι βιομηχανίες (καπνεργοστάσια, αλευρόμυλοι, υφαντουργεία, μηχανουργεία, κ.α.) συγκεντρώθηκαν για λόγους οικονομίας των μεταφορών, κοντά στο σιδηροδρομικό σταθμό και το λιμάνι και συγκεκριμένα στην περιοχή κατά μήκος του Κραυσίδωνα και γύρω από το Κάστρο. Οι μικρότερες βιοτεχνίες και εργαστήρια (επιπλοποιεία, τυπογραφεία, ποτοποιεία κ.α.) χωροθετήθηκαν ανατολικότερα. Η πόλη αναπτύχθηκε πολύ δυναμικά και φάνηκε και από την ραγδαία επέκταση και οικοδόμηση του αστικού χώρου με τα εμπορικά καταστήματα να πυκνώνουν στους δρόμους κοντά στην παραλία, μέσα στον αρχικό πυρήνα στις οδούς Ερμού, Δημητριάδος, Ιάσονος και Ιωλκού (σημερινή Ελ. Βενιζέλου). Στην παραλιακή ζώνη εμφανίστηκαν μεγάλα ξενοδοχεία, καφενεία, εστιατόρια και κτίρια τραπεζών. Κατασκευάστηκαν πολλά δημόσια κτίρια με δωρεές ιδιωτών όπως το Αχιλλοπούλειο νοσοκομείο το 1903 με δωρεά του Κ. Αχιλλοπούλου ενώ την ίδια χρονική περίοδο λειτούργησε το ορφανοτροφείο Βόλου, η Φιλαρμονική και το Ωδείο Βόλου. Το 1905 δημιουργήθηκε η

«Εξωραϊστική Εταιρεία Βόλου», κέντρο της κοσμικής κίνησης και το 1907 η Λαϊκή Βιβλιοθήκη. Το 1908 ανεγέρθηκαν εκπαιδευτήρια, ιδιωτικές και ξένες σχολές καθώς και το Αθανασάκειο Αρχαιολογικό Μουσείο με δωρεά Α. Αθανασάκη (Kallioras et al, 2015).

Πηγή: Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Δ. Βόλου -1ος Στρατηγικός σχεδιασμός.

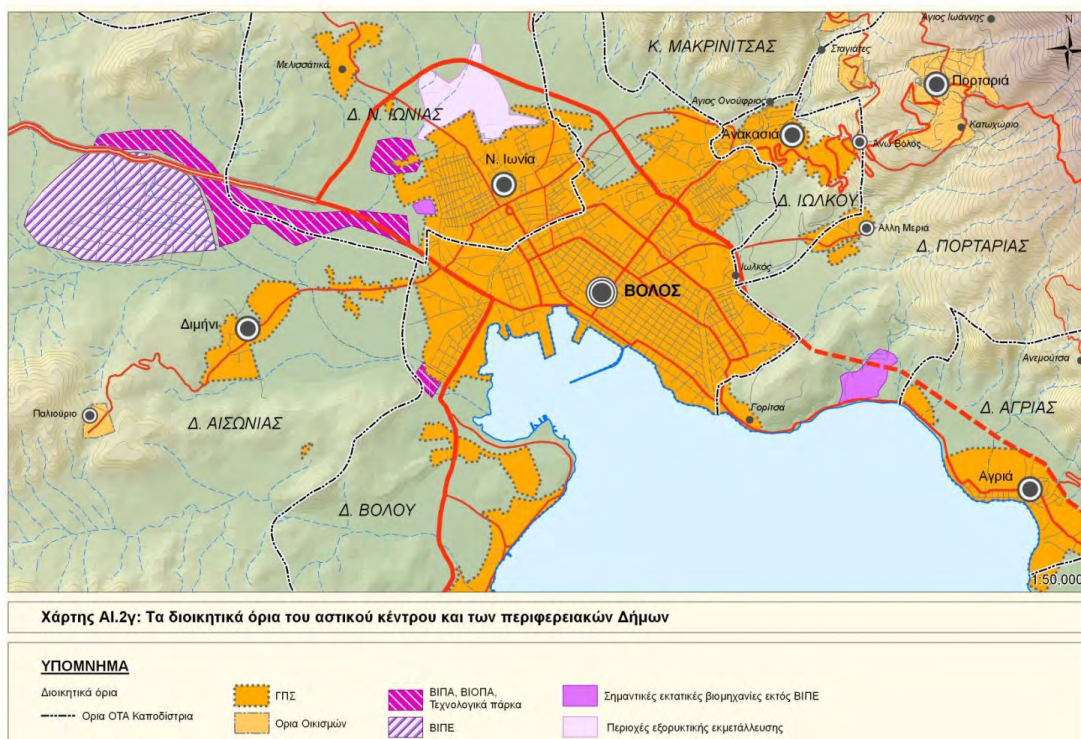
Σχέδιο της πόλης του Βόλου το 1956.

Όσον αφορά στις περιοχές κατοικίας, ο κοινωνικός διαχωρισμός ήταν σαφής. Στα ανατολικά και κυρίως γύρω από την εκκλησία του Αγ. Νικολάου και κοντά στην παραλία συγκεντρώθηκαν οι μεσαίες και υψηλές κοινωνικο-οικονομικές τάξεις, ενώ δυτικά στο Κάστρο, τα Παλιά και τον προσφυγικό οικισμό της Ν. Ιωνίας (πέραν του Κραυσίδωνα) συσπειρώθηκαν οι χαμηλότερες οικονομικά τάξεις. Τα χρόνια του μεσοπολέμου 1921-1950 η περιοχή προσελκύει την εγκατάσταση προσφύγων της μικρασιατικής καταστροφής, λόγω της ευκολίας προσέγγισης με τα πλοία, αλλά και της προοπτικής εργασίας στη σφύζουσα εμπορική και βιομηχανική αγορά της. Η πόλη γνώρισε μια ραγδαία αύξηση του πληθυσμού (περίπου 30% του πληθυσμού της και του χώρου της και δημιουργήθηκε ένα νέο προάστειο, ο προσφυγικός συνοικισμός της Ν. Ιωνίας. Η δημιουργία του συνοικισμού στηρίχθηκε σε ειδική νομοθεσία (διάταγμα για αναγκαστική απαλλοτρίωση) και τοποθετήθηκε στην επίπεδη έκταση από τη βάση του Σαρακηνού μέχρι τη σιδηροδρομική γραμμή, σε απόσταση από την ήδη κατοικημένη περιοχή, διαχωρισμένος από το φυσικό όριο, τον χείμαρρο (Kallioras et al, 2015).

Γύρω στο 1920 ο Βόλος αναδεικνύεται σύμφωνα με τους Kallioras et al, (2015), σε βιομηχανική πόλη, ίσως τη σημαντικότερη από τις θεσσαλικές πόλεις, με περίπου 30000 κατοίκους και με την κοινωνική σύνθεση μιας οικονομικά δυναμικής πόλης (30%εμπόριο, βιομηχανία, βιοτεχνία, 54% εισοδηματίες, συνταξιούχοι, σπουδαστές, ανεπάγγελτοι (γυναίκες), 6% σιδηρόδρομοι, λιμάνι, 1,5% δημόσιοι υπάλληλοι και στρατιωτικοί, 4% ιδιωτικοί υπάλληλοι). Αναπτύχθηκαν εργοστάσια ακόμη και μέσα στον οικιστικό ιστό όπως το εργοστάσιο του καπνού Ματσάγγου, βάμβακος Αδαμόπουλου, καπναποθήκη Σπίρερ στην παραλιακή ζώνη η Σόροφη καπναποθήκη Παπαστράτου, τα υφαντουργεία Μουρτζούκου, αλλά και τα νέα εργοστάσια οικοδομικών υλών όπως τα τσιμέντα Όλυμπος, το πλινθο-κεραμοποιείο Τσαλαπάτα, απασχολώντας χιλιάδες εργάτες. Πρόσφυγες επιχειρηματίες δημιούργησαν μικρές επιχειρήσεις όπως ταπητουργεία, επιπλοποιεία, το μεταξουργείο Ετμεκτζόγλου στον συνοικισμό Ν. Ιωνίας, απέναντι από εργοστάσιο Μουρτζούκου. Όμως μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο η βιομηχανική δραστηριότητα της πόλης περιήλθε σε ύφεση, ενώ με τους καταστροφικούς σεισμούς το 1957, η κατάσταση επιδεινώθηκε.

Το 1960 εγκαινιάστηκε το εργοστάσιο Όλυμπος και αργότερα το 1975 δόθηκε άδεια για επέκταση της ΑΓΕΤ, στον κόλπο της Αγριάς. Το 1962 ο Βόλος, λόγω βιομηχανικής παράδοσης, γεωγραφικής θέσης και ύπαρξης λιμανιού επιλέχθηκε ως μία από τις πέντε ελληνικές πόλεις (Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ηράκλειο, Καβάλα) για ίδρυση οργανωμένης Α' ΒΙ. ΠΕ. (Α' Βιομηχανικής Περιοχής), σε έκταση 1450 στρεμμάτων πάνω στον οδικό άξονα Λάρισας-Βόλου, κοντά στο Διμήνι, με φορέα ανάπτυξης την ΕΤΒΑ. Το 1972 δημιουργήθηκε η Β' ΒΙ. ΠΕ ως παράρτημα της κύριας, με επιφάνεια 670 στρέμματα στον Άγ. Γεώργιο Φερρών, σε απόσταση 14 χλμ. δυτικά της πόλης. Η ίδρυση των ΒΙ. ΠΕ. απετέλεσε σταθμό στην ανάπτυξη της πόλης κατά την μεταπολεμική περίοδο, έδωσε σημαντική ώθηση στην ανάπτυξη της μεταποίησης, η οποία κινήθηκε πλέον και από μη τοπικά κεφάλαια ελληνικά και ξένα, που προσελκύστηκαν από την βιομηχανική παράδοση της πόλης (Kallioras et al, 2015).

4.2. ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Πηγή: Επιχειρησιακό Σχέδιο Δράσης Δ. Βόλου 2015-2019. Το Αστικό κέντρο του Βόλου.

Η πόλη του Βόλου μία από τις πέντε (5) μεγαλύτερες πόλεις του ελληνικού χώρου με πληθυσμό που ξεπερνά τις 120.000 κατοίκους αποτελεί την πρωτεύουσα του Νομού Μαγνησίας και τοποθετείται γεωγραφικά στην περιοχή της κεντρικής Ελλάδας. Χαρακτηρίζεται από έντονες αστικές λειτουργίες, μια σημαντική παρουσία της βιομηχανίας και του τουρισμού αλλά και από ένα αξιοσημείωτο αριθμό νέων ανθρώπων, κυρίως λόγω της ύπαρξης των τμημάτων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, διαμορφώνοντας την ταυτότητα της πόλης, χαρακτηριστικά τα οποία με τον κατάλληλο σχεδιασμό και πολιτικές, μπορούν να συμβάλλουν στην αειφόρο ανάπτυξη και ευημερία της πόλης. Η πόλη του Βόλου ανήκει στις έξι μεγαλύτερες πόλεις του ελληνικού χώρου (πέμπτη στη σειρά) με πληθυσμό που ξεπερνά τις 120.000 κατοίκους (Σ.Σ.Α. Π.Σ. Βόλου, 2006).

Ο Βόλος, χαρακτηρίζεται από συγκριτικά υψηλό επίπεδο ποιότητας ζωής και σημαντικά αναπτυξιακά πλεονεκτήματα τα οποία θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντίστοιχους άξονες αναπτυξιακής στρατηγικής. Διαθέτει αεροδρόμιο και λιμάνι,

βρίσκεται κοντά στα πρωτεύοντα εθνικά συγκοινωνιακά δίκτυα και είναι η έδρα του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Επιπλέον, χαρακτηρίζεται από αξιόλογη βιομηχανική παράδοση και περιβάλλεται από φυσικές περιοχές και παραδοσιακά οικιστικά σύνολα αναγνωρισμένου φυσικού κάλλους, που ανοίγουν τον ορίζοντα της τουριστικής αξιοποίησης. Όμως παρόλο το αξιοπρόσεκτο και πολυδιάστατο εύρος αναπτυξιακών προοπτικών ο Βόλος μετά το ισχυρό κύμα αποβιομηχάνισης που γνώρισε η πόλη μετά τα τέλη της δεκαετίας του '70, δεν έχει καταφέρει να επιτύχει το επιθυμητό επίπεδο ανάπτυξης. Η ίδρυση του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας δέκα χρόνια αργότερα, προσέφερε νέες δυνατότητες απασχόλησης προσελκύνοντας εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό αλλά με την έναρξη της οικονομικής κρίσης το 2008, ο Βόλος διέρχεται από μία νέα περίοδο οικονομικής ύφεσης καταγράφοντας αξιοσημείωτη πτώση των εισοδήματος των κατοίκων και υψηλότατα ποσοστά ανεργίας, από τα υψηλότερα παρατηρούμενα στη χώρα (Σ.Σ.Α. Π.Σ. Βόλου, 2006).

4.3. Ο ΔΗΜΟΣ ΒΟΛΟΥ ΤΟ 2001

Σύμφωνα με την απογραφή του 2001 ο Δήμος Βόλου είχε πληθυσμό [82.439]. Η εφαρμογή του προγράμματος Καλλικράτης το 2010, οδήγησε σε συνένωση του δήμου Βόλου (αναλυτικά στο Παράρτημα Ι) με όλους τους μικρότερους περιφερειακούς δήμους που συναποτελούσαν το πολεοδομικό συγκρότημα, οδηγώντας στη δημιουργία του ενιαίου Δήμου Βόλου με πληθυσμό συνολικά 144.449 κατοίκους κατά την απογραφή του 2011.

Συγκεκριμένα, για τη δημιουργία του ενιαίου δήμου Βόλου συνενώθηκαν οι :

1. **Δήμος Βόλου.** Ο δήμος Βόλου είχε (πραγματικό) πληθυσμό 82.439 κατοίκους.
2. **Δήμος Αγριάς.** Ο δήμος Αγριάς είχε (πραγματικό) πληθυσμό 6.112 κατοίκους.
3. **Δήμος Αισωνίας.** Ο δήμος Αισωνίας είχε (πραγματικό) πληθυσμό 3.031 κατοίκους.
4. **Δήμος Αρτέμιδας.** Ο δήμος Αρτέμιδας είχε (πραγματικό) πληθυσμό 4.583 κατοίκους.
5. **Δήμος Ιωλκού.** Ο δήμος Ιωλκού είχε (πραγματικό) πληθυσμό 2.071 κατοίκους.
6. **Δήμος Νέας Αγχιάλου.** Ο δήμος Νέας Αγχιάλου είχε (πραγματικό) πληθυσμό 7.411 κατοίκους.
7. **Δήμος Νέας Ιωνίας.** Ο δήμος Πορταριάς είχε (πραγματικό) πληθυσμό 3.201 κατοίκους.
8. **Δήμος Πορταριάς.** Ο δήμος Πορταριάς είχε (πραγματικό) πληθυσμό 2.881 κατοίκους.

9. Κοινότητα Μακρινίτσας. Η κοινότητα Μακρινίτσας είχε (πραγματικό) πληθυσμό 898 κατοίκους.

Αν και σε επίπεδο πολεοδομικού συγκροτήματος η αύξηση του πληθυσμού από την προηγούμενη απογραφή ήταν 2%, ο πληθυσμός του Δήμου Βόλου ως διοικητικής οντότητας αυξήθηκε κατά 75%, δημιουργώντας πρωτοφανείς διαχειριστικές προκλήσεις και σε επίπεδο διαχείρισης του συσσωρευμένου δημοτικού χρέους. Ο μόνιμος πληθυσμός συνίσταται από το σύνολο των ατόμων που έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο δήμο (Kallioras et al, 2015).

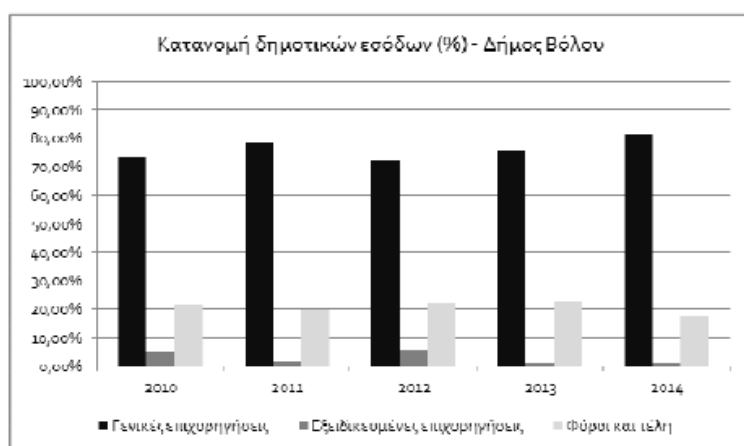
Μόνιμος πληθυσμός	2001 (κάτοικοι)	2011 (κάτοικοι)
Ελλάδα	10.934.097	10.816.286
Νομός Μαγνησίας	205.055	203.808
Δήμος Βόλου (τέως)	82.439	144.449
Δήμος Βόλου σήμερα)	141.675	144.449

Πηγή: ΕΛ.ΣΤΑΤ.- Μόνιμος πληθυσμός, 2001 και 2011.

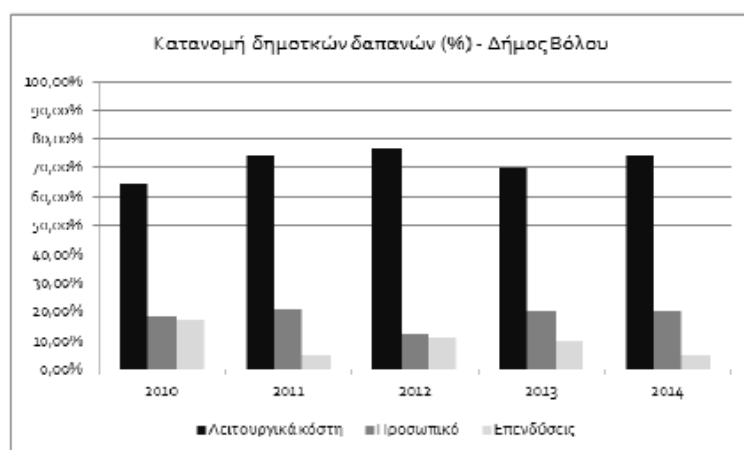
Με το πρόγραμμα Καλλικράτης, η έκταση του Δήμου αυξήθηκε δραματικά καλύπτοντας αστικές, ορεινές, δασώσεις και παράκτιες περιοχές. Είναι χαρακτηριστικό ότι πλέον ο δήμος Βόλου περιλαμβάνει εντός των διοικητικών ορίων του ένα χιονοδρομικό κέντρο σε υψόμετρο 1500 μέτρα και 12 διαφορετικές ακτές κολύμβησης.

Όσον αφορά την δημοσιονομική κατάσταση στο Δήμο Βόλου, δεν είναι συγκριτικά από τις χειρότερες στις ελληνικές πόλεις και αυτό φάνηκε το Μάιο που υπογράφηκε το «Μνημόνιο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση», στο οποίο και δεν συμπεριλαμβανόταν ο Δήμος Βόλου. Ο Δήμος Βόλου είναι σε σχετικά καλή κατάσταση, ωστόσο, ιδιαίτερα την περίοδο 2013-14, ο συσχετισμός με τον εθνικό μέσο όρο χειροτέρευσε παρότι το ύψος του χρέους στο Δήμο Βόλου ακολουθεί πτωτική πορεία. Το πρόβλημα του Δήμου σε σύγκριση με τους άλλους Δήμους βρίσκεται στο ζήτημα των εσόδων. Τα έξοδα του Δήμου Βόλου σχετίζονται, περισσότερο, με τα λειτουργικά κόστη και τις αμοιβές του προσωπικού ενώ μικρό μόνο μέρος των εξόδων προσανατολίζεται σε επενδύσεις (Kallioras et al, 2015).

Όσον αφορά στα έσοδα του Δήμου, το μεγαλύτερο μέρος αυτών προέρχεται από γενικές επιχορηγήσεις καθώς επίσης και από τα δημοτικά τέλη.

Πηγή: Καλλιώρας κ. ά. – Η περίπτωση του Δήμου Βόλου. Κατανομή δημοτικών εσόδων 2010 – 2014.

Πηγή: Καλλιώρας κ. ά. – Η περίπτωση του Δήμου Βόλου. Κατανομή δημοτικών εσόδων 2010 – 2014.

Οφείλει να σημειωθεί ότι μετά την εφαρμογή του Καλλικράτη έγιναν σημαντικές περικοπές στο προσωπικό, μέσω της μη ανανέωσης πολλών συμβάσεων μετά τη λήξη τους. Το κλείσιμο των πολυάριθμων δημοτικών επιχειρήσεων που λειτουργούσαν στο σύνολο των δήμων που συνενώθηκαν (75 συνολικά), οδήγησε επίσης στην απόλυση του εκεί απασχολούμενου προσωπικού (Kallioras et al, 2015).

5. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΚΟΣ ΔΗΜΟΣ ΒΟΛΟΥ

5.1. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ

ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Τα Όργανα Διοίκησης του Δήμου όπως προκύπτουν από την εφαρμογή του Ν. 3852/2010 (ΦΕΚ 87/07.06.2010 τεύχος Α΄) : «Νέα Αρχιτεκτονική της αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης» είναι τα ακόλουθα:

1. Δημοτικό Συμβούλιο

2. Δήμαρχος

3. Αντιδήμαρχοι (10) :

- Καθαριότητας – Ανακύκλωσης και Πολιτικής Προστασίας,
- Οικονομικών, Διοικητικών Υπηρεσιών και ΚΕΠ,
- Δόμησης, Κυκλοφοριακού Σχεδιασμού και Τεχνικών Υπηρεσιών
- Κοινωνικής Μέριμνας,
- Τοπικής Οικονομικής Ανάπτυξης, Προγραμματισμού, Βιώσιμης Ανάπτυξης και Διαχείρισης ΣΕΣ
- Πρασίνου και Ποιότητας Ζωής,
- Δημοτικών Κοιμητηρίων,
- Τουρισμού και Αξιοποίησης Δημοτικής Περιουσίας,
- Παιδείας και Πολιτισμού,
- Δημοτικών Ενοτήτων Βόλου, Ν. Ιωνίας, Ν. Αγχιάλου, Αισωνίας, Αγριάς, Αρτέμιδας, Πορταριάς, Μακρινίτσας, Ιωλκού

4. Οικονομική Επιτροπή (10 μέλη)

5. Εκτελεστική Επιτροπή

6. Επιτροπή Ποιότητας Ζωής (10 μέλη)

7. Επιτροπή Διαβούλευσης 66 μέλη)

8. Δημοτική Ενότητα Βόλου

9. Δημοτική Ενότητα Ν. Ιωνίας

10. Δημοτική Ενότητα Ν. Αγχιάλου

11. Δημοτική Ενότητα Αισωνίας

12. Δημοτική Ενότητα Αγριάς

13. Δημοτική Ενότητα Αρτέμιδας

14. Δημοτική Ενότητα Πορταριάς

15. Δημοτική Ενότητα Μακρινίτσας

16. Δημοτική Ενότητα Ιωλκού

17. Διοικητικά Συμβούλια ΝΠΔΔ, ΝΠΙΔ και Επιχειρήσεων- ΝΠΔΔ :

- Δημοτικός Οργανισμός Εκπαίδευσης Παιδιού, Αθλητισμού και Πολιτισμού- ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. (Δ.Ο.Ε.ΠΑ.Π.-ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.) Δήμου Βόλου(15μέλη)
- Κοινωφελής Επιχείρηση Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης-Δημοτικό Ινστιτούτο Επαγγελματικής Κατάρτισης(Κ.Ε.Κ.Π.Α.- Δ.Ι.Ε.Κ.) Δήμου Βόλου (11μέλη)

18. Διοικητικό Συμβούλιο ΔΕΥΑΜΒ (15 μέλη)

19. Διοικητικό Συμβούλιο ΑΝΕΒΟ (12 μέλη)

ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Σύμφωνα με τον Οργανισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας (Ο.Ε.Υ.) του Δήμου Βόλου (ΦΕΚ2210/τ.Β΄/27-7-2012) στο Οργανόγραμμα των Υπηρεσιών του Δήμου Βόλου συγκαταλέγονται οι οργανικές μονάδες που ακολουθούν. Η περιγραφή των αρμοδιοτήτων των υπηρεσιών του Δήμου Βόλου αναφέρονται με λεπτομέρεια στον οργανισμό του Δήμου, όπως αυτός ισχύει μέχρι σήμερα. Οι Κεντρικές Υπηρεσίες είναι εγκατεστημένες στην έδρα του Δήμου Βόλου και περιλαμβάνουν τις διοικητικές ενότητες όπως φαίνονται στο παράρτημα ΙΙ. Ο Οργανισμός του Δήμου Βόλου περιλαμβάνει, μία (1) Γενική Διεύθυνση, δώδεκα (12) Διευθύνσεις μετά την κατάργηση της Δημοτικής Αστυνομίας πενήντα οκτώ (59) Τμήματα εκ των οποίων το δύο (2) Αυτοτελή και πενήντα (50) Γραφεία, εκ των οποίων το ένα (1) αυτοτελές.

Οι λειτουργίες του Δήμου διακρίνονται σε :

Κύριες, μέσω των οποίων ασκούνται οι αρμοδιότητες του Δήμου σε ένα θεματικό τομέα ανάπτυξης (δηλ. δραστηριότητες αναπτυξιακές, πολιτιστικές, αθλητισμού, προστασίας περιβάλλοντος, κλπ.).

Υποστηρικτικές ή οριζόντιες λειτουργίες των οποίων ο ρόλος συνίσταται στην παροχή υπηρεσιών υποστήριξης στις υπηρεσίες και τα όργανα διοίκησης του Δήμου και των Νομικών Προσώπων του (όπως διοίκηση προσωπικού, οικονομική διαχείριση, προμήθειες, διοικητική υποστήριξη, νομική υποστήριξη, υποστήριξη του προγραμματισμού, σχεδιασμός, ανάπτυξη και παραγωγική λειτουργία πληροφοριακών συστημάτων, κλπ.

Οι κύριες ομαδοποιούνται στους ακόλουθους τρεις θεματικούς τομείς :

- Περιβάλλον & ποιότητα ζωής
- Κοινωνική πολιτική, υγεία, παιδεία, πολιτισμός & αθλητισμός
- Τοπική οικονομία & απασχόληση

Οι υπηρεσίες του Δήμου που είναι αρμόδιες για την άσκηση αρμοδιοτήτων κύριων λειτουργιών, σε ένα θεματικό τομέα ανάπτυξης, είναι Κάθετες Υπηρεσίες. Οι υπηρεσίες του Δήμου που είναι αρμόδιες για υποστηρικτικές ή οριζόντιες λειτουργίες- Οριζόντιες Υπηρεσίες - είναι οι υπηρεσίες που συμμετέχουν στην αποτύπωση και αξιολόγηση της οργάνωσης και λειτουργίας τους αλλά και του Δήμου συνολικά. Στον πίνακα που ακολουθεί φαίνονται ενδεικτικά οι Διευθύνσεις του Δήμου, των Νομικών Προσώπων και των Επιχειρήσεων τους που ασκούν τις προηγούμενες αρμοδιότητες.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

Ο Δήμος Βόλου απασχολεί, σύμφωνα με στοιχεία του Τμήματος Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού (Οκτώβριος 2017), 740 εργαζομένους, από τους οποίους:

- 488 είναι μόνιμοι υπάλληλοι
- 252 ιδιωτικού δικαίου

οι οποίοι ως προς το επίπεδο εκπαίδευσης διακρίνονται στις εξής κατηγορίες:

- Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης : 157 (21,2 %)
- Τεχνολογικής Εκπαίδευσης : 79 (10,7%)
- Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης : 286 (38,6%)
- Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης : 218 (29,5%)

Επίσης απασχολούνται:

- 140 ιδιωτικοί υπάλληλοι ορισμένου χρόνου
- 290 υπάλληλοι ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου
- 290 άτομα με κοινωνική προγράμματα του ΟΑΕΔ – 8μηνα.

5.2. ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΠΑΙΔΙΟΥ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ - ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ (Δ.Ο.Ε.Π.Α.Π.-ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.) ΒΟΛΟΥ – Ν.Π.Δ.Δ.

ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Ο Δ.Ο.Ε.Π.Α.Π.-ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. (ΦΕΚ σύστασης : 1316/τ. Β'/16.07.2011) είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου και διοικείται από δεκαπενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο.

ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Οι Υπηρεσίες του Ν.Π.Δ.Δ. «Δ.Ο.Ε.Π.Α.Π.-ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.» περιλαμβάνουν τις διοικητικές μονάδες όπως περιγράφονται στο Παράρτημα ΙΙΙ-Α:

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

Το Ν.Π.Δ.Δ. Δ.Ο.Ε.Π.Α.Π.- ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. είναι αρμόδιο για την άσκηση αρμοδιοτήτων των κύριων-κάθετων λειτουργιών στο θεματικό τομέα της Κοινωνικής Πολιτικής, της Παιδείας, του Πολιτισμού και του Αθλητισμού. Συγκεκριμένα στους σκοπούς του Ν.Π.Δ.Δ. είναι η εφαρμογή πολιτικών και η συμμετοχή σε δράσεις που αποσκοπούν στην κοινωνική φροντίδα της βρεφικής και παιδικής ηλικίας, στην υποστήριξη της, η εφαρμογή πολιτικών και προγραμμάτων για την προστασία και ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς, η προβολή πολιτιστικών αγαθών και των σύγχρονων πολιτιστικών έργων, η προώθηση της καλλιτεχνικής παιδείας καθώς και η δημιουργία και διαχείριση ανάλογων πολιτιστικών υποδομών, η προώθηση και η εφαρμογή προγραμμάτων μαζικού αθλητισμού, η διοργάνωση αθλητικών εκδηλώσεων και η δημιουργία και διαχείριση αθλητικών εγκαταστάσεων.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

Το Νομικό Πρόσωπο απασχολεί 221 εργαζομένους οι οποίοι είναι :

- Δημοσίου Δικαίου : 64 (28,95%)
- Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου : 157 (71,05%)
- οι οποίοι ως προς το επίπεδο εκπαίδευσης διακρίνονται στις εξής κατηγορίες:
- Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης ; 47 (21,27 %)
- Τεχνολογικής Εκπαίδευσης : 32 (14,48%)
- Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης : 118 (53,40%)
- Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης : 24 (10,85%)

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

- Εθνικές Ομοσπονδίες
- Ενώσεις – Σύνδεσμοι (ΕΠΣΘ, ΕΣΚΑΘ, ΣΕΓΑΣ ΑΝ. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ κλπ)
- Αθλητικοί Σύλλογοι
- Υπουργείο Υγείας
- Γραφείο Φυσικής Αγωγής

5.3. ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (Κ.Ε.Κ.Π.Α. - Δ.Ι.Ε.Κ.) – Ν.Π.Ι.Δ.

ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Η Κ.Ε.Κ.Π.Α.-Δ.Ι.Ε.Κ. (ΦΕΚ:1316/τ. Β'/16.07.2011) είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου και διοικείται από ενδεκαμελές Διοικητικό Συμβούλιο.

ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Οι Υπηρεσίες του Ν.Π.Ι.Δ. «Κ.Ε.Κ.Π.Α.-Δ.Ι.Ε.Κ.» περιλαμβάνουν τις παρακάτω διοικητικές μονάδες όπως περιγράφονται στο Παράρτημα ΙΙΙ-Β:

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

Το Ν.Π.Ι.Δ. Κ.Ε.Κ.Π.Α.-Δ.Ι.Ε.Κ. είναι αρμόδιο για την άσκηση αρμοδιοτήτων των κύριων-κάθετων λειτουργιών στο θεματικό τομέα της Κοινωνικής Πολιτικής. Αποτελεί κοινωφελή επιχείρηση του Ν. 3463/16.07.2011.

Σκοποί της Κοινωφελούς Επιχείρησης είναι η ολοκληρωμένη κάλυψη αναγκών ηλικιωμένων, η παρέμβαση στον τομέα των υπηρεσιών και μη εκπαιδευτικών προγραμμάτων για παιδιά και νέους, η κοινωνική και επαγγελματική ένταξη ΑΜΕΑ, η κάλυψη των αναγκών ευάλωτων ομάδων, η ανάπτυξη πολιτικών για την ποιότητα ζωής του πολίτη, η πρόληψη, η αγωγή και προαγωγή υγείας. Στο πλαίσιο αυτό υλοποιεί Προγράμματα «Βοήθειας στο Σπίτι», λειτουργεί ΚΔΑΠ, ΚΔΑΠμεΑ, Βρεφονηπιακούς και Παιδικούς Σταθμούς, ΚΗΦΗ, Κέντρο Δημέρευσης και Φροντίδας ΑμεΑ, Ιατροκοινωνικά Κέντρα για τσιγγάνους, Ξενώνες Αστέγων, Κοινωνικά Κέντρα και προγράμματα ERASMUS, ενώ υποστηρίζει έναν Παραγωγικό Συνεταιρισμό ΑμεΑ. Στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης μέσω του Δ.Ι.Ε.Κ. παρέχει επαγγελματική κατάρτιση και ανάπτυξη δεξιοτήτων.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

Η Κοινωφελής Επιχείρηση απασχολεί 290 εργαζομένους , από τους οποίους:

- Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου : 72 (31,71%)
- Ιδιωτικού Δικαίου Ορισμένου Χρόνου 155 (68,29%)

οι οποίοι ως προς το επίπεδο εκπαίδευσης διακρίνονται στις εξής κατηγορίες:

- Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης : 53 (23,36 %)
- Τεχνολογικής Εκπαίδευσης; 53 (23,36 %)
- Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης : 88 (38,78%)
- Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης : 33 (14, 5%)

5.4. ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΟΛΟΥ (ΑΝ.Ε.ΒΟ Α.Ε.)**ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**

Η Ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία ΑΝ.Ε.ΒΟ ιδρύθηκε το 2010 σύμφωνα με τις διατάξεις του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα (Ν. 3463/2006) και του νόμου περί ανωνύμων εταιρειών (Ν. 2190/1920). Διαδέχθηκε από 1η Ιανουαρίου 2011 τη Δημοτική Επιχείρηση Μελετών Κατασκευών Βόλου (Δ.Ε.ΜΕ.ΚΑ.Β.) και δημιουργήθηκε από την απόσχιση ενός κλάδου της πρώην ΔΕΜΕΚΑΒ.. Ανώτατο όργανο της Εταιρείας αποτελεί η Γενική Συνέλευση των μετόχων, με βασικές αρμοδιότητες την έγκριση της στρατηγικής και του προϋπολογισμού της Εταιρείας και την έγκριση του απολογισμού του Διοικητικού Συμβουλίου. Ανώτατο όργανο διοίκησης της Εταιρείας αποτελεί το Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο εκλέγεται από τη Γενική Συνέλευση. Το Διοικητικό Συμβούλιο εισηγείται στη Γενική Συνέλευση όλα τα θέματα που έχουν σχέση με τη στρατηγική και τον προϋπολογισμό της Εταιρείας και αναφέρει απολογιστικά στη Γενική Συνέλευση θέματα σχετικά με την υλοποίηση λοιπής δράσης της Εταιρείας. Διάρθρωση Υπηρεσιών Υπεύθυνοι για τη γενική διαχείριση της Εταιρείας είναι ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος., οι οποίοι ασκούν όλες τις αρμοδιότητες που άπτονται της γενικής διοίκησης, των αντίστοιχων αποφάσεων διαχείρισης, καθώς και των αποφάσεων τακτικής για τη υλοποίηση των εντολών του Διοικητικού Συμβουλίου.

Η Εταιρεία είναι οργανωμένη, υπό των Υπευθύνων των εκάστοτε Τμημάτων, οι οποίοι υπόκεινται σε έλεγχο από τον Πρόεδρο και τον Διευθύνοντα Συμβούλου

Η Εταιρεία περιλαμβάνει τα εξής τμήματα:

- Τμήμα Διοικητικής και Οικονομικής Διαχείρισης

ii. Τμήμα Προγραμματισμού και Διαχείρισης Έργων

Κατά περίπτωση θα υπάρχει και ένα Τμήμα Εξωτερικών Συνεργατών το οποίο θα είναι κατ' αποκοπή και τα μέλη αυτού θα αποτελούν εξωτερικοί συνεργάτες (όπως νομικοί σύμβουλοι κ.ά.)

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

Η ΑΝ.Ε.ΒΟ υποστηρίζει κύριες-κάθετες λειτουργίες στο θεματικό τομέα της Περιβάλλοντος και της Ποιότητας Ζωής, της Τοπικής Οικονομίας και Απασχόλησης. Η Εταιρεία ασχολείται με τη διαχείριση προγραμμάτων και την αναζήτηση χρηματοδοτήσεων. Παρέχει επίσης συμβουλευτικό ρόλο, τεχνικά και επιστημονικά, τόσο στις υπηρεσίες του Δήμου Βόλου, όσο και σε άλλους Δήμους ή φορείς.

Συγκεκριμένα δραστηριοποιείται :

- Στην έρευνα και τη μελέτη κοινωνικών, οικονομικών θεμάτων και ζητημάτων αστικού σχεδιασμού της πόλης του Βόλου και της ευρύτερης περιοχής.
- Στην υλοποίηση ολοκληρωμένων προγραμμάτων με βασικό στόχο την οικονομική ανάπτυξη, την κοινωνική ενοποίηση και τη βελτίωση περιβαλλοντικών όρων
- Στη σύνταξη προγραμμάτων και καινοτόμων δράσεων σε σχέση με τις ανάγκες και τα προβλήματα της περιοχής και στην εξασφάλιση της χρηματοδότησής τους, ιδιαίτερα μέσω ευρωπαϊκών προγραμμάτων.
- Στη συμμετοχή σε ευρωπαϊκά δίκτυα και πρωτοβουλίες που προωθούν τη διευρωπαϊκή συνεργασία και την ανταλλαγή εμπειριών.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

Στον Εσωτερικό Κανονισμό λειτουργίας και Προσωπικού της εταιρείας (Φεβρουάριος 2015) προβλέπονται οι θέσεις του τακτικού προσωπικού, όπως παρακάτω. Η κάλυψή τους εξαρτάται από τις δραστηριότητες της Εταιρείας και τις οικονομικές της δυνατότητες, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό της.

Ειδικότητα	Προσόντα	Θέσεις
Τμήμα Διοικητικής και Οικονομικής Διαχείρισης		3
Υπεύθυνος	Οικονομικό -Διοικητικό ΠΕ	1
Γραμματεία	Διοικητικός ΔΕ	1
Λογιστήριο	Λογιστικής ΔΕ	1

Τμήμα Προγραμματισμού και Διαχείρισης Έργων		8
Υπεύθυνος	Μηχανικός ή Οικονομολόγος ΠΕ	1
Συγχρ/μενα Έργα	Μηχανικός Χωροταξίας ΠΕ	1
Συγχρ/μενα Έργα	Μηχανικός Έργων Υποδομής ΤΕ	1
Συγχρ/μενα Έργα	Περιβαλλοντολόγος ΠΕ	1
Μελέτες / Δημόσια Έργα	Μηχανικός Χωροταξίας ΠΕ	1
Μελέτες / Δημόσια Έργα	Μηχανολόγος Μηχανικός ΠΕ	1
Επενδύσεις	Πολιτικός Μηχανικός ΠΕ	1
Επενδύσεις	Οικονομολόγος ΠΕ	1
ΣΥΝΟΛΟ		11

Πηγή: ΑΝ.Ε.ΒΟ. - REPOS – Η περίπτωση του Δήμου Βόλου - Ανθρώπινο Δυναμικό.

5.5. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΎΔΡΕΥΣΗΣ - ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΒΟΛΟΥ (Δ.Ε.Υ.Α.Μ.Β.)

ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Η Δ.Ε.Υ.Α.Μ.Β. είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με κοινωφελή χαρακτήρα και διέπεται ως προς την διοίκηση, οργάνωση, εκτέλεση, λειτουργία και συντήρηση των έργων της αρμοδιότητάς της καθώς και τις πηγές χρηματοδότησής από τον Ν. 1069/1980 όπως ισχύει. Για τα λοιπά θέματα εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του Δημοτικού Κώδικα, όπως κάθε φορά ισχύει.

Διοικείται από ενδεκαμελές Διοικητικό Συμβούλιο του οποίου τα μέλη, ο Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος, ορίζονται από το Δημοτικό Συμβούλιο σύμφωνα με τις διατάξεις του Δημοτικού Κώδικα (άρθρο 255 Ν. 3463/2006). Το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ε.Υ.Α.Μ.Β. ορίζει, με απόφασή του, το Γενικό Διευθυντή της Επιχείρησης.

ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Η οργανωτική δομή της Δ.Ε.Υ.Α.Μ.Β. περιγράφεται στο Παράρτημα V. Η Δ.Ε.Υ.Α.Μ.Β. περιλαμβάνει μία (1) Γενική Διεύθυνση, τρεις (3) Διευθύνσεις, εννέα (9) Τμήματα και δέκα (10) Γραφεία.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

Η ΔΕΥΑΜΒ, ασκεί αρμοδιότητες των κύριων-κάθετων λειτουργιών στο θεματικό τομέα του Περιβάλλοντος και της Ποιότητας Ζωής. Ιδρύθηκε το 1979 (Ν. 890/79) με σκοπό την κατασκευή, συντήρηση, λειτουργία, διοίκηση και εκμετάλλευση των δικτύων ύδρευσης και αποχέτευσης ακαθάρτων και ομβρίων υδάτων και αποτελεί

διάδοχο του Δημοτικού Οργανισμού Ύδρευσης Αποχέτευσης Βόλου, που λειτουργούσε από το 1963. Ταυτόχρονα αποτελεί ένα σημαντικό τμήμα της οικονομικής υποδομής της περιοχής που ως γνωστό στηρίζεται περισσότερο στον τριτογενή και λιγότερο στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα. Επίσης λόγω του ότι στον νέο Δήμο Βόλου λειτουργούσαν δύο (2) ακόμη επιχειρήσεις ύδρευσης και αποχέτευσης, εκ των οποίων η μία δημοτική και η άλλη διαδημοτική και συγκεκριμένα η Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης Αποχέτευσης Ν. Αγχιάλου και η Διαδημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης Αποχέτευσης Κεντρικού Πηλίου, έγινε απορρόφηση, των δύο τελευταίων δημοτικών επιχειρήσεων από την υφιστάμενη Δ.Ε.Υ.Α.Μ.Β. Περιοχή αρμοδιότητας της Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης Αποχέτευσης Μείζονος περιοχής Βόλου είναι η περιοχή αρμοδιότητας των διοικητικών ορίων του Δήμου Βόλου. Έδρα της Επιχείρησης ορίζεται η έδρα του Δήμου Βόλου, δηλαδή η πόλη του Βόλου (Kallioras et al, 2015).

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

Η Δ.Ε.Υ.Α.Μ.Β. απασχολεί 132 εργαζόμενους ως τακτικό προσωπικό. Από αυτούς δεκαοκτώ (18) δραστηριοποιούνται στον Προγραμματισμό, Οργάνωση, Πληροφορική, εκ των οποίων εννέα (9) ΠΕ, τρεις (3) ΤΕ, έξι (6) ΔΕ, τριάντα πέντε (35) στις Διοικητικές- Οικονομικές Υπηρεσίες, εκ των οποίων πέντε (5) ΠΕ, τρεις (3) ΤΕ, είκοσι δύο (22) ΔΕ και πέντε (5) ΥΕ, εβδομήντα εννέα (79) εργαζόμενους στις Τεχνικές Υπηρεσίες στη λειτουργία και στη συντήρηση των υποδομών και οι οποίοι ως προς το επίπεδο εκπαίδευσης διακρίνονται στις εξής κατηγορίες:

- Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης : 53 (23,36 %)
- Τεχνολογικής Εκπαίδευσης; 53 (23,36 %)
- Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης : 88 (38,78%)
- Υποχρεωτικής Εκπαίδευσης : 33 (14, 5%)

6. ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΠΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

6.1. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Προϋπόθεση για την αξιολόγηση και διερεύνηση της ικανοποίησης της εξυπηρέτησης των πολιτών του Καλλικρατικού Δήμου Βόλου αποτελεί η λεπτομερής γνώση του αντίκτυπου που έχουν οι παροχές των υπηρεσιών του στους πολίτες. Έχοντας κάνει εκτενή βιβλιογραφική αναζήτηση και μέσω συζητήσεων με πολίτες αλλά και υπαλλήλους του δήμου, κρίθηκε σκόπιμο να συγκεντρωθούν πρωτογενή στοιχεία γύρω από το θέμα της εξυπηρέτησης ανά υπηρεσία- διεύθυνση ως προς την πρόσβαση, τις υποδομές, την ισότιμη μεταχείριση κ.λ.π., πριν αλλά και μετά τον «Καλλικράτη».

Ένα από τα βασικότερα ζητήματα που με απασχόλησαν ήταν η επιλογή της καταλληλότερης μεθόδου διεξαγωγής της έρευνας. Η επιλογή του ερωτηματολογίου ως ερευνητικής μεθόδου οφείλεται αφενός στο ότι δεν υπάρχουν ανάλογα στοιχεία στη συγκεκριμένη θεματική για τον Καλλικρατικό Δήμο Βόλου και επιπλέον η μέθοδος αυτή μας δίνει πολλές μεταβλητές με αποτέλεσμα να αξιολογηθεί το θέμα της σχέσης πολίτη – διοικητικών υπηρεσιών του Δήμου, πολύπλευρα και να αποτελέσει θέμα περαιτέρω ερευνητικής εργασίας μελετώντας π.χ. την ικανοποίηση της παροχής των υπηρεσιών ανά Δημοτική Ενότητα.

Συγκεκριμένα, σχεδιάστηκε ερωτηματολόγιο που απευθύνεται στους πολίτες και περιλαμβάνει τρεις (3) ενότητες: α) δημογραφικά και κοινωνικά κριτήρια, β) οργάνωση δομής παρεχόμενων υπηρεσιών και γ) δικτύωση υπηρεσιών. Στην πρώτη ενότητα περιλαμβάνονται ερωτήσεις που αφορούν στοιχεία του ερωτώμενου, στη δεύτερη περιλαμβάνονται ερωτήσεις, όπως η συνολική ικανοποίηση τους κ.ά. και στην τρίτη ενότητα περιλαμβάνονται ερωτήσεις σχετικές με το βαθμό ικανοποίησης των πολιτών από τη δικτύωση των υπηρεσιών, όπως το αν κρίθηκε αναγκαία η παραπομπή τους σε άλλον φορέα για διεκπεραίωση του ζητήματός τους, πριν αλλά και μετά την εφαρμογή του προγράμματος «Καλλικράτη».

Για την ανάλυση των ερωτηματολογίων είναι απαραίτητη η εκτίμηση της αξιοπιστίας των τεστ (Τσαγρήs Μ., 2014) για την οποία πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι η αξιοπιστία μιας κλίμακας μέτρησης, αφορά τη σταθερότητα με την οποία η κλίμακα μετράει αυτό που μετράει, γνωρίζοντας ότι αναφέρεται στα αποτελέσματα της μέτρησης και όχι στην κλίμακα καθαυτή. Θα πρέπει να σημειωθεί επίσης ότι δεδομένου του περιορισμένου χρόνου που προβλέφθηκε για την εκπόνηση της πτυχιακής

εργασίας, αλλά και λόγω του ότι αρκετοί πολίτες αρνήθηκαν να συμπληρώσουν το τεστ ή είχαν πολύ περιορισμένη άποψη λόγω της μικρής συνεργασίας τους με τον δήμο, ο αριθμός των ερωτηματολογίων που συγκεντρώθηκαν ήταν πιο περιορισμένος από αυτόν που αρχικώς είχε σχεδιαστεί. Από τα 150 ερωτηματολόγια που δόθηκαν ισόποσα κατανεμημένα στις 13 υπηρεσίες του δήμου Βόλου προς συμπλήρωση, τελικά συμπληρώθηκαν τα 109. Από αυτά κάποια ερωτηματολόγια δεν είχαν απαντηθεί για όλες τις υπηρεσίες γιατί πολλοί από τους δημότες δεν είχαν συναλλαγή με κάποιες από τις υπηρεσίες και δεν μπορούσαν να εκφέρουν άποψη. Απορρίφθηκαν επίσης τα ερωτηματολόγια τα οποία συμπλήρωσαν οι δημότες μόνο για την προ «Καλλικράτη» εποχή ή το αντίθετο διότι κατά την συγκριτική αξιολόγηση θα υπήρχε αναντιστοιχία στα ποσοστά των δειγμάτων.

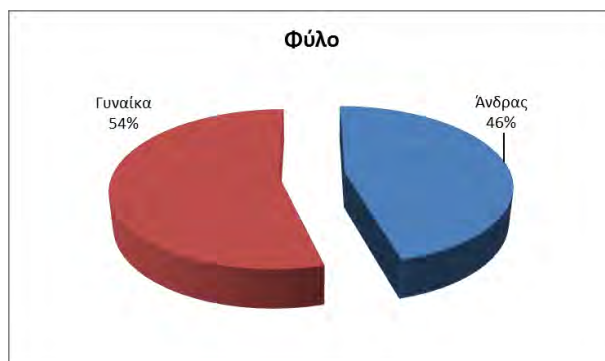
Παρά τις όποιες δυσκολίες όμως, τα συμπεράσματα που μπορούν να εξαχθούν από τις απαντήσεις των συμμετεχόντων είναι ουσιώδη για την Τ.Α. και μάλιστα σκιαγραφούν το αν τελικά το εγχείρημα της μετάβασης από τον «Καποδίστρια» στον «Καλλικράτη» ήταν πετυχημένο κατά πόσο και σε ποιους τομείς.

Με το ερωτηματολόγιο ερευνούμε και συγκρίνουμε το ωράριο λειτουργίας της κάθε υπηρεσίας, την ισότιμη μεταχείριση, την ανταπόκριση στα αιτήματα των πολιτών, την ικανότητα συνεργασίας, τη συνεπή παρουσία των υπαλλήλων στη θέση τους, ερωτήσεις που αφορούν το ανθρώπινο δυναμικό της υπηρεσίας, την επάρκεια εξοπλισμού- μέσων για την εξυπηρέτηση των δημοτών, την καταλληλότητα των χώρων κάθε υπηρεσίας ερωτήσεις που αφορούν τις υποδομές της υπηρεσίας, καθώς και την τοποθεσία του γραφείου εξυπηρέτησης για την προ αλλά και την νυν εποχή των Καλλικρατικών δήμων.

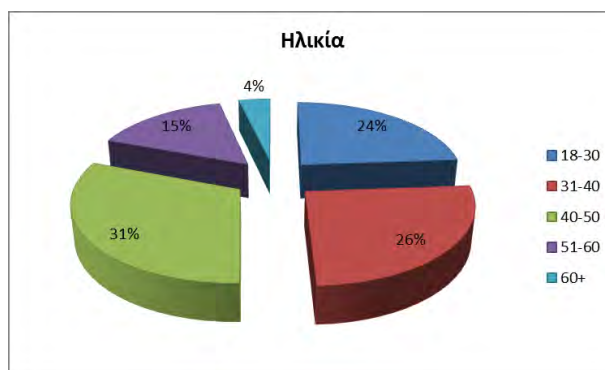
Η κλίμακα που χρησιμοποιήθηκε είναι πενταβάθμια με 5: Πάρα πολύ, 4: Πολύ, 3: Μέτρια, 2: Λίγο, 1: Καθόλου, 0: Δεν γνωρίζω / Δεν απαντώ.

6.2. ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ

Σύμφωνα με τα ερωτηματολόγια που συμπληρώθηκαν το 54% των πολιτών που συμμετείχαν στην έρευνα αποτελείται από γυναίκες, ενώ το 46% αποτελείται από

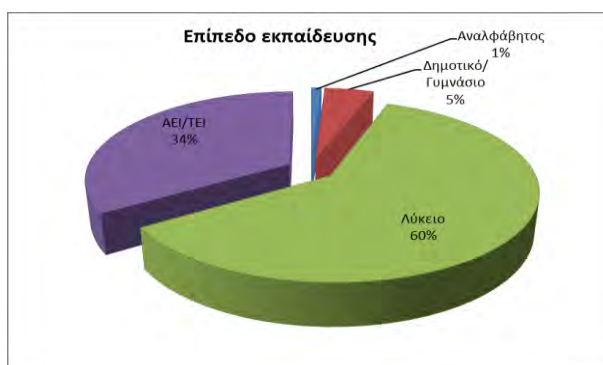

άντρες. Από αυτούς/ες το μεγαλύτερο ποσοστό βρίσκεται στην ηλικία μεταξύ 40-50

ετών και ακολουθούν ηλικιακά με ποσοστό 26% οι 31-40 ετών.

Όσον αφορά το επίπεδο εκπαίδευσης πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης δηλώνει

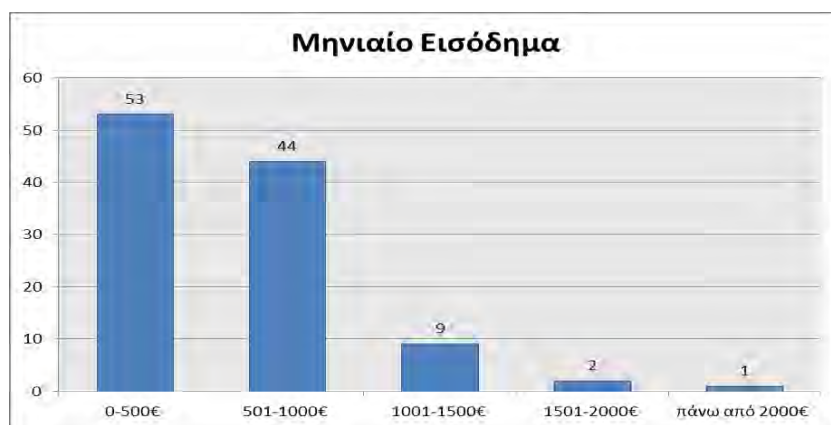
το 34%, απολυτήριο λυκείου το 60%, ενώ 5% δηλώνουν απόφοιτοι/ες Δημοτικού/Γυμνασίου και 1% αναλφάβητοι.

Από το συνολικό δείγμα το 41% είναι έγγαμοι/ες, το 35% άγαμοι/ες, το 18% διαζευγμένοι/ες, ενώ ένα ποσοστό 6% αποτελούν οι χήροι/ες.

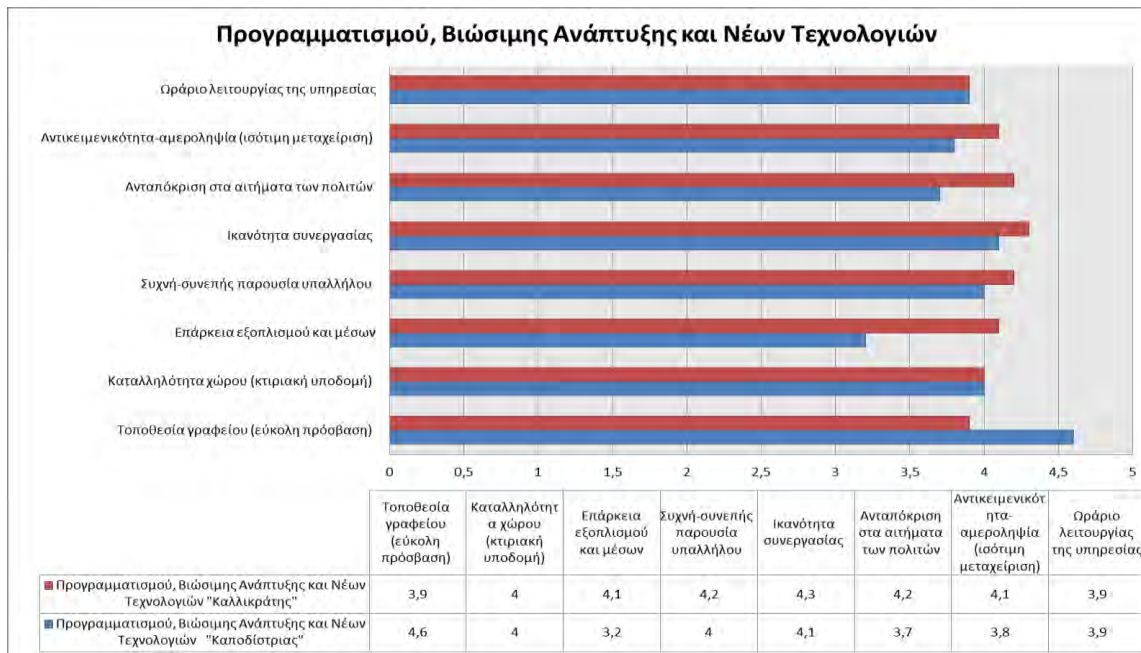
Για την επαγγελματική τους κατάσταση ένα ποσοστό 13% δηλώνει εργασία στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα, ποσοστό 18% δηλώνει εργασία στον ιδιωτικό τομέα, ενώ αξιοσημείωτο είναι το ποσοστό των ανέργων του 32%.

Το εισόδημα του δείγματος σε 0-500 € ήταν το 49%, 500-1000 € το 40%, ενώ πάνω από τα 1000€ το ποσοστό ήταν μόλις 11%.

6.3. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΟΜΗΣ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ξεκινώντας με την υπηρεσία «Προγραμματισμού, Βιώσιμης Ανάπτυξης και Νέων Τεχνολογιών», όπως φαίνεται από τα διαγράμματα παρακάτω δεν υπάρχουν

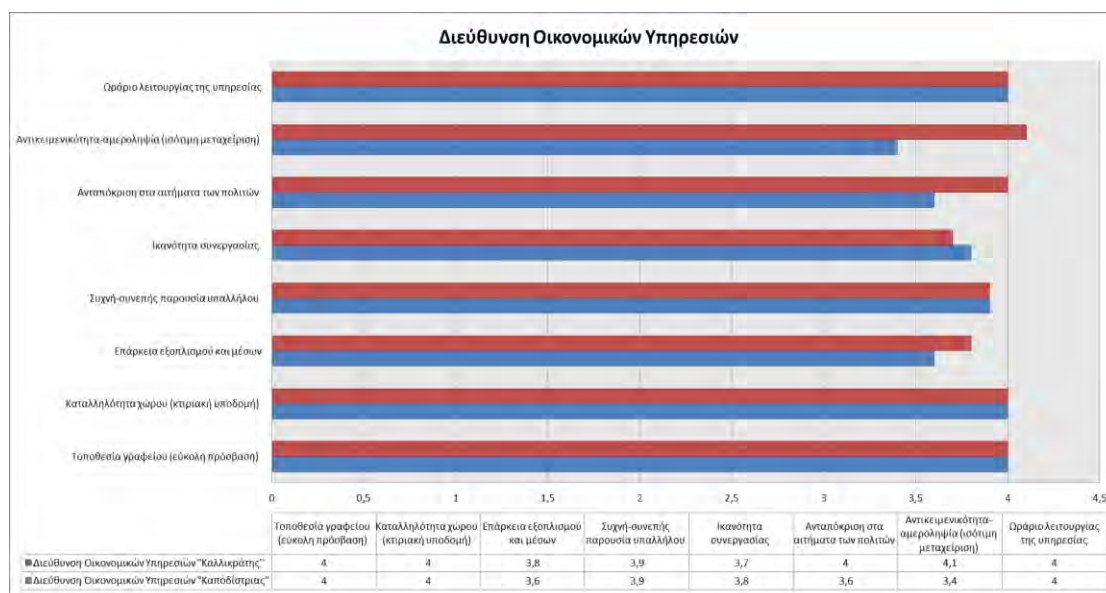

διαφορές όσον αφορά το ωράριο λειτουργίας της υπηρεσίας όμως σε όλες τις υπόλοιπες απαντήσεις οι δημότες αξιολογούν την υπηρεσία θετικότερα σήμερα από ό,τι με τον «Καποδίστρια». Ενδιαφέρον παρουσιάζει η διαφορά του 0,3 και του 0,5 που εμφανίζεται στην «ισότιμη μεταχείριση» και στην «ανταπόκριση στα αιτήματα των δημοτών», αντίστοιχα. Εξάιρεση αποτελεί η τοποθεσία του γραφείου, η οποία σήμερα αξιολογείται με 3,9, ενώ πριν με 4,6. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι συγκεντρώθηκαν όλες οι αντίστοιχες υπηρεσίες των δήμων που επί «Καποδίστρια» λειτουργούσαν στα κατά τόπους δημαρχεία, στο κεντρικό δημαρχείο του Βόλου, δυσχεραίνοντας την πρόσβαση, ειδικά σε δημότες απομακρυσμένων δημοτών. Η δυσaráεσκεια αυτή εμφανίζεται με την διαφορά των 0,7 μονάδων στο γράφημα. Επίσης, οι δημότες αξιολογούν ότι ο εξοπλισμός και τα μέσα που διαθέτει η υπηρεσία για την εξυπηρέτησή τους, είναι πλέον πέρα του «πολύ καλά» σε σχέση με το «μέτρια» του «Καποδιστριακού» δήμου.

Για τις διοικητικές υπηρεσίες του Δήμου Βόλου οι δημότες έδειξαν να είναι «πολύ» ικανοποιημένοι και στην πλειοψηφία τους έδειξαν ότι υπάρχει σημαντική βελτίωση στον «Καλλικρατικό» δήμο με εξαίρεση την «τοποθεσία γραφείου – ευκολία πρόσβασης» λόγω του ότι οι διοικητικές υπηρεσίες που επί «Καποδίστρια»

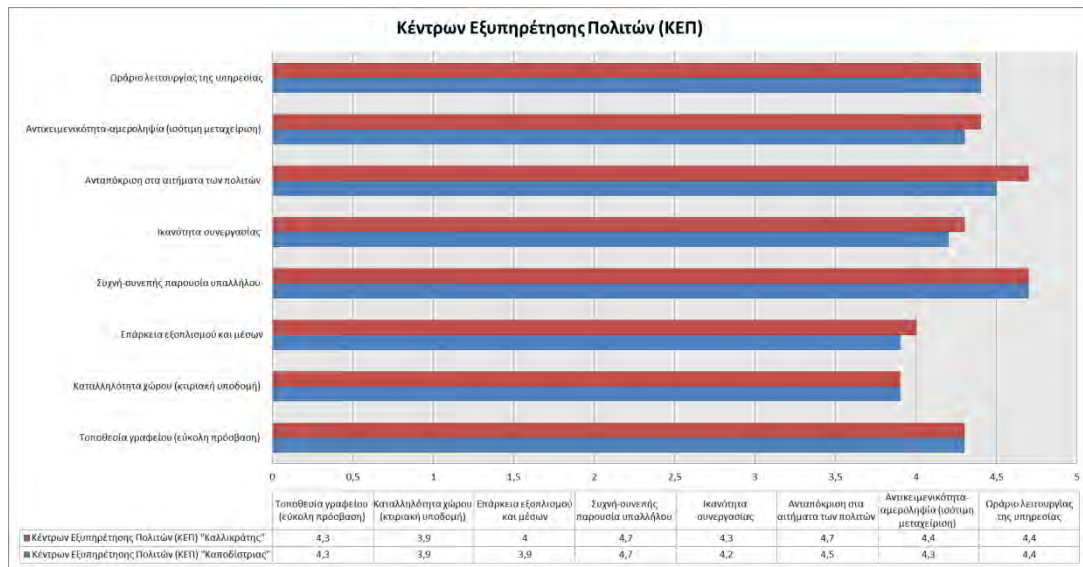
λειτουργούσαν στα κατά τόπους δημαρχεία, ενώ με το Καλλικράτη» συγκεντρώθηκαν στο κεντρικό δημαρχείο του Βόλου δυσχεραίνοντας την πρόσβαση ειδικά σε δημότες απομακρυσμένων δημοτών.

Οι οικονομικές υπηρεσίες του δήμου αξιολογήθηκαν ως «πολύ» καλές με μικρές ή καθόλου διαφορές στον «Καλλικρατικό» από τον «Καποδιστριακό» δήμο με εξαίρεση την «αντικειμενικότητα – αμεροληψία (ίση μεταχείριση)» και στην «ανταπόκριση στα αιτήματα των πολιτών». Η βελτίωση στον «Καλλικρατικό» δήμο αγγίζει τις 0,7 μονάδες για το πρώτο ερώτημα ενώ στο δεύτερο η βελτίωση αγγίζει τις

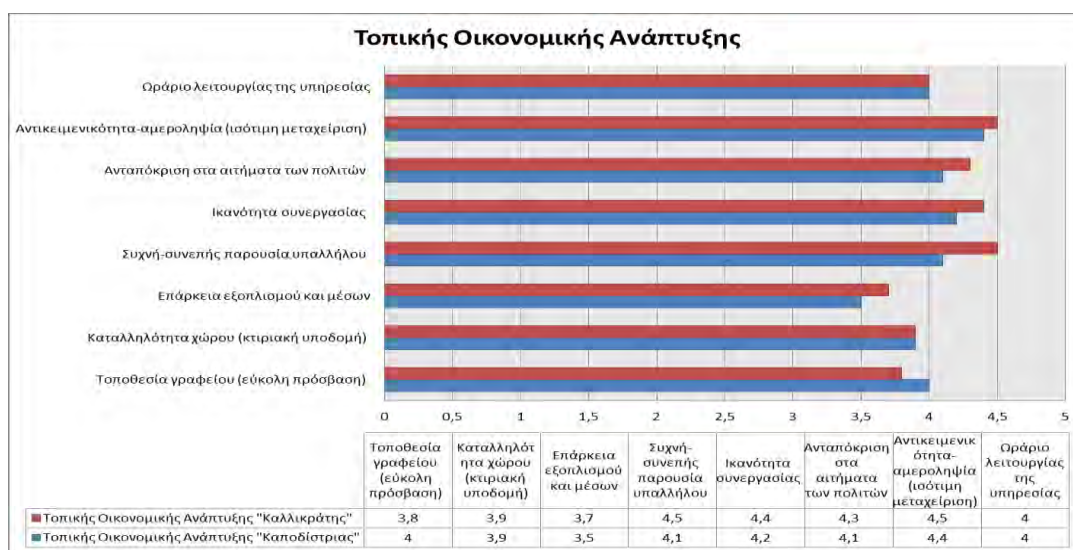
0,4 μονάδες. Αυτό οφείλεται κατά κύριο λόγο στην στελέχωσή τους με εξειδικευμένο προσωπικό και τον εκσυγχρονισμό του πληροφοριακού συστήματος.

Σύμφωνα με τις απαντήσεις των δημοτών τα Κέντρα εξυπηρέτησης Πολιτών (ΚΕΠ) λειτουργούσαν και συνεχίζουν να λειτουργούν στην πλειοψηφία τους από «πολύ καλά» και πάνω, με βελτίωση στην «ανταπόκριση στα αιτήματα των πολιτών»

με 0,2 μονάδες αλλά και με βελτίωση στην «ισότιμη μεταχείριση» και «ικανότητα συνεργασίας». Όπως φαίνεται από γράφημα δεν υπήρξε σε καμία ερώτηση καλύτερη βαθμολογία στον «Καποδιστριακό» δήμο από ότι στον «Καλλικρατικό».

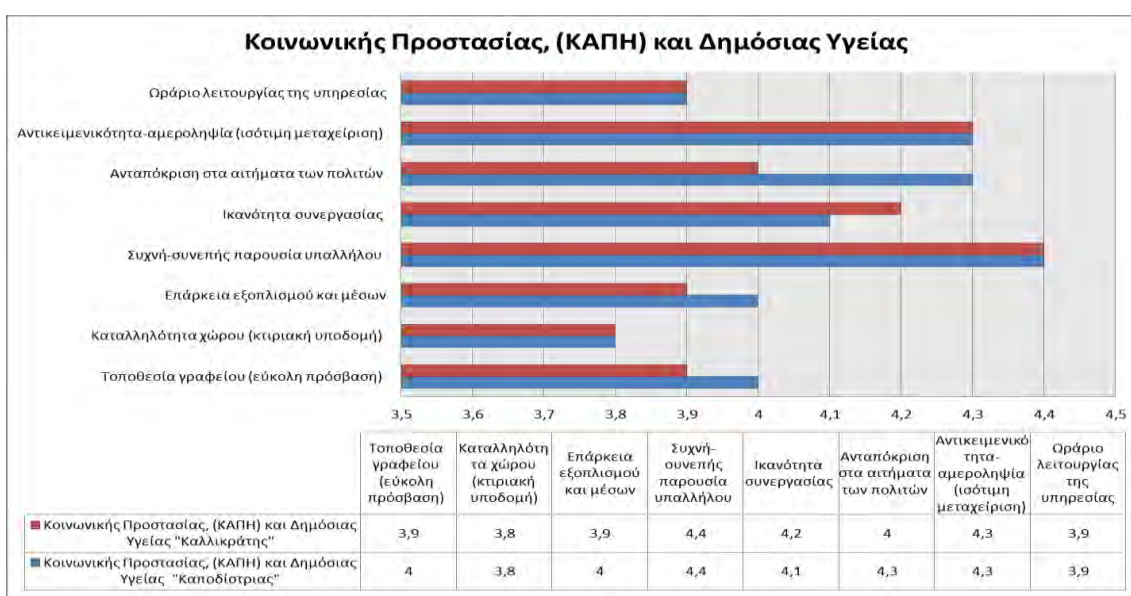
Η υπηρεσία της Τοπικής Οικονομικής Ανάπτυξης, εμφανίζει βελτίωση σε πέντε (5) από τις ερωτήσεις της έρευνας ενώ σε μία, «τοποθεσία γραφείου», παρουσιάζεται χειροτέρευση του «Καλλικρατικού» σε σχέση με τον «Καποδιστριακό» δήμο. Αυτό το

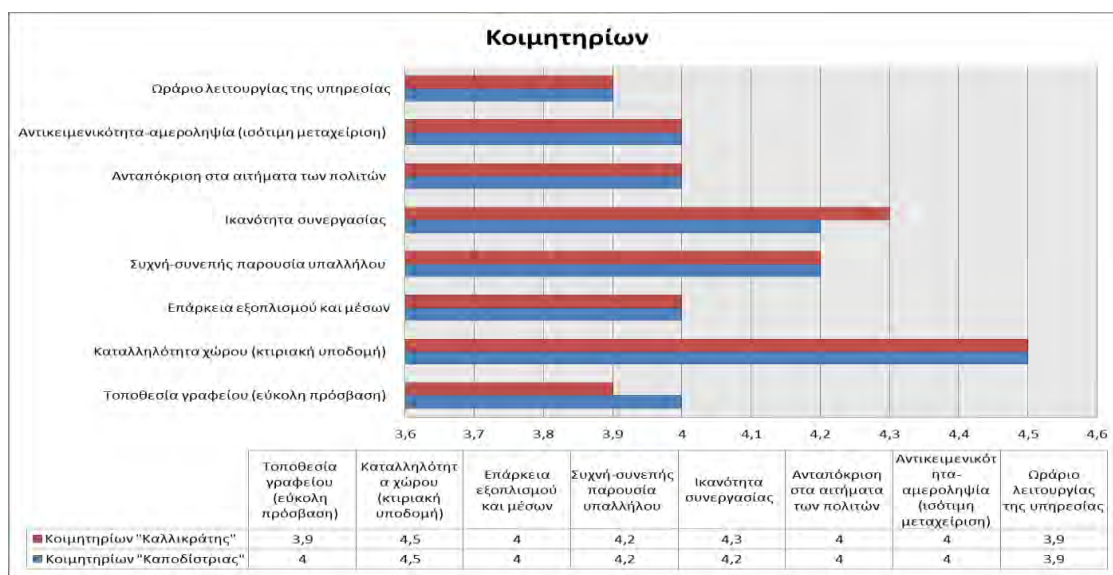
δεδομένο παρουσιάστηκε και σε άλλες υπηρεσίες και αναλύθηκε παραπάνω. Δυστυχώς η συγκέντρωση των υπηρεσιών στο κεντρικό Δημαρχείο είχε την αρνητική

ανταπόκριση των δημοτών. Μάλιστα αν αναλογισθεί κανείς τον αριθμό των δημοτών που κατοικούν στο συγκρότημα του Βόλου σε σχέση με αυτό των γύρω περιοχών, τότε εύκολα αντιλαμβάνεται κάποιος ότι η δυσaráσκεια των δημοτών εκτός συγκροτήματος Βόλου, είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτή που απεικονίζεται.

Η υπηρεσία Κοινωνικής Προστασίας (ΚΑΠΗ) και Δημόσιας Υγείας παρουσιάζει σε τέσσερα ερωτήματα την ίδια εικόνα για την νυν και προ «Καλλικράτη» εποχή, όμως υπάρχουν τρεις (3) αρνητικές αξιολογήσεις για την «ανταπόκριση στα αιτήματα των πολιτών», στην «επάρκεια εξοπλισμού», και για την «τοποθεσία γραφείου». Αυτό αποδίδεται στην μείωση του προσωπικού το οποίο δυσκολεύεται να

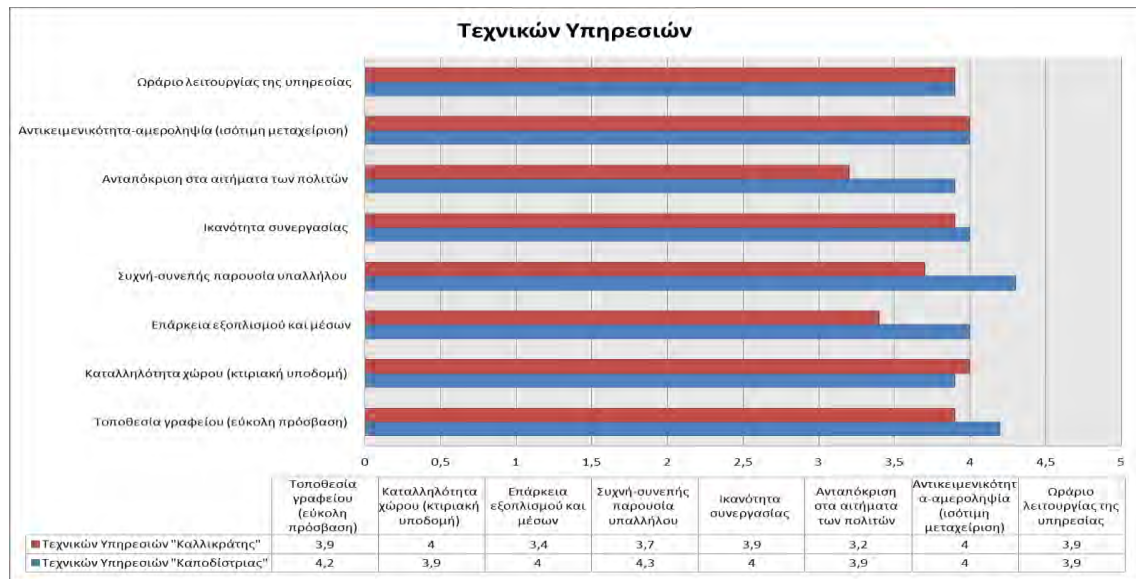

ανταποκριθεί στα αιτήματα των πολιτών λόγω και της συνεχώς αυξανόμενη ζήτησης και απεικονίζεται με μείωση κατά 0.3 μονάδες.

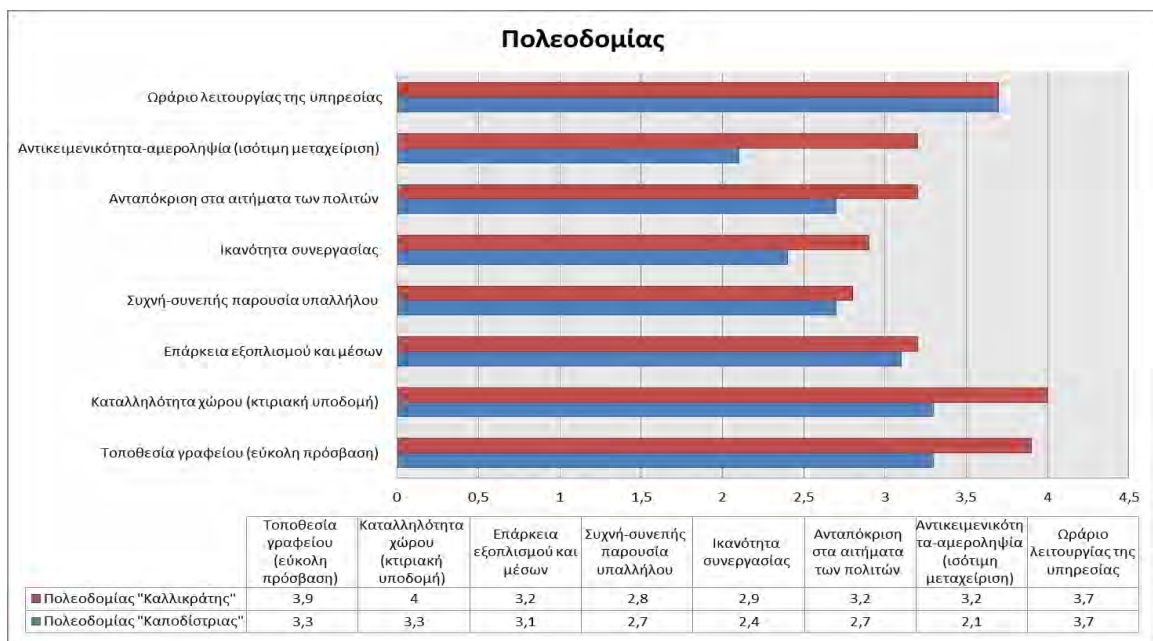

Αντίθετα στην υπηρεσία κοιμητηρίων δεν υπάρχουν αξιολογήσιμες διαφοροποιήσεις.

Η Τεχνική Υπηρεσία του Δήμου Βόλου παρουσιάζει σήμερα αρνητική εικόνα

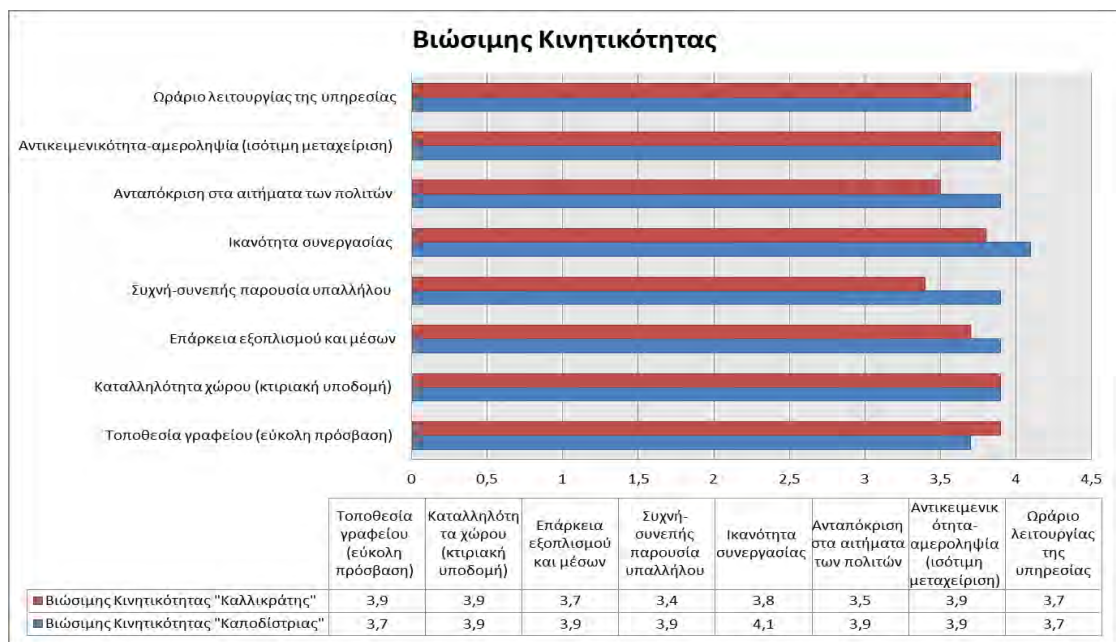
στα περισσότερα από τα ερωτήματα της έρευνας. Δεν υπάρχει δυσαρέσκεια όσον αφορά την «ισότιμη μεταχείριση», επομένως η δυσαρέσκεια των δημοτών στα «ανταπόκριση στα αιτήματα των πολιτών» και «συχνή και συνεχή παρουσία υπαλλήλων» μετά από συζήτηση με υπαλλήλους της υπηρεσίας, αποδίδεται στην έλλειψη προσωπικού το οποίο αδυνατεί να ανταποκριθεί στις συνεχώς αυξανόμενες ανάγκες συντήρησης ενός πλέον μεγάλου δήμου καθώς και στην μείωση των κονδυλίων η οποία δεν επιτρέπει τον εκσυγχρονισμό και την σωστή συντήρηση του

εξοπλισμού και των μέσων της υπηρεσίας, απαιτώντας περισσότερες εργατοώρες από τους υπαλλήλους.

Οι δημότες αξιολογώντας την υπηρεσία της πολεοδομίας δείχνουν στο σύνολο τους ικανοποιημένοι από την λειτουργία της υπηρεσίας σήμερα, με αξιοπρόσεκτη την ικανοποίησή τους στο ερώτημα «αντικειμενικότητα – αμεροληψία (ισότιμη μεταχείριση)» από το 2,1 στο 3,2. Επίσης, η «ικανότητα συνεργασίας» και η «ανταπόκριση στα αιτήματα των πολιτών» είναι βελτιωμένη σε σχέση με τον «Καποδιστριακό» δήμο και αυτό πιθανότατα αποδίδεται στην επάνδρωση της υπηρεσίας με υπαλλήλους που ήρθαν από τους περιφερειακούς δήμους αλλάζοντας το καθεστώς λειτουργίας της υπηρεσίας μειώνοντας τα οποιαδήποτε φαινόμενα λειτουργίας της προσωπικής γνωριμίας - εξυπηρέτησης καθώς και στην συνταξιοδότηση ή αλλαγή υπηρεσίας ορισμένων υπαλλήλων οι οποίοι κατείχαν επί πολλά χρόνια την ίδια θέση. Σε αυτό μπορεί ακόμη να βοήθησε και η αλλαγή του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα με αυστηρότερες ποινές σε επίορκους υπαλλήλους. Η θετική εικόνα του δήμου ολοκληρώνεται με τις απαντήσεις στις ερωτήσεις «καταλληλότητα χώρου» και «τοποθεσία γραφείου» οι οποίες απεικονίζουν την ικανοποίηση των δημοτών για την νέα τοποθεσία της πολεοδομίας.

Η υπηρεσία της Βιώσιμης κινητικότητας δεν εμφανίζει διαφοροποιήσεις με

εξαίρεση τα ερωτήματα «ανταπόκριση στα αιτήματα των πολιτών», «ικανότητα συνεργασίας» και «συχνή – συνεπής παρουσία υπαλλήλου» τα οποία δείχνουν δυσανεμία των πολιτών η οποία οφείλεται στην δραματική μείωση του προσωπικού

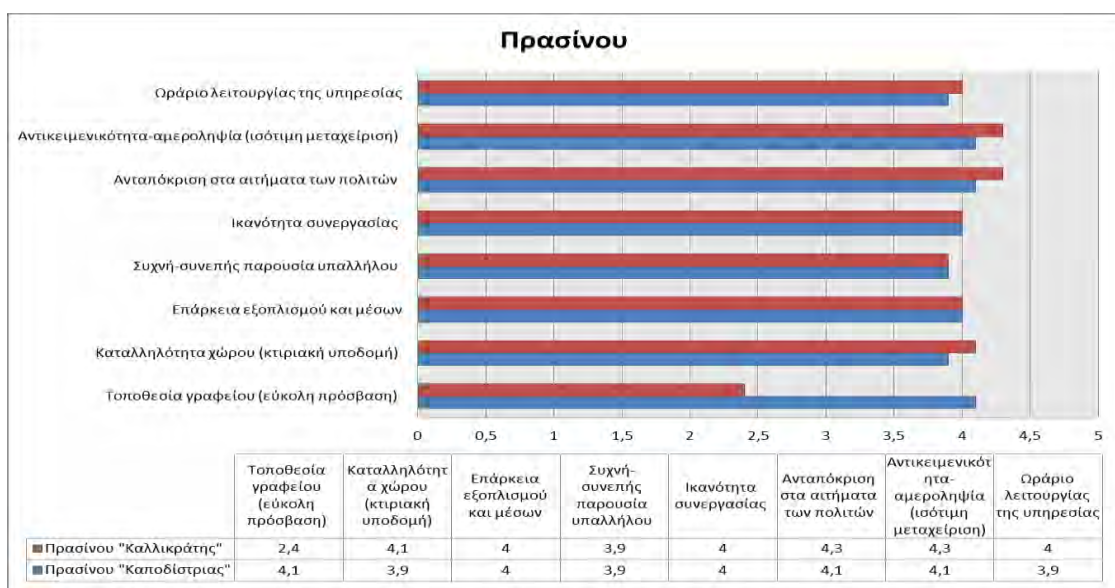
της υπηρεσίας η οποία καλεί σε πολλές των περιπτώσεων εξωτερικούς συνεργάτες για την κάλυψη των αναγκών του δήμου.

Η υπηρεσία Καθαριότητας και Ανακύκλωσης δεν απεικονίζει ιδιαίτερες

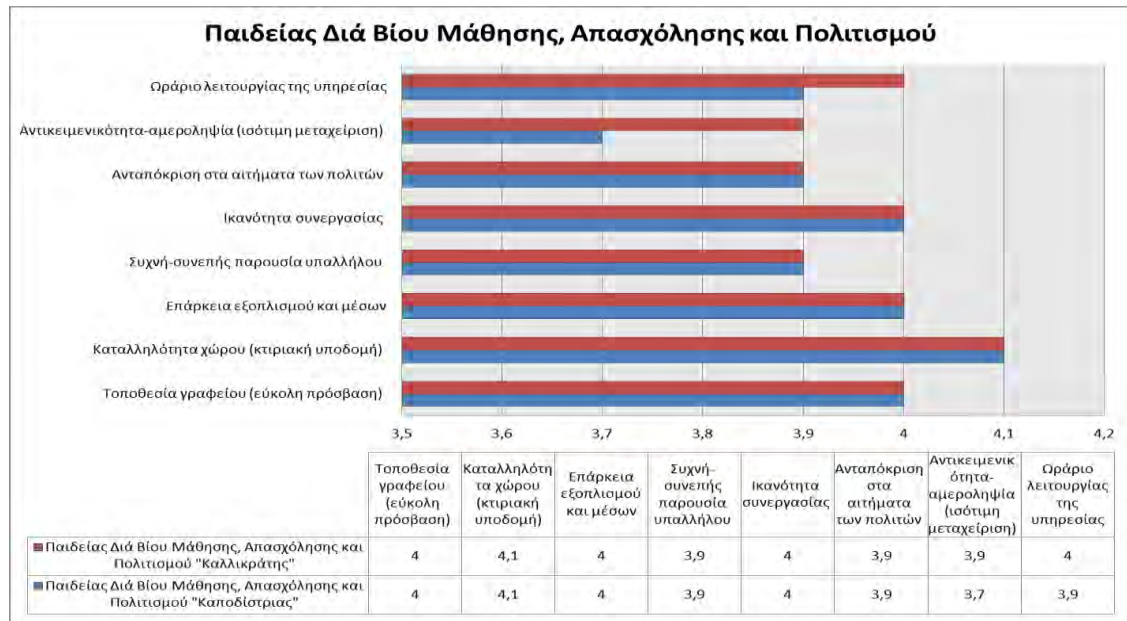
διαφοροποιήσεις με εξαίρεση αυτή της «τοποθεσία γραφείου – ευκολία πρόσβαση» στην οποία εκφράζεται η δυσανεμία των δημοτών για την θέση της υπηρεσίας εκτός του πολεοδομικού συγκροτήματος του Βόλου. Απεικονίζεται ελαφρά ικανοποίηση στην «ανταπόκριση στα αιτήματα των πολιτών».

Όπως και η υπηρεσία Καθαριότητας και Ανακύκλωσης έτσι και η υπηρεσία Πρασίνου δεν απεικονίζει ιδιαίτερες διαφοροποιήσεις με εξαίρεση αυτή της «τοποθεσία γραφείου – ευκολία πρόσβαση» στη οποία εκφράζεται η δυσανεμία των δημοτών για

την θέση της υπηρεσίας εκτός του πολεοδομικού συγκροτήματος του Βόλου. Ίδια ή θετικότερη η άποψη των δημοτών για την πλειοψηφία των ερωτήσεων.

Η υπηρεσία Παιδείας Διά Βίου Μάθησης, Απασχόλησης και Πολιτισμού αξιολογείται σήμερα ως «πολύ καλή» χωρίς διαφοροποιήσεις σε σχέση με αυτή του

Καποδιστριακού δήμου και με μικρή αλλά θετικότερη άποψη στην «ισότιμη μεταχείριση» και στο «ωράριο της υπηρεσίας» της τάξης των 0,2 και 0,1 μονάδων αντίστοιχα, όχι ιδιαίτερα αξιολογήσιμες.

6.4. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΆΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Οι πολίτες απάντησαν με βάση το συνολικό αποτέλεσμα αφού δεν είναι δυνατόν να γνωρίζουν πού οφείλεται η καθυστέρηση στην εξυπηρέτησή τους ή ο τρόπος με τον οποίο ικανοποιήθηκε το αίτημά τους. Έτσι το 77% των δημοτών που μετείχαν στην

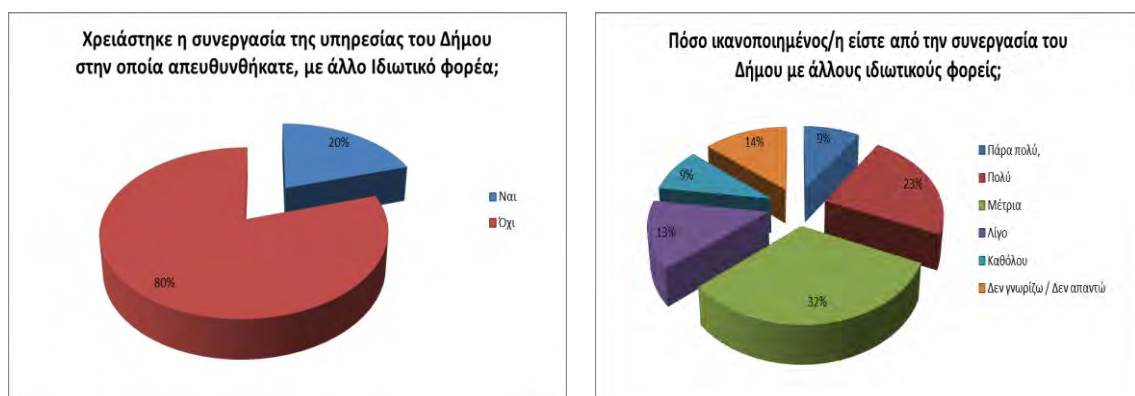
έρευνα απάντησε ότι δεν χρειάστηκε να συνεργασθεί η υπηρεσία που απευθύνθηκαν με άλλη υπηρεσία του δημοσίου φορέα. Από το 23% (25 ερωτηματολόγια) που χρειάστηκε η συνεργασία με άλλο φορέα, μόλις το 4% απάντησε «πάρα πολύ» ικανοποιημένο. Η απάντηση «πολύ» συγκεντρώνει το 8%, ενώ το «μέτρια» το 40%.

Από ότι φαίνεται από την έρευνα, μικρό ποσοστό των δημοτών χρειάστηκε την συνεργασία της υπηρεσίας που απευθύνθηκε, με άλλη υπηρεσία του δημοσίου. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι τα ποσοστά έχουν καταγραφεί συνολικά με όσο το δυνατόν ισόποση κατανομή των ερωτηματολογίων ανά υπηρεσία. Υπηρεσίες όπως τα ΚΕΠ

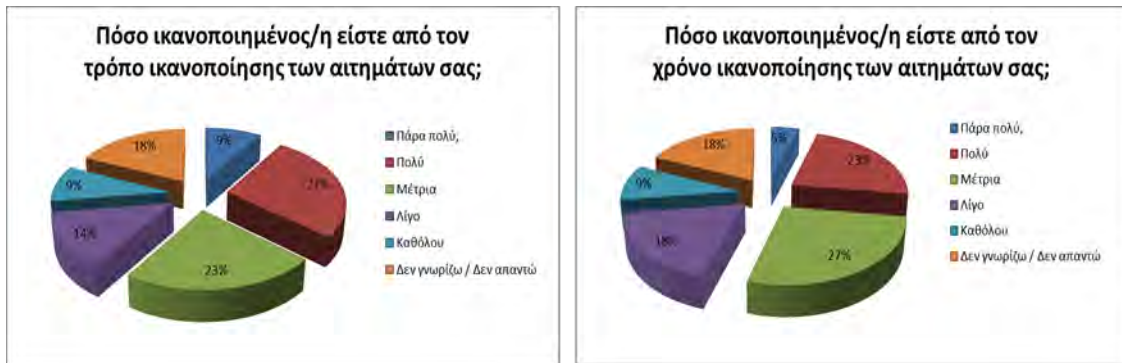
έχουν καθημερινή και σε μεγάλο βαθμό συνεργασία με άλλους φορείς, μετέχουν όμως στην έρευνα με το ίδιο ποσοστό συμμετοχής όπως όλες οι άλλες υπηρεσίες του δήμου δίνοντας όλες οι υπηρεσίες μαζί μια εικόνα της συνεργασίας των «Καλλικρατικών» υπηρεσιών του δήμου μέσα από την καταγραφή της άποψης των δημοτών. Έτσι ο τρόπος ικανοποίησης των αιτημάτων συγκεντρώνει στο «πάρα πολύ» μόλις το 4% , 20% στο «πολύ» και 36% στο «μέτρια». Η πλειοψηφία των πολιτών δηλαδή, δεν φαίνεται ικανοποιημένη από τον τρόπο ικανοποίησης των αιτημάτων, αλλά ούτε και από τον χρόνο ικανοποίησης, αφού και σε αυτή την ερώτηση μόλις το 4% απάντησε «πάρα πολύ», ενώ 16% απάντησε «πολύ» και σχεδόν οι μισοί ερωτηθέντες 44% απάντησαν «μέτρια» ικανοποιημένοι.

Στην ερώτηση αν χρειάστηκε η συνεργασία της υπηρεσίας που απευθυνθήκατε

με άλλο ιδιωτικό φορέα, θετικά απάντησε το 20% του δείγματος, με πιο ικανοποιημένους τους πολίτες από την συνεργασία της υπηρεσίας που απευθύνθηκαν με ιδιωτικούς φορείς και ως προς τον χρόνο, αλλά και ως προς τον τρόπο της συνεργασίας. Οι πολίτες όπως αναφέρθηκε παραπάνω απάντησαν με βάση το συνολικό

αποτέλεσμα αφού δεν μπορούν να γνωρίζουν διαδικαστικές λεπτομέρειες της

συνεργασίας των υπηρεσιών.

6.5. ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

«ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» ΚΑΙ «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ»

Με τη διοικητική μεταρρύθμιση που επέφερε το πρόγραμμα «Ι. Καποδίστριας» άρχισε να γίνεται ένα πρώτο βήμα προόδου και εκσυγχρονισμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Θεωρήθηκε από το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α καινοτομικό γιατί δεν επιχειρήθηκε η συνένωση των ΟΤΑ μόνο με τις διοικητικές διαδικασίες, αλλά με ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα με αναγκαίες νομικές ρυθμίσεις ώστε όλοι οι πολίτες των δήμων να απολαμβάνουν αναβαθμισμένες υπηρεσίες. Οι τοπικές, όμως κοινωνίες δεν πείστηκαν για τις αλλαγές που θα έφερνε το πρόγραμμα. Η καχυποψία και ο τοπικισμός επικράτησε. Η νέα διοικητική δομή που εισήγαγε το πρόγραμμα βελτίωσε μεν την Τοπική Αυτοδιοίκηση, αλλά δεν την κατέστησε ισχυρή και αποτελεσματική.

Ο Δήμος Βόλου με το πρόγραμμα «Ι. Καποδίστριας», διαμόρφωσε συνθήκες υπέρβασης των παλιών καταστάσεων και πρακτικών, υιοθέτησε τη νέα διοικητική μεταρρύθμιση ως φυσική και ενδεδειγμένη αναγκαιότητα και δημιούργησε το υπόβαθρο για να ανταποκριθεί στις εξελίξεις που ακολούθησαν. Είναι, βέβαια σαφές ότι υπέστη σοβαρή διοικητική και γεωγραφική αλλαγή, σε σχέση με άλλους δήμους της Ελλάδος ή ακόμα και της Μαγνησίας.

Με τη διοικητική μεταρρύθμιση, που ακούει στο όνομα «Καλλικράτης», ο Δήμος Βόλου έγινε ένας από τους μεγαλύτερους δήμους της χώρας, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι έγινε και ένας από τους πιο ισχυρούς. Λύθηκαν πολλές παθογένειες του παρελθόντος, αλλά δημιουργήθηκαν και πολλά προβλήματα. Στόχος του προγράμματος ήταν η ενίσχυση του ρόλου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με τη μεταφορά πολλών και βασικών αρμοδιοτήτων σε αυτή, την παροχή καλύτερων υπηρεσιών στον πολίτη, τη διαφάνεια στη λήψη αποφάσεων, την εισαγωγή θεσμικών καινοτομιών, τη δημιουργία

οικονομικής αυτοτέλειας των δήμων κάτι που απεικονίζεται και στην παραπάνω έρευνα. Δεν μπορεί, βέβαια να αμφισβητήσει κανείς ότι ο «Καλλικράτης» θεσπίστηκε σε μία περίοδο δημοσιονομικής κρίσης με πολλές αντικειμενικές δυσκολίες που υπονόμεισαν, επηρέασαν και εξακολουθούν να επηρεάζουν την λειτουργία και ολοκλήρωσή του.

Ο Δήμος Βόλου έχει να αντιμετωπίσει και να επιβεβαιώσει τις δυσκολίες που προέκυψαν από τη συνένωση πολλών μικρότερων δήμων. Υπάρχει μειωμένο προσωπικό, μειωμένοι πόροι, ακρωτηριασμός των νομικών προσώπων, με τα θετικά και κυρίως με τα αρνητικά που επέφερε αυτή η θεσμική αλλαγή, διάλυση βασικών κοινωνικών δομών που παρέχουν υψηλές υπηρεσίες στους πολίτες είτε δωρεάν, είτε με χαμηλό κόστος, μεγάλη γεωγραφική έκταση.

Είναι σαφές, ότι δε μπορούμε να επιστρέψουμε στο παρελθόν, αλλά πρέπει να συνεργαστούμε (κεντρική εξουσία-αρμόδιοι φορείς-αιρετοί-εργαζόμενοι-πολίτες) και να προτείνουμε ένα σχέδιο επανεκκίνησης της μεταρρύθμισης στην Τ.Α., με έμφαση στη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής και στη δημιουργία μιας ισχυρής τοπικής αυτοδιοίκησης, πρωταγωνιστής της δημοκρατικής ανασυγκρότησης της χώρας. Οι ενέργειες και οι πρωτοβουλίες κάθε δήμου πρέπει να κινούνται στους τομείς της ποιότητας ζωής, της προστασίας του περιβάλλοντος, της κοινωνικής πολιτικής, της βελτίωσης των συνθηκών παροχής παιδείας, της οικονομικής ανάπτυξης της περιοχής, της καταπολέμησης της φτώχειας, της προώθησης νέων τεχνολογιών και νέων μοντέλων και τρόπων διοίκησης θεμάτων, της συνεχόμενης εξειδίκευσης του προσωπικού. Μ' αυτό τον τρόπο θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε και τις προκλήσεις των υπόλοιπων Ευρωπαϊκών χωρών, στις οποίες οι Δήμοι κατέχουν έναν κομβικό και πολυσύνθετο ρόλο στην άσκηση εξουσίας.

7. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Μέσα από την ιστορία, την έρευνα και την πρακτική καταλήγουμε σε μια κοινή διαπίστωση: ο θεσμός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ήταν, είναι και θα παραμείνει ένας από τους βασικότερους για την επίτευξη υψηλών ρυθμών κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης σε μια χώρα. Το πέραςμα από τον «Καποδίστρια» στον «Καλλικράτη», αν και πραγματοποιήθηκε με πολλές δυσκολίες, αναδείχθηκε αναγκαίο για να καλύψει τις κλασσικές παθογένειες του παρελθόντος στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Η νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης στηρίχθηκε σε μια ανάπτυξη νέου τύπου με έμφαση στην αξιοποίηση των τοπικών και περιφερειακών συγκριτικών πλεονεκτημάτων, το σεβασμό στο περιβάλλον, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής, αφήνοντας πίσω τον παραδοσιακό συγκεντρωτισμό. Χρησιμοποίησε νέες μεθόδους ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, εφάρμοσε τις αρχές της διαφάνειας, της αξιολόγησης στη διοικητική λειτουργία και της αξιοκρατίας στην πρόσληψη του προσωπικού. Ουσιαστικά υιοθέτησε μεθόδους για την ενεργή συμμετοχή των πολιτών στην άσκηση εξουσίας, έτσι ώστε να αποτελέσει το θεσμικό κλειδί στην εξέλιξη του αναπτυξιακού μοντέλου αυτοδιοίκησης χώρας.

Φυσικά και δεν πρέπει να παραβλέψουμε τα προβλήματα που παραμένουν από το πλήθος των αρμοδιοτήτων που μεταβιβάστηκαν στους δήμους, τη μείωση των κεντρικών οικονομικών πόρων, την ελάττωση του προσωπικού και βέβαια την απουσία σαφούς νομικού πλαισίου για την άσκηση των αρμοδιοτήτων. Σύμφωνα με την άποψη πολλών (ελπίζουμε όχι μόνο πολιτικών) η εφαρμογή του προγράμματος «Καλλικράτη» δεν ήταν ανάλογη των αρχικών προσδοκιών. Ας μην ξεχνάμε ότι η οικονομική κρίση που αντιμετωπίζει η χώρα μας τα τελευταία χρόνια εμποδίζει τη σωστή ανάπτυξη των δήμων και την εξέλιξη τους σε αυτοδύναμα κέντρα λήψεως και υλοποίησης αποφάσεων, με γνώμονα τον πολίτη και στόχο τη δημιουργία ενός ασφαλούς, ευέλικτου και σύγχρονου τρόπου διαμονής.

Το μοντέλο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης εξελίσσεται διαρκώς τόσο στην Ελλάδα, όσο και στις υπόλοιπα κράτη-μέλη της Ε.Ε. Θα πρέπει ως πολίτες και πιο συγκεκριμένα ως δημότες να ξεκαθαρίσουμε τί πόλη ονειρευόμαστε στο μέλλον, ποιες είναι οι καθημερινές μας ανάγκες και πως μπορούμε όλοι μαζί, μέσα στο πλαίσιο της «δημοκρατίας», να συνεργαστούμε να πετύχουμε το στόχο μας και να ξεφύγουμε από τις προκαταλήψεις του παρελθόντος.

Εν κατακλείδι, η περίπτωση του Δήμου Βόλου μπορεί να αποτελέσει παράδειγμα μελέτης για την εφαρμογή νέων μέτρων και βασικών καινοτομιών. Είναι

ένας από τους μεγαλύτερους πλέον δήμους της Ελλάδας, σε πολύ καίρια γεωγραφική θέση, τουριστικός πόλος έλξης, με πλούσια ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά και με φορείς όπως το πανεπιστήμιο, το επιμελητήριο, τους συλλόγους και τα συνδικάτα, που μπορούν επικουρικά να συνδράμουν, έτσι ώστε να επιτευχθεί το καινούριο στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ακριβοπούλου Χ., Ανθόπουλος Χ., (2015) *Εισαγωγή στο Διοικητικό Δίκαιο*, Ελληνικά
- Ακριβοπούλου Ι./Γάκης Κ./Μιχαηλίδης Γ./Νιάρχος Α./Σπιλάνης Ι., (2010) *Ο Καλλικράτης στα Νησιά*, Αθήνα: ΕΕΤΑΑ
- Αντωνίου Α., (2010) *Ιστορική Αναδρομή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην Ελλάδα και την Καρδίτσα*, Καρδίτσα: ΤΕΔΚ Ν. Καρδίτσας
- Αρταβάνη Μ-Α, (2011) *Η Αναπτυξιακή Διάσταση του Προγράμματος «Καλλικράτης» σε Περίοδο Κρίσης*, παρουσιάστηκε στο συνέδριο της Ελληνικής Εταιρείας Περιφερειακής Επιστήμης, 6-7 Μαΐου 2011, Αθήνα: ERSΑ-GR
- Δρούτσα Χ, (2014), *Αξιολόγηση της οργανωτικής αναδιάρθρωσης που επέφερε το Πρόγραμμα «Καλλικράτης» μεταξύ των δύο βαθμών Αυτοδιοίκησης ΟΤΑ α' και β' βαθμού -ανακατανομή αρμοδιοτήτων*, Αθήνα: ΕΚΔΔΑ
- Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛ.ΣΤΑΤ.), Απογραφή πληθυσμού 2001, 2011
- Κεσανίδου Λ, (2002), *Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση: παρούσα κατάσταση, προβλήματα, προοπτικές*, Αθήνα: ΕΚΔΔΑ
- Λαδιάς Χ, (2013), *Το σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο της περιφερειακής ανάπτυξης στην Ελλάδα*, Αθήνα: Παπαζήση
- Λούβη Ε.- Ξιφάρας Δ., (2009), *Νεότερη και Σύγχρονη Ιστορία Γ' Γυμνασίου*, Αθήνα: ΙΤΥΕ – Διόφαντος
- ΕΕΤΑΑ, (2011), *Καλλικράτης. Η Ευρωπαϊκή Τοπική Αυτοδιοίκηση. Συγκριτικά στοιχεία και πολιτικές*, Αθήνα: εκδόσεις ΕΕΤΑΑ
- Μάνεσης Α., (2010), *Ψηφιακή Σύγκλιση των Ο.Τ.Α και η συμβολή στην Περιφερειακή/Τοπική Ανάπτυξη*, Αθήνα: ΕΚΔΔΑ
- Μπεσίλα-Βήκα Ε, (2010), *Τοπική Αυτοδιοίκηση-Θεσμικό πλαίσιο -Ευρωπαϊκή διάσταση (Υπό το πρίσμα του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων και του Προγράμματος "Καλλικράτης")*, Αθήνα: Σάκκουλα,
- Πανταζόπουλος Ν, (1993), *Ο Ελληνικός Κοινοτισμός και η νεοελληνική κοινοτική παράδοση*, Αθήνα: Παρουσία

- Παπαχριστόπουλος Α, (2010), *Συγκριτική προσέγγιση του συστήματος διοίκησης (αποκεντρώση, αυτοδιοίκηση) της Ελλάδας και της Ιταλίας: Η δυναμική του θεσμού των Περιφερειών στην αναπτυξιακή διαδικασία*, Αθήνα: ΕΚΔΔΑ
- Πετράκος Γ, Ψυχάρης Ι, (2006), *Περιφερειακή Ανάπτυξη στην Ελλάδα*, Αθήνα: Κριτική
- Πολύζος Σ, Αθάντου Σ, (2010), *Μια Πρόταση για τη Νέα Διοικητική Διάρθρωση του Νομού Καρδίτσας*, Τμήμα Μηχανικών Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας **16** 63-96
- Τσαγρής Μ, (2014), *Στατιστική με τη χρήση του IBM SPSS 22*, Αθήνα και Nottingham: Wordpress
- Τσιγαρίδη Χ, (2015), *Ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας υπό το καθεστώς Ν. 1622/86 (ΦΕΚ 92/Α) και υπό το καθεστώς του Ν. 2503/97 (ΦΕΚ 107/Α)*
- ΥΠΕΣ, (2010), *Έκθεση αξιολόγησης συνεπειών ρυθμίσεων του Σχεδίου Νόμου: Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης «Πρόγραμμα Καλλικράτης»*
- ΥΠΕΣ, (2010), *Αιτιολογική Έκθεση του Σχεδίου Νόμου «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης «Πρόγραμμα Καλλικράτης»*
- Φλογαίτης Σ, (1987), *Το Ελληνικό Διοικητικό Σύστημα*, Αθήνα: Σάκκουλα,
- Χλέπα Ν-Κ, (1999), *Η τοπική αυτοδιοίκηση στην Ελλάδα. Ο διαλεκτικός ανταγωνισμός της αποκεντρώσης με την αυτοδιοίκηση*, Αθήνα: Σάκκουλα
- Ψυχάρης Γ, Σιμάτου Ε, (2003) *Η οργάνωση της δημόσιας διοίκησης σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο στην Ελλάδα*. Τμήμα Μηχανικών Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας **9** 645-684
- Kallioras, D., Psatha, E. & Psycharis, Y. (2015) Volos - Case study report, *available at: <http://www.repos-project.eu/en/Case-study-Reports>* (June 3, 2017).

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

<http://europa.eu.int>

<http://statistics.gr>

<http://www.kedke.gr>

<http://www.poe-ota.gr>

<http://www.gedd.gr>
<http://www.sinigoros.gr>
<http://www.seedd.gr>
<http://www.oecd.org>
<http://www.ota.gr>
<http://www.et.gr>
<http://www.patt.gr>
<http://www.ypes.gr>
<http://www.ita.gr>
<http://www.penteion.gr>
<http://www.ekdd.gr>
<http://www.eetaa.gr/hmerides2010/yliko/tabook10.pdf/>
<http://www.opengov.gr>
http://www.ypes.gr/el/Regions/programma/nomoi_kai_alla_egrafa/ekthesi_synepeivn_rythmiseon/

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

I. Ο ΔΗΜΟΣ ΒΟΛΟΥ ΤΟ 2001

Για τη δημιουργία του ενιαίου δήμου Βόλου συνενώθηκαν οι :

1. **Δήμος Βόλου.** Ο δήμος Βόλου είχε (πραγματικό) πληθυσμό 82.439 κατοίκους.
2. **Δήμος Αγριάς.** Ο δήμος Αγριάς είχε (πραγματικό) πληθυσμό 6.112 κατοίκους. Στον δήμο περιλαμβάνονταν:
 - Α.δ. Αγριάς -- η Αγριά [5.229]
 - Α.δ. Δρακείας [883]
 - η Δράκεια [575]
 - η Ανεμούτσα [31]
 - τα Χάνια [277]
3. **Δήμος Αισωνίας.** Ο δήμος Αισωνίας είχε (πραγματικό) πληθυσμό 3.031 κατοίκους. Στον δήμο περιλαμβάνονταν:
 - Α.δ. Διμηνίου [2.125]
 - το Διμήνι [2.109]
 - ο Κάκκαβος [0]
 - το Παλιούρι [16]
 - Α.δ. Σέσκλου [906]
 - το Σέσκλο [837]
 - η Χρυσή Ακτή Παναγίας [69]
4. **Δήμος Αρτέμιδας.** Ο δήμος Αρτέμιδας είχε (πραγματικό) πληθυσμό 4.583 κατοίκους. Στον δήμο περιλαμβάνονταν:
 - Α.δ. Άνω Λεχωνίων [1.468]
 - τα Άνω Λεχώνια [1.215]
 - τα Πλατανίδια [253]
 - Α.δ. Αγίου Βλασίου [785]
 - ο Άγιος Βλάσιος [485]
 - το Μαλάκι [208]

- το Παλαιόκαστρο [65]
- ο Στρόφιλος [27]

Δ.δ. Αγίου Λαυρεντίου [664]

- ο Άγιος Λαυρέντιος [402]
- ο Άγιος Απόστολος ο Νέος [151]
- η Βροχιά [85]
- οι Σερβανάτες [26]

Δ.δ. Κάτω Λεχωνίων [1.666]

- τα Κάτω Λεχώνια [1.646]
- ο Άγιος Μηνάς [20]

5. Δήμος Ιωλκού. Ο δήμος Ιωλκού είχε (πραγματικό) πληθυσμό 2.071 κατοίκους. Στον δήμο περιλαμβάνονταν:

Δ.δ. Άνω Βόλου [632]

- ο Άνω Βόλος [529]
- η Ιωλκός [103]

Δ.δ. Αγίου Ονούφριου -- ο Άγιος Ονούφριος [506]

Δ.δ. Ανακασιάς -- η Ανακασιά [933]

6. Δήμος Νέας Αγχιάλου. Ο δήμος Νέας Αγχιάλου είχε (πραγματικό) πληθυσμό 7.411 κατοίκους. Στον δήμο περιλαμβάνονταν:

Δ.δ. Νέας Αγχιάλου [6.409]

- η Νέα Αγχιάλος [5.514]
- ο Άγιος Γεώργιος [216]
- η Βελανιδιά [219]
- η Δημητριάδα [90]
- η Κριθαριά [131]
- ο Μάραθος [239]

Δ.δ. Αϊδινίου -- το Αϊδίνι [498]

Δ.δ. Μικροθηβών [504]

- οι Μικροθήβες [489]
- το Καστράκι [15]

7. Δήμος Νέας Ιωνίας. Ο δήμος Πορταριάς είχε (πραγματικό) πληθυσμό 3.201 κατοίκους. Στον δήμο περιλαμβάνονταν:

Δ.δ. Πορταριάς [1.389]

- η Πορταριά [1.327]
- η Αγία Παρασκευή [36]
- ο Άγιος Ιωάννης [26]

Δ.δ. Άλλης Μεριάς [1.163]

- η Άλλη Μεριά [1.009]
- η Γορίτσα [154]

Δ.δ. Κατωχωρίου -- το Κατωχώρι [436]

Δ.δ. Σταγιατών -- οι Σταγιάτες [213]

8. Δήμος Πτελεού. Ο δήμος Πτελεού είχε (πραγματικό) πληθυσμό 2.881 κατοίκους. Στον δήμο περιλαμβάνονταν:

Δ.δ. Πτελεού [1.841]

- η Πτελεός [1.326]
- η Αγία Μαρίνα [20]
- οι Άγιοι Απόστολοι [72]
- η Γαβριανή [217]
- το Καραβοτσάκι [15]
- η Λειχούρα [57]
- το Λουτρό [31]
- το Πηγάδι [103]

Δ.δ. Αγίων Θεοδώρων -- οι Άγιοι Θεόδωροι [376]

Δ.δ. Αχιλλείου [664]

- το Αχίλλειο [616]
- ο Άγιος Δημήτριος [48]
- το Αργυρόνησο (νησίδα) [0]
- ο Αγνώντας [8]
- ο Καλόγηρος [0]
- οι Μύλοι [86]
- ο Πάνορμος [39]
- ο Στάφυλος [91]

Α.δ. Γλώσσας [1.195]

- η Γλώσσα [1.006]
- το Αθέατο [26]
- το Λουτράκιο [163]

Α.δ. Κλήματος [474]

- το Νέο Κλήμα [447]
- το Κλήμα [27]

9. Κοινότητα Μακρινίτσας. Η κοινότητα Μακρινίτσας είχε (πραγματικό) πληθυσμό 898 κατοίκους και περιλάμβανε:

Κ.δ. Μακρινίτσης -- η Μακρινίτσα [898]

**II. ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ – ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ
ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΠΟΥ ΣΥΓΧΩΝΕΥΘΗΚΑΝ ΕΠΙ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ « Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» ΜΕΧΡΙ 31-12-2010**

Παρακάτω απεικονίζεται η κατάσταση των Νομικών Προσώπων του Δήμου όπως λειτουργούσαν έως 31-10-2010, καθώς επίσης η κατάσταση των υφιστάμενων Νομικών Προσώπων, Συνδέσμων και Επιχειρήσεων με τα ΦΕΚ ίδρυσης, κατάργησης συγχώνευσης και τις αντίστοιχες ημερομηνίες τους.

ΔΗΜΟΣ ΒΟΛΟΥ

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ				
ΟΝΟΜΑ	ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	ΦΕΚ ΛΥΣΗΣ	ΦΕΚ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ	ΦΕΚ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ
Ο.Κ.Ε.Π.Δ.Β	442/1984 τ. Β			1316/2011 τ. Β
ΚΑΠΗ	255/1984τ.Β		1320/2011τ.Β	
ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ	249/1957τ.Α			1316/2011 τ.Β
Α.Ο.Δ.Β.	432/1984τ.Β			1316/2011 τ.Β
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛ.ΔΑΜΤΣΑ	879/1996τ.Β			ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ ΦΕΚ 1765/11τ.Β
Ε.Α.Κ.	108/1983τ.Α			1316/2011 τ. Β

ΔΗ.Κ.Ε.Μ.Β.	75/1982τ.Α		1320/2011τ.Β	
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ				
Δ.Ε.Ο.Β.	65/1995τ.Β	1320/2011τ.Β		
Δ.Ο.Υ.Κ.	966/1991τ.Β			1316/2011 τ. Β
Δ.Ι.Ε.Κ.	966/1991τ.Β			1316/2011 τ. Β
ΔΗ.Κ.Ι.	966/1991τ.Β	1320/2011τ.Β		
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ Σ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ	130/1982τ.Β	1320/2011τ.Β		
Δ.Ε.Υ.Α.Μ.Β.	80/1979 τ. Α			1265/2011 τ. Β
Δ.Ε.ΜΕ.ΚΑ.Β.	64/1987 τ. Α	666/2011τ. Β		
ΑΝ.Ε.ΒΟ.	24714/2010 Α.Ε. & Ε.Π.Ε.			
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ	207/2008τ.Β	1830/2011τ.Β		

ΔΗΜΟΣ Ν. ΙΩΝΙΑΣ

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ				
ΟΝΟΜΑ	ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	ΦΕΚ ΛΥΣΗΣ	ΦΕΚ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ	ΦΕΚ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ
Ο.Κ.Ε.Π.Δ.Ν.Ι.Μ.	1438/2000 τ.Β			1316/2011 τ. Β
ΚΑΠΗ	482/1985τ.Β		1320/2011τ.Β	
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ				
ΙΩΝΙΑ	1575/2009τ.Β			1316/2011 τ. Β

ΔΗΜΟΣ ΑΓΡΙΑΣ

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ				
ΟΝΟΜΑ	ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	ΦΕΚ ΛΥΣΗΣ	ΦΕΚ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ	ΦΕΚ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ
ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ	527/2001 τ. Β			1316/2011 τ. Β
ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΓΡΙΑΣ	152/1973τ.Α			1316/2011 τ. Β
ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΓΡΙΑΣ	332/1998τ.Β			1316/2011 τ. Β
ΚΑΠΗ	188/1985τ.Β		1268/2011τ.Β	
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ				
ΔΗ.Κ.Ε.Δ.Α.	215/2010τ.Β			1316/2011 τ. Β

ΔΗΜΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΑΣ

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ				
ΟΝΟΜΑ	ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	ΦΕΚ ΛΥΣΗΣ	ΦΕΚ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ	ΦΕΚ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ
ΚΑΠΗ	162/2006 τ. Β		1267/2011τ.Β	
ΚΕΝΤΡΟ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ	1825/1999 τ.Β		1126/2011τ.Β	
ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΛΗΨΗΣ	1825/1999 τ.Β		1126/2011τ.Β	
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	1563/1999τ.Β			1316/2011τ.Β
ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΟΤΗΤΑΣ	1563/1999τ.Β			1316/2011τ.Β

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΚΕΝΤΡΟ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΑΝΑΔΕΙΞΗΣ	1825/1999 τ.Β			1316/2011τ.Β
ΚΕΝΤΡΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	1825/1999 τ.Β		1267/2011τ.Β	
ΚΕΝΤΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟ Σ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣ ΗΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ	1563/1999τ.Β		1267/2011τ.Β	
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗ	1563/1999τ.Β		1267/2011τ.Β	
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ				
Δ.Ε.Κ.Π.Π.Α.	99/2009τ.Β			1316/2011 τ.Β
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ	927/2000 τ.Β	1320/2011τ.Β		
ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ	927/2000 τ.Β	1320/2011τ.Β		

ΔΗΜΟΣ Ν.ΑΓΧΙΑΛΟΥ

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ				
ΟΝΟΜΑ	ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	ΦΕΚ ΛΥΣΗΣ	ΦΕΚ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ	ΦΕΚ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ
ΠΡΟΚΟΠΕΙΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ	589/2001τ.Β			1316/2011 τ.Β
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ				
ΔΕΥΑ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ	1776/2001τ.Β			1265/2011 τ.Β
ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α.	789/2010 τ.Β			1316/2011 τ.Β

ΔΗΜΟΣ ΙΩΛΚΟΥ

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ				
ΟΝΟΜΑ	ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	ΦΕΚ ΛΥΣΗΣ	ΦΕΚ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ	ΦΕΚ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ
ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ	858/1993τ.Β			1316/2011 τ.Β
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ				
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ	267/2009τ.Β			1316/2011 τ.Β
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	1563/1999τ.Β			2238/2010τ.Β
ΙΩΛΚΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΕ	9982/2008 τ.ΑΕ & ΕΠΕ			ΕΚΚΡΕΜΕΙ

ΔΗΜΟΣ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ				
ΟΝΟΜΑ	ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	ΦΕΚ ΛΥΣΗΣ	ΦΕΚ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ	ΦΕΚ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ
ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΠΑΙΔΙΟΥ	728/1996τ.Β		1267/2001τ.Β	
ΚΕΝΤΡΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ	91/1997τ.Β		1267/2001τ.Β	
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ	291/1999τ.Β		1267/2001τ.Β	
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	291/1999τ.Β		1267/2001τ.Β	

ΙΣΤΟΡΙΚΟ & ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ	1021/2008τ.Β			1316/2011τ.Β
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	728/1996τ.Β			1316/2011τ.Β
ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ – ΜΟΥΣΕΙΑ – ΣΧΟΛΕΣ ΤΕΧΝΩΝ	728/1996τ.Β			1316/2011τ.Β
ΘΕΑΤΡΑ – ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ	728/1996τ.Β			1316/2011τ.Β
ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ - ΩΔΕΙΑ	728/1996τ.Β			1316/2011τ.Β
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	728/1996τ.Β			1316/2011τ.Β
ΚΕΝΤΡΑ ΝΕΟΤΗΤΑΣ	97/1997τ.Β			1316/2011τ.Β
ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ	269/1999τ.Β			1316/2011τ.Β
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ				
ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ	294/1994τ.Β			1316/2011 τ. Β
ΠΟΡΤΑΡΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΕ	11270/2008 τ. Α Ε & ΕΠΕ			ΕΚΚΡΕΜΕΙ (συγχωνεύτηκε με την ΙΩΛΚΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΕ και δεν ολοκληρώθηκε ακόμη η συγχώνευση)
Κ.Ε.Κ.	81/1995 τ.Β	1320/2011τ.Β		
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ – ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ	439/2001τ.Β	2143/2010τ.Β		

ΔΗΜΟΣ ΑΙΣΩΝΙΑΣ

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ				
ΟΝΟΜΑ	ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	ΦΕΚ ΛΥΣΗΣ	ΦΕΚ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ	ΦΕΚ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ
-----	-----	-----	-----	-----
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ				
ΚΕΠΑΔΑ	558/2008τ.Β	1470/2011τ.Β		
ΔΗΚΕΠΑΔΑ	13012008τ.Β			1316/2011τ.Β
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΕΣΚΛΟΥ	705/1986τ.Β	1268/2011τ.Β		

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑΣ

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ				
ΟΝΟΜΑ	ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	ΦΕΚ ΛΥΣΗΣ	ΦΕΚ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ	ΦΕΚ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ	950/1996τ.Β			1316/2011τ.Β
ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΟ	950/1996τ.Β			1316/2011τ.Β
ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ	950/1996τ.Β			1316/2011τ.Β
ΚΕΝΤΡΟ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ	950/1996τ.Β		1267/2011τ.Β	
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	950/1996τ.Β			1316/2011τ.Β

ΚΟΙΝ. ΣΧΟΛΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΛΑΪΚΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ. ΟΡΓΑΝΩΝ & ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΟΡΩΝ	950/1996τ.Β			1316/2011τ.Β
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ & ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑΣ	950/1996τ.Β			1316/2011τ.Β
ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑΣ	958/1996τ.Β			1316/2011τ.Β
ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	950/1996τ.Β			1316/2011τ.Β
ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ	950/1996τ.Β			1316/2011τ.Β
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ				
Κ.Αν.Ε.Μ.	1730/1999τ.Β	1320/2011τ.Β		

III. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΚΟΣ ΔΗΜΟΣ ΒΟΛΟΥ**A. ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ****ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΠΑΙΔΙΟΥ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ – ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ (Δ.Ο.Ε.Π.Α.Π. – ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.)**

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΠΟΥ ΣΥΓΧΩΝΕΥΤΗΚΑΝ ΣΤΟΝ Δ.Ο.Ε.Π.Α.Π. - ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. (ΦΕΚ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ 1316/16-6-2011 τ. Β)

ΟΝΟΜΑ Ν.Π.Δ.Δ.	ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ
ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ (Α.Ο.Δ.Β.)	432/1984 τ. Β
ΕΘΝΙΚΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΟΛΟΥ (Ε.Α.Κ.)	108/1983 τ. Β
ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΥ ΙΩΛΚΟΥ	858/1993 τ. Β
ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑΣ	950/1996 τ. Β
ΚΕΝΤΡΟ ΝΕΟΤΗΤΑΣ – ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΑΣ	1563/1999 τ. Β
ΚΕΝΤΡΑ ΝΕΟΤΗΤΑΣ – ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ	97/1997 τ. Β
ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ	573/1997 τ. Β
ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ – ΩΔΕΙΑ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ	728/1996 τ. Β
ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΓΡΙΑΣ	332/1998 τ. Β
ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΓΡΙΑΣ	152/1973 τ. Α
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΑΣ	1563/1999 τ. Β
ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ – ΚΕΝΤΡΟ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΑΝΑΔΕΙΞΗΣ ΔΗΜΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΑΣ	18725/1999 τ. Β
ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ	1021/2008 τ. Β
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ – ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ	728/1996 τ. Β
ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ – ΜΟΥΣΕΙΑ – ΣΧΟΛΕΣ ΤΕΧΝΩΝ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ	728/1996 τ. Β
ΘΕΑΤΡΑ – ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ	728/1996 τ. Β
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ	728/1996 τ. Β

ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ	269/1999 τ. Β
ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑΣ	950/1996 τ. Β
ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑΣ	950/1996 τ. Β
ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΘΕΑΤΡΟ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑΣ	950/1996 τ. Β
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑΣ	950/1996 τ. Β
ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑΣ	950/1996 τ. Β
ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, ΛΑΪΚΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΟΡΩΝ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑΣ	950/1996 τ. Β
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑΣ	950/1996 τ. Β
ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΙΔΙΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ (Ο.Κ.Ε.Π.Δ.Β.)	442/1984 τ. Β
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΔΗΜΟΥ Ν. ΙΩΝΙΑΣ (Ο.Κ.Ε.Π.Δ.Ν.Ι.Μ.)	1438/2000 τ. Β
ΠΡΟΚΟΠΕΙΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ	589/2001 τ. Β
ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΓΡΙΑΣ	527/2001 τ. Β
ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΑΚΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑΣ	950/1996 τ. Β

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Κ. ΔΑΜΤΣΑ

ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	ΦΕΚ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ
879/1996 τ. Β	1765/2011 τ. Β

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ

ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ
1320/2011 τ.Β

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ

ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ
1314/2011 τ.Β

Β. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ**ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
– ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ
(Κ.Ε.Κ.Π.Α. – Δ.Ι.Ε.Κ.)**

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΣΥΓΧΩΝΕΥΤΗΚΑΝ ΣΤΗΝ Κ.Ε.Κ.Π.Α. – Δ.Ι.Ε.Κ. (ΦΕΚ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ 1316/16-6-2011 τ. Β)

ΟΝΟΜΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ	ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	ΦΕΚ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ΣΕ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ (Δ.Ο.Υ.Κ.)	966/1991τ.Β	1575/2009τ.Β
ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΗΜΟΥ Ν. ΙΩΝΙΑΣ (ΙΩΝΙΑ)	1575/2009 τ.Β	2421/2009τ.Β
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΗΜΟΥ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ (ΔΗ.Κ.Ε.Ν.Α.)	789/2010 τ.Β	
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΔΗΜΟΥ ΑΙΣΩΝΙΑΣ (ΔΗ.Κ.ΕΠ.Α.Δ.Α.)	1301/2008 τ.Β	
ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΗΜΟΥ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ	294/1994 τ. Β	1408/2008 τ.Β
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΗΜΟΥ ΑΓΡΙΑΣ (ΔΗ.Κ.Ε.Δ.Α.)	215/2010 τ. Β	

ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΥ ΙΩΛΚΟΥ	267/2009 τ.Β	
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ (Δ.Ι.Ε.Κ.)	966/1991 τ.Β	147/2009 τ.Β
ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΔΗΜΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΑΣ (Δ.Ε.Κ.Π.Π.Α.)	99/2009 τ.Β	

ΣΦΑΓΕΙΑ ΒΟΛΟΥ Α.Ε.

ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ
8546/28-9-2001 τ. Α.Ε. & Ε.Π.Ε.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΟΛΟΥ (ΑΝ.Ε.ΒΟ.)

ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ
14714/28-12-2010 τ. Α.Ε. & Ε.Π.Ε.

**ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
ΒΟΛΟΥ (Δ.Ε.Υ.Α.Μ.Β)**

ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	ΦΕΚ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ
80/1979 τ. Β	1265/2011 τ. Β

**ΜΟΝΟΜΕΤΟΧΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΗΜΟΥ ΙΩΛΚΟΥ (ΙΩΛΚΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ Α.Ε).**

ΦΕΚ ΣΥΣΤΑΣΗΣ	ΦΕΚ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗΣ
9982/2000 τ. Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	δεν έχει ολοκληρωθεί η συγχώνευση

IV. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ

ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Άρθρο 1

A. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΠΑΓΟΜΕΝΕΣ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΔΗΜΑΡΧΟ

1. Γραφείο Γενικού Γραμματέα
2. Γραφείο Ιδιαίτερου Γραμματέα Δημάρχου
3. Γραφείο Ειδικών Συμβούλων, Ειδικών Συνεργατών, Επιστημονικών Συνεργατών
4. Νομικό Τμήμα
5. Γραφείο Γενικού Διευθυντή
6. Διεύθυνση Δημοτικής Αστυνομίας
7. Διεύθυνση Προγραμματισμού, Βιώσιμης Ανάπτυξης και Νέων Τεχνολογιών
8. Τμήμα Επικοινωνίας, Δημόσιων και Διεθνών Σχέσεων
9. Γραφείο Διοικητικής Βοήθειας και Επικοινωνίας των Πολιτών με το Δήμο

B. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΠΑΓΟΜΕΝΕΣ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

1. Διεύθυνση Διοικητικών Υπηρεσιών
2. Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών
3. Διεύθυνση Κέντρων Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.)
4. Διεύθυνση Τοπικής Οικονομικής Ανάπτυξης
5. Διεύθυνση Κοινωνικής Προστασίας, Κέντρων Ανοικτής Προστασίας Ηλικιωμένων (ΚΑΠΗ) και Δημόσιας Υγείας
6. Αυτοτελές Τμήμα Παιδείας και Δια Βίου Μάθησης, Απασχόλησης και Πολιτισμού
7. Διεύθυνση Κοιμητηρίων
8. Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών
9. Διεύθυνση Πολεοδομίας
10. Διεύθυνση Βιώσιμης Κινητικότητας
11. Διεύθυνση Καθαριότητας και Ανακύκλωσης
12. Διεύθυνση Πρασίνου

Άρθρο 2

ΙΙ. ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Α. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΠΑΓΟΜΕΝΕΣ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΔΗΜΑΡΧΟ

1. Γραφείο Γενικού Γραμματέα
2. Γραφείο Ιδιαίτερου Γραμματέα Δημάρχου
3. Γραφείο Ειδικών Συμβούλων, Ειδικών Συνεργατών, Επιστημονικών Συνεργατών
4. Νομικό Τμήμα

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

- ι. Γραφείο Γραμματείας

6. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ (καταργήθηκε)

- α. Τμήμα Επιχειρησιακού Σχεδιασμού
- ι. Γραφείο Γραμματείας
- β. Τμήμα Αστυνόμευσης και Παρκομέτρων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ, ΒΙΩΣΙΜΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΝΕΩΝ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ

- α. Γραφείο Γραμματείας
- β. Τμήμα Προγραμματισμού και Ανάπτυξης
- γ. Τμήμα Αποτελεσματικότητας και Ποιότητας
- δ. Τμήμα Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Διαφάνειας
- ε. Τμήμα Περιβάλλοντος

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟ

Β. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΠΑΓΟΜΕΝΕΣ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

- α. Τμήμα Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού
- β. Τμήμα Διοικητικής Μέριμνας
- γ. Τμήμα Υποστήριξης Συλλογικών Οργάνων
- δ. Τμήμα Αστικής και Δημοτικής Κατάστασης
- ε. Τμήμα Ληξιαρχείου Δημοτικής Ενότητας Βόλου

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

- α. Γραφείο Γραμματείας
- β. Τμήμα Δημοτικών Προσόδων
- γ. Τμήμα Ταμείου
- δ. Τμήμα Λογιστηρίου
- ε. Τμήμα Μισθοδοσίας
- στ. Τμήμα Ισολογισμού – Διπλογραφικού και Οικονομικής Πληροφόρησης
- ζ. Τμήμα Προμηθειών
- η. Τμήμα Δημοτικής Περιουσίας και Κληροδοτημάτων
- θ. Τμήμα Αποθήκης
- ι. Τμήμα Νομικών Προσώπων και Επιχειρήσεων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΕΝΤΡΩΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ (ΚΕΠ)

- α. Τμήμα Α΄ ΚΕΠ (0452) Δημοτικής Ενότητας Βόλου
 - i. Γραφείο Εξυπηρέτησης Πολιτών
 - ii. Γραφείο Εσωτερικής Ανταπόκρισης
 - iii. Γραφείο Ενιαίου Κέντρου Εξυπηρέτησης (ΕΚΕ)
- β. Τμήμα Β΄ ΚΕΠ (0326) Δημοτικής Ενότητας Βόλου
 - i. Γραφείο Εξυπηρέτησης Πολιτών
 - ii. Γραφείο Εσωτερικής Ανταπόκρισης

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΠΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

- α. Τμήμα Τουρισμού
- β. Τμήμα Εμπορίου
- γ. Τμήμα Αγροτικής Ανάπτυξης

δ. Τμήμα Αλιείας

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ, ΚΕΝΤΡΩΝ ΑΝΟΙΚΤΗΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ (ΚΑΠΗ) ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ

α. Τμήμα Κοινωνικής Προστασίας

β. Τμήμα ΚΑΠΗ

i. Γραφείο ΚΑΠΗ Βόλου

ii. Γραφείο ΚΑΠΗ Ν. Ιωνίας

γ. Τμήμα Προστασίας και Προαγωγής της Δημόσιας Υγείας

i. Γραφείο Δημοτικού Καταφυγίου

ΤΜΗΜΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ, ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΩΝ

α. Τμήμα Διοικητικής και Οικονομικής Υποστήριξης

β. Τμήμα Συντήρησης και κατασκευής έργων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

α. Γραφείο Γραμματείας

β. Τμήμα Κτιρίων – Υπαίθριων Χώρων

γ. Τμήμα Συντηρήσεων

δ. Τμήμα Ηλεκτροφωτισμού

ε. Τμήμα Οδοποιίας

στ. Τμήμα Φωτεινής Σηματοδότησης

ζ. Τμήμα Ποιοτικού Ελέγχου και Τεχνικής Διαχείρισης

η. Τμήμα Υδραυλικών και Εγγειοβελτιωτικών Έργων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ

α. Γραφείο Γραμματείας

β. Τμήμα Πολεοδομίας

γ. Τμήμα Ελέγχου Κατασκευών

δ. Τμήμα Πολεοδομικού Σχεδιασμού

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΒΙΩΣΙΜΗΣ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

- α. Γραφείο Γραμματείας
- β. Τμήμα Κυκλοφορίας και Συγκοινωνιών
- γ. Τμήμα Στάθμευσης

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ

- α. Γραφείο Γραμματείας
- β. Γραφείο Πολιτικής Προστασίας
- γ. Τμήμα Σχεδιασμού, Εποπτείας και Αποκομιδής Απορριμμάτων και Ανακυκλώσιμων Υλικών
- δ. Τμήμα Καθαρισμού Κοινόχρηστων Χώρων και Ειδικών Συνεργειών
- ε. Τμήμα Διαχείρισης και Συντήρησης Οχημάτων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

- α. Γραφείο Γραμματείας
- β. Τμήμα Σχεδιασμού και Εποπτείας Πρασίνου
- γ. Τμήμα Πάρκων, Πλατειών και Δενδροστοιχιών

ΔΙΑΘΡΩΣΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Οι Αποκεντρωμένες Υπηρεσίες του Δήμου Βόλου είναι εγκατεστημένες στην έδρα των Δημοτικών Ενοτήτων, εξυπηρετούν τις Δημοτικές / Τοπικές Κοινότητες της Ενότητας και περιλαμβάνουν υπηρεσίες οι οποίες υπάγονται διοικητικά σε αντίστοιχες μονάδες των Κεντρικών Υπηρεσιών του Δήμου.

Α. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ

- 1. Τμήμα Διοικητικών Θεμάτων
- 2. Γραφείο Ληξιαρχείου
- 3. Τμήμα Οικονομικών Θεμάτων
- 4. Τμήμα Κέντρου Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) (0208)
- 5. Τμήμα Καθαριότητας και Ανακύκλωσης
- 6. Τμήμα Πρασίνου

Β. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΙΣΩΝΙΑΣ

1. Γραφείο Διοικητικών Θεμάτων
2. Γραφείο Ληξιαρχείου
3. Γραφείο Οικονομικών Θεμάτων
4. Γραφείο Κέντρου Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) (0451)
5. Πολυδύναμο Γραφείο Καθαριότητας και Ανακύκλωσης, Πρασίνου, Συντήρησης Υποδομών και Κοιμητηρίου

Γ. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ

1. Τμήμα Διοικητικών Θεμάτων
2. Γραφείο Ληξιαρχείου
3. Γραφείο Οικονομικών Θεμάτων
4. Γραφείο Κέντρου Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) (0676)
5. Πολυδύναμο Γραφείο Καθαριότητας και Ανακύκλωσης, Πρασίνου, Συντήρησης Υποδομών και Κοιμητηρίου

Δ. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΓΡΙΑΣ

1. Τμήμα Διοικητικών Θεμάτων
2. Γραφείο Ληξιαρχείου
3. Γραφείο Οικονομικών Θεμάτων
4. Γραφείο Κέντρου Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) (01031)
5. Γραφείο ΚΑΠΗ Αγριάς-Αρτέμιδας
6. Πολυδύναμο Τμήμα Καθαριότητας και Ανακύκλωσης, Πρασίνου, Συντήρησης Υποδομών και Κοιμητηρίου

Ε. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΡΤΕΜΙΔΑΣ

1. Γραφείο Διοικητικών Θεμάτων
2. Γραφείο Ληξιαρχείου
3. Γραφείο Οικονομικών Θεμάτων
4. Γραφείο Κέντρου Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) (0804)
5. Πολυδύναμο Γραφείο Καθαριότητας και Ανακύκλωσης, Πρασίνου, Συντήρησης Υποδομών και Κοιμητηρίου

ΣΤ. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΟΡΤΑΡΙΑΣ

1. Τμήμα Διοικητικών Θεμάτων
2. Γραφείο Ληξιαρχείου
3. Γραφείο Οικονομικών Θεμάτων
4. Γραφείο Κέντρου Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) (0453)
5. Πολυδύναμο Τμήμα Καθαριότητας και Ανακύκλωσης, Πρασίνου, Συντήρησης Υποδομών και Κοιμητηρίου

Ζ. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΙΩΛΚΟΥ

1. Γραφείο Διοικητικών Θεμάτων
2. Γραφείο Ληξιαρχείου
3. Γραφείο Οικονομικών Θεμάτων
4. Γραφείο Κέντρου Εξυπηρέτησης Πολιτών (Κ.Ε.Π.) (0805)
5. Πολυδύναμο Γραφείο Καθαριότητας και Ανακύκλωσης, Πρασίνου, Συντήρησης Υποδομών και Κοιμητηρίου

Η. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑΣ

1. Γραφείο Διοικητικών και Οικονομικών Θεμάτων
2. Γραφείο Ληξιαρχείου
3. Πολυδύναμο Γραφείο Καθαριότητας και Ανακύκλωσης, Πρασίνου, Συντήρησης Υποδομών και Κοιμητηρίου

Η Διεύθυνση Δημοτικής Αστυνομίας καταργήθηκε με το άρθρο 81 του Ν. 4172 /2013(ΦΕΚ 167/τ.Α΄/23.07.2013).

Η Διεύθυνση Πολεοδομίας μετονομάστηκε με την παρ. 5 του άρθρου 45 του Ν. 4030/2011 (ΦΕΚ 248/ τ.Α΄/25.11.2011) και την αριθμ. πρωτ.100630/ΓΠ 23443/13.04.2013 απόφαση Δημάρχου Βόλου σε Διεύθυνση Υπηρεσίας Δόμησης.

Το Τμήμα Πολεοδομίας της Διεύθυνσης Πολεοδομίας μετονομάστηκε σε Τμήμα Έκδοσης Αδειών Δόμησης της Διεύθυνσης Υπηρεσίας Δόμησης.

Το Τμήμα Ελέγχου Κατασκευών της Διεύθυνσης Πολεοδομίας σε Τμήμα Έκδοσης Αδειών Δόμησης της Διεύθυνσης Υπηρεσίας Δόμησης.

V. ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΠΑΙΔΙΟΥ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ - ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ (Δ.Ο.Ε.Π.Α.Π.-ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ.) ΒΟΛΟΥ – Ν.Π.Δ.Δ.

A. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΠΑΓΟΜΕΝΕΣ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ

1. Αυτοτελές Τμήμα Προγραμματισμού

B. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΠΑΓΟΜΕΝΕΣ ΣΤΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

2. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

- α. Τμήμα Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού
- β. Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών
- γ. Τμήμα Τεχνικής Υποστήριξης

3. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

- α. Τμήμα Παιδικού-Βρεφονηπιακού Σταθμού Αρίων
- β. Τμήμα Παιδικού-Βρεφονηπιακού Σταθμού Παλαιών
- γ. Τμήμα Παιδικού-Βρεφονηπιακού Σταθμού Γ. Δήμου
- δ. Τμήμα Παιδικού-Βρεφονηπιακού Σταθμού Νέας Δημητριάδας
- ε. Τμήμα Παιδικού-Βρεφονηπιακού Σταθμού Ιάσονας
- στ. Τμήμα Παιδικού-Βρεφονηπιακού Σταθμού Αλυκών
- ζ. Τμήμα Παιδικού-Βρεφονηπιακού Σταθμού Αίολος
- η. Τμήμα Παιδικού-Βρεφονηπιακού Σταθμού Αναύρου
- θ. Τμήμα Παιδικού-Βρεφονηπιακού Σταθμού Νέας Αγχιάλου
- ι. Τμήμα Παιδικού-Βρεφονηπιακού Σταθμού Νέας Ιωνίας, Β΄ Δημοτικός Παιδικός Σταθμός
- κ. Τμήμα Παιδικού-Βρεφονηπιακού Σταθμού Νέας Ιωνίας, Γ΄ Δημοτικός Παιδικός Σταθμός
- λ. Τμήμα Παιδικού-Βρεφονηπιακού Σταθμού Αγριάς
- μ. Τμήμα Απογευματινής Απασχόλησης Παιδιών
- ν. Τμήμα Υγειονομικής-Κοινωνικής Μέριμνας
- ξ. Τμήμα Κέντρων Νεότητας

4. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

- α. Τμήμα Λειτουργίας Κολυμβητηρίων, Ξενώνων, Κωπηλατηρίου
- β. Τμήμα Γυμναστηρίων, Σκοπευτηρίου, Γηπέδων
- γ. Τμήμα Αθλητικών Προγραμμάτων και Εκδηλώσεων

5. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

- α. Τμήμα Διοικητικής, Οικονομικής Υποστήριξης και Εκδηλώσεων
- β. Τμήμα Δημιουργικής Απασχόλησης Νέων και Ενηλίκων
- γ. Τμήμα Μουσικής
- δ. Τμήμα Θεάτρου
- ε. Τμήμα Εικαστικών Τεχνών

6. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΕΙΩΝ, ΜΟΥΣΕΙΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ

- α. Τμήμα Μουσείων και Ιστορικών Ερευνών
 - β. Τμήμα Βιβλιοθηκών, Αρχείων και Τεκμηρίωσης
- Ο Οργανισμός Εσωτερικής Υπηρεσίας του Δ.Ο.Ε.Π.Α.Π.-ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. περιλαμβάνει σύμφωνα με τα παραπάνω, πέντε (5) Διευθύνσεις, ένα (1) Αυτοτελές Τμήμα και είκοσι οκτώ (28) Τμήματα.

VI. ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (Κ.Ε.Κ.Π.Α. - Δ.Ι.Ε.Κ.) – Ν.Π.Ι.Δ.

A. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΠΑΓΟΜΕΝΕΣ ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1. Γραμματεία Προέδρου, Διοικητικού Συμβουλίου και Διευθυντή
2. Διεύθυνση

B. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ ΥΠΑΓΟΜΕΝΕΣ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

1. ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
2. ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΖΩΗΣ, ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ
3. ΤΜΗΜΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ-ΔΙΕΚ
4. ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ
5. ΤΜΗΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ
6. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ
7. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
8. ΝΟΜΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ
9. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Γ. ΓΡΑΦΕΙΑ ΥΠΑΓΟΜΕΝΑ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ & ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

1. Γραφείο Ολοκληρωμένης Κάλυψης Ηλικιωμένων
2. Γραφείο Φύλαξης Βρεφών και Παιδιών
3. Γραφείο Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών
4. Γραφείο Παροχής Υπηρεσιών και Κοινωνικής Ένταξης ΑμεΑ
5. Γραφείο Κάλυψης Αναγκών Ευάλωτων Κοινωνικών Ομάδων

Δ. ΓΡΑΦΕΙΑ ΥΠΑΓΟΜΕΝΑ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΖΩΗΣ, ΠΡΟΛΗΨΗΣ & ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

1. Γραφείο αγωγής, προαγωγής και πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας
2. Γραφείο ελεύθερου χρόνου και δράσης στα Κοινωνικά Κέντρα

Ε. ΓΡΑΦΕΙΑ ΥΠΑΓΟΜΕΝΑ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ-ΔΙΕΚ

1. Γραφείο Διοίκησης Σπουδών και Εκπαίδευσης

ΣΤ. ΓΡΑΦΕΙΑ ΥΠΑΓΟΜΕΝΑ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

1. Γραφείο οργάνωσης και διαχείρισης συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων
2. Γραφείο μελετών, ανάπτυξης και προβολής

Ζ. ΓΡΑΦΕΙΑ ΥΠΑΓΟΜΕΝΑ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ & ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

1. Γραφείο οικονομικής διαχείρισης (λογιστήριο-ταμείο)
2. Γραφείο προσωπικού-μισθοδοσίας
3. Γραφείο προμηθειών-περιουσιακών στοιχείων
4. Γραφείο διαχείρισης υλικών-αποθήκης
5. Γραφείο συντηρήσεων, τεχνικής υποστήριξης και νέων τεχνολογιών

Ο Εσωτερικός Κανονισμός Υπηρεσιών της Κ.Ε.Κ.Π.Α.-Δ.Ι.Ε.Κ. περιλαμβάνει σύμφωνα με τα παραπάνω, μία (1) Διεύθυνση, πέντε (5) Τμήματα, και δέκα επτά (17) Γραφεία.

VI. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΎΔΡΕΥΣΗΣ-ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΒΟΛΟΥ (Δ.Ε.Υ.Α.Μ.Β.)**A. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΥΠΑΓΟΜΕΝΕΣ ΣΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

Τεχνικό Συμβούλιο

Ειδικοί Σύμβουλοι

Νομικοί Σύμβουλοι

B. ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

- i. Γραφείο Τύπου, Προβολής & Επικοινωνίας
 - ii. Γραφείο Διαχείρισης Ποιότητας & Εσωτερικού Ελέγχου Διαδικασιών
- Οι Διοικητικές ενότητες που υπάγονται στη Γενική Διεύθυνση είναι:

B.1. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ**B.1.1. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ**

- i. Γραφείο Γραμματείας και Συλλογικών Οργάνων

B.1.2. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

- i. Γραφείο Λογιστηρίου
- ii. Γραφείο Προμηθειών
- iii. Γραφείο Ταμείου

B.1.3. ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΩΝ

B.2. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ & ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΥΠΟΔΟΜΩΝ

B.2.1. ΤΜΗΜΑ ΥΔΡΕΥΣΗΣ

- i. Γραφείο Εγκαταστάσεων Δικτύων Ύδρευσης
- ii. Γραφείο Η/Μ Εγκαταστάσεων και Οχημάτων

B.2.2. ΤΜΗΜΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΛΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ

- i. Γραφείο Λειτουργίας και Χημικού Εργαστηρίου
- ii. Γραφείο Συντήρησης Εξοπλισμού ΕΕΛ και Αντλιοστασίων Αποχέτευσης

B.2.3. ΤΜΗΜΑ ΑΡΔΕΥΣΗΣ

B.3. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ & ΝΕΩΝ ΥΠΟΔΟΜΩΝ

B.3.1. ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

B.3.2. ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ ΝΕΩΝ ΥΠΟΔΟΜΩΝ

B.3.3. ΤΜΗΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΝΕΡΩΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II**ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΠΟΛΙΤΩΝ****A. ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ****1. Φύλο**Ανδρας ☐Γυναίκα ☐**2. Ηλικία****3. Οικογενειακή κατάσταση**Έγγαμος/η ☐Άγαμος/η ☐Διαζευγμένος/η ☐Χήρος/α ☐**4. Επίπεδο εκπαίδευσης**Αναλφάβητος ☐Δημοτικό/Γυμνάσιο ☐Λύκειο ☐ΑΕΙ/ΤΕΙ ☐**5. Επαγγελματική κατάσταση**Δημόσιος υπάλληλος ☐Ιδιωτικός υπάλληλος ☐Ελεύθερος επαγγελματίας ☐Φοιτητής ☐Συνταξιούχος ☐Άνεργος ☐Άλλο ☐ (προσδιορίστε) :**6. Ύψος μέσου ατομικού μηνιαίου εισοδήματος (προαιρετικό)**0-500€ ☐501-1000€ ☐1001-1500€ ☐1501-2000€ ☐πάνω από 2000€ ☐

B. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΟΜΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

7. Πόσο ικανοποιημένος/η είστε από τις υπηρεσίες του Δήμου κατά την περίοδο του Καλλικράτη (2010 έως σήμερα);

Συμπληρώστε με : 5: Πάρα πολύ, 4: Πολύ, 3: Μέτρια, 2: Λίγο, 1: Καθόλου, 0: Δεν γνωρίζω / δεν απαντώ

<u>Διεύθυνση</u>	Προγραμματισμού, Βιώσιμης Ανάπτυξης και Νέων Τεχνολογιών	Διοικητικών Υπηρεσιών	Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών	Κέντρων Εξυπηρέτησης Πολιτών (ΚΕΠ)	Τοπικής Οικονομικής Ανάπτυξης	Κοινωνικής Προστασίας, (ΚΑΠΗ) και Δημόσιας Υγείας	Κοιμητηρίων	Τεχνικών Υπηρεσιών	Πολεοδομίας	Βιώσιμης Κινητικότητας	Καθαριότητας και Ανακύκλωσης	Πρασίνου	Παιδείας Διά Βίου Μάθησης, Απασχόλησης και Πολιτισμού
Τοποθεσία γραφείου (εύκολη πρόσβαση)													
Καταλληλότητα χώρου (κτιριακή υποδομή)													
Επάρκεια εξοπλισμού και μέσων (υλικοτεχνική υποδομή)													
Συχνή-συνεπής παρουσία υπαλλήλου													
Ικανότητα συνεργασίας													
Ανταπόκριση στα αιτήματα των πολιτών													
Αντικειμενικότητα-αμεροληψία (ισότιμη μεταχείριση)													
Ωράριο λειτουργίας της υπηρεσίας													

8. Πόσο ικανοποιημένος/η ήσασταν από τις υπηρεσίες του Δήμου πριν την εφαρμογή του Καλλικράτη (πριν το 2010);

Συμπληρώστε με : 5: Πάρα πολύ, 4: Πολύ, 3: Μέτρια, 2: Λίγο, 1: Καθόλου, 0: Δεν γνωρίζω / δεν απαντώ

<u>Διεύθυνση</u>	Προγραμματισμού, Βιώσιμης Ανάπτυξης και Νέων Τεχνολογιών	Διοικητικών Υπηρεσιών	Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών	Κέντρων Εξυπηρέτησης Πολιτών (ΚΕΠ)	Τοπικής Οικονομικής Ανάπτυξης	Κοινωνικής Προστασίας, (ΚΑΠΗ) και Δημόσιας Υγείας	Κοιμητηρίων	Τεχνικών Υπηρεσιών	Πολεοδομίας	Βιώσιμης Κινητικότητας	Καθαριότητας και Ανακύκλωσης	Πρασίνου	Παιδείας Διά Βίου Μάθησης, Απασχόλησης και Πολιτισμού
Τοποθεσία γραφείου (εύκολη πρόσβαση)													
Καταλληλότητα χώρου (κτιριακή υποδομή)													
Επάρκεια εξοπλισμού και μέσων (υλικοτεχνική υποδομή)													
Συχνή-συνεπής παρουσία υπαλλήλου													
Ικανότητα συνεργασίας													
Ανταπόκριση στα αιτήματα των πολιτών													
Αντικειμενικότητα αμεροληψία (ισότιμη μεταχείριση)													
Ωράριο λειτουργίας της υπηρεσίας													

Γ. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

9. Χρειάστηκε η συνεργασία της υπηρεσίας του Δήμου στην οποία απευθυνθήκατε, με άλλο Δημόσιο φορέα; Ναι ☐ Όχι ☐

Αν Ναι :

α. Πόσο ικανοποιημένος/η είστε από την συνεργασία του Δήμου με άλλους Δημόσιους φορείς; ☐

Συμπληρώστε με : 5: Πάρα πολύ, 4: Πολύ, 3: Μέτρια, 2: Λίγο,
1: Καθόλου, 0: Δεν γνωρίζω / Δεν απαντώ

β. Πόσο ικανοποιημένος/η είστε από τον τρόπο ικανοποίησης των αιτημάτων σας; ☐

Συμπληρώστε με : 5: Πάρα πολύ, 4: Πολύ, 3: Μέτρια, 2: Λίγο,
1: Καθόλου, 0: Δεν γνωρίζω / Δεν απαντώ

γ. Πόσο ικανοποιημένος/η είστε από τον χρόνο ικανοποίησης των αιτημάτων σας; ☐

Συμπληρώστε με : 5: Πάρα πολύ, 4: Πολύ, 3: Μέτρια, 2: Λίγο,
1: Καθόλου, 0: Δεν γνωρίζω / Δεν απαντώ

10. Χρειάστηκε η συνεργασία της υπηρεσίας του Δήμου στην οποία

απευθυνθήκατε, με άλλο Ιδιωτικό φορέα; Ναι ☐ Όχι ☐

Αν Ναι :

α. Πόσο ικανοποιημένος/η είστε από την συνεργασία του Δήμου με άλλους Ιδιωτικούς φορείς; ☐

Συμπληρώστε με : 5: Πάρα πολύ, 4: Πολύ, 3: Μέτρια, 2: Λίγο,
1: Καθόλου, 0: Δεν γνωρίζω / Δεν απαντώ

β. Πόσο ικανοποιημένος/η είστε από τον τρόπο ικανοποίησης των αιτημάτων σας; ☐

Συμπληρώστε με : 5: Πάρα πολύ, 4: Πολύ, 3: Μέτρια, 2: Λίγο,
1: Καθόλου, 0: Δεν γνωρίζω / Δεν απαντώ

γ. Πόσο ικανοποιημένος/η είστε από τον χρόνο ικανοποίησης των αιτημάτων σας; ☐

Συμπληρώστε με : 5: Πάρα πολύ, 4: Πολύ, 3: Μέτρια, 2: Λίγο,
1: Καθόλου, 0: Δεν γνωρίζω / Δεν απαντώ

Δ. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

11. Τι θα προτείνατε για την βελτίωση των υπηρεσιών του Δήμου;

Διεύθυνση :

Σας ευχαριστώ πολύ για τον χρόνο σας!